Справа № 435/6368/12

1/214/62/13

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

08 грудня 2014 року Саксаганський районний суд м. Кривого Рогу Дніпропетровської області у складі:

головуючого судді – Прасолов В.М.

при секретарі – Горбуновій Л.С.

за участю прокурора – Троцик С.В.

за участю захисника – **адвоката Пільгуя М.О**.

за участю обвинуваченого – ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду кримінальну справу за обвинуваченням:

ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця м. Олександрія Кіровоградської області, громадянина України, з вищою освітою, одруженого, маючого одну неповнолітню дитину, працюючого суддею Кіровського районного суду м. Кіровограду, раніше не судимого, що мешкає за адресою: АДРЕСА_1, у вчиненні злочину, передбаченого ст. 368 ч. 3 КК України, суд, -

ВСТАНОВИВ:

Органами досудового розслідування ОСОБА_2 обвинувачується в тому, що, будучи суддею Кіровського районного суду м. Кіровограда, умисно вчинив тяжкий корупційний злочин у сфері службової діяльності за наступних обставин.

Згідно з Указом Президента України №559/2006 від 21.06.2006 «Про призначення суддів», ОСОБА_2 обрано на посаду судді Онуфріївського районного суду Кіровоградської області. Указом Президента України №1123/2009 від 29.12.2009 «Про переведення суддів» ОСОБА_2 переведено на посаду судді Кіровського районного суду м. Кіровограда. Відповідно до постанови Верховної Ради України № 3619-УІ від 07.07.2011 «Про обрання суддів» ОСОБА_2 обрано на посаду судді Кіровського районного суду м. Кіровограда безстроково. Згідно зі статтею 124 Конституції України, правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Статтею 127 Конституції України передбачено, що при цьому правосуддя здійснюють професійні судді та, у визначених законом випадках, народні засідателі і присяжні. Вимогами статті 129 Конституції України передбачено, що судді при здійсненні правосуддя незалежні і підкоряються лише закону, а основними засадами судочинства, у тому числі, є законність та рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом. Відповідно до статті 22 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» встановлено, що місцеві загальні суди, у тому числі, розглядають кримінальні справи у випадках та порядку, передбачених процесуальним законом. Статтею 23 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що суддя місцевого суду здійснює судочинство в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом. Статтею 54 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено права та обов'язки суддів, згідно з якими, крім іншого, суддя зобов'язаний дотримуватися правил суддівської етики, а також присяги судді. Відповідно до статті 55 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»встановлено, що особа, яка вперше призначена на посаду судді, набуває повноважень після складання присяги під час урочистої церемонії у присутності Президента України. Згідно з присягою судді, складеною ОСОБА_2, останній, вступаючи на посаду судді, урочисто присягнув чесно і сумлінно виконувати обов'язки судді, здійснювати правосуддя, підкоряючись тільки закону, бути об'єктивним і справедливим. Статтею 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» встановлено, що питання етики суддів визначаються Кодексом суддівської етики, що затверджується з'їздом суддів України. Відповідно до статті 1 Кодексу

професійної етики судді, затвердженого 24.10.2002 року V з'їздом суддів України встановлено, що суддя повинен бути прикладом законослухняності, неухильно додержувати присяги й завжди поводитися так, щоб зміцнювати віру громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. Статтею 2 Кодексу визначено, що суддя має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя, та не має права використовувати своє службове становище в особистих чи в інтересах інших осіб. Згідно зі статтями 5 та 7 Кодексу встановлено, що суддя має старанно й неупереджено виконувати покладені на нього обов'язки і підтримувати свою професійну компетентність на належному рівні. При цьому суддя повинен здійснювати судочинство в межах та в порядку, визначених процесуальним законом, і виявляти при цьому тактовність, ввічливість, витримку й повагу до учасників судового процесу та інших осіб. Крім того, статтями 10 та 11 Кодексу визначено, що суддя має утримуватись від поведінки, будь-яких дій або висловлювань, що можуть призвести до втрати віри в рівність професійних суддів, народних засідателів та присяжних, при здійсненні правосуддя. Статтею 12 Кодексу визначено, що суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини, його поведінка була бездоганною. Разом із тим, статтею 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»визначено, що професійні судді є суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення та особами, уповноваженими на виконання функцій держави. Відповідно до ст. 324 КПК України, ОСОБА_2, як суддя, при постановленні вироку в кримінальній справі, зобов'язаний вирішувати питання про те, чи мало місце діяння, у вчиненні якого обвинувачується підсудний; чи має це діяння склад злочину і якою саме статтею кримінального закону він передбачений; чи винен підсудний у вчиненні цього злочину; чи підлягає підсудний покаранню за вчинений ним злочин та який запобіжний захід слід обрати щодо підсудного. Таким чином, обіймаючи посаду судді Кіровського районного суду м. Кіровограда, ОСОБА_2 постійно здійснював функції представника влади і, виходячи з положень п. 1 Примітки до ст. 364 та п. 2 Примітки до ст. 368 Кримінального кодексу України, є службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Однак, як зазначено в обвинуваченні, ОСОБА_2 використав надану йому владу та своє службове становище в корисливих цілях - з метою особистого незаконного збагачення шляхом одержання хабара.

Згідно обвинувачення до Кіровського районного суду м. Кіровограда 28.12.2011 року з прокуратури Кіровського району м. Кіровограда, в порядку ст. 232 КПК України, надійшла кримінальна справа № 26-9948 за обвинуваченням ОСОБА_4 у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 309 КК України, досудове слідство в якій проводилось СВ Кіровського ВМ КМВ УМВС України в Кіровоградській області, яку 18.01.2012 року суддею ОСОБА_2 призначено до розгляду.

Відповідно до обвинувачення, ОСОБА_4 на початку січня 2012 року звернувся до свого знайомого ОСОБА_5 з проханням з'ясувати, ким буде слухатись справа та чи призначено її до розгляду.

Як зазначено в обвинуваченні, ОСОБА_5 в першій половині дня 11 січня 2012 року прибув до Кіровського районного суду м. Кіровограда, де під час особистої зустрічі з суддею цього ж суду ОСОБА_2 дізнався, що останній розглядає кримінальну справу за обвинуваченням ОСОБА_4 Під час вказаної зустрічі, яка відбулася в приміщенні Кіровського районного суду м. Кіровограда, за адресою: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова,7, а саме у службовому кабінеті №20 судді ОСОБА_2, а в подальшому, на першому поверсі сходів запасного виходу приміщення суду, ОСОБА_2 повідомив ОСОБА_5, що при винесенні вироку в кримінальній справі може призначити ОСОБА_4 покарання за вчинений ним злочин у вигляді позбавлення волі в разі невизнання ним вини. Відповідно до обвинувачення, ОСОБА_5 поцікавився в ОСОБА_2 про можливі шляхи розгляду справи та прийняття рішення на користь ОСОБА_4 Під час цієї розмови, у судді ОСОБА_2 виник злочинний умисел, спрямований на одержання від ОСОБА_5 хабара за звільнення ОСОБА_4 від кримінальної відповідальності на підставі ст. 309 ч. 4 КК України. З метою реалізації свого злочинного умислу ОСОБА_2 запропонував ОСОБА_5 за хабар у сумі однієї тисячі доларів США звільнити ОСОБА_4 від кримінальної відповідальності за вчинений ним злочин, передбачений ст. 309 ч. 1 КК України, якщо останній розпочне курс лікування від наркоманії. Згідно обвинувачення, при цьому, суддя ОСОБА_2., з метою унеможливлення викриття його злочинних дій, висловив ОСОБА_5 пропозицію дачі хабара в завуальованій формі, а саме: ОСОБА_2 показав ОСОБА_5 вказівний палець та на запитання ОСОБА_5: «Зелени?», ствердно відповів: «Так», це означало, що ОСОБА_5 має дати йому хабар одну тисячу доларів США.

Відповідно до обвинувачення, у першій половині дня 25 січня 2012 року ОСОБА_5 у дворі Кіровського районного суду м. Кіровограда, який знаходиться за адресою: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова,7, зустрівся з суддею ОСОБА_2 та повідомив, що ОСОБА_4 не може отримати довідки про початок проходження курсу лікування, яка є підставою для звільнення особи від кримінальної відповідальності за ч.4 ст. 309 КК України. Продовжуючи свої злочинні дії, ОСОБА_2 запропонував ОСОБА_5 постановити вирок про засудження ОСОБА_4 за ч. 1 ст. 309 КК України до покарання у вигляді штрафу в розмірі 850 гривень за умови передачі хабара в розмірі 1000 доларів США.

Як вказано в обвинуваченні, також вони домовилися, що хабар буде сплачено ОСОБА_2 після постановлення вироку. У той самий день, 25 січня 2012 року, суддя ОСОБА_2. постановив вирок, яким ОСОБА_4 визнав винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 309 КК України, та призначив йому покарання у виді штрафу розміром 850 грн.

Згідно обвинувачення, після цього ОСОБА_5 в першій половині дня 2 лютого 2012 року знову зустрівся в дворі Кіровського районного суду м. Кіровограда, за адресою: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова,7, з ОСОБА_2, та передав йому квитанцію про сплату ОСОБА_4 штрафу. На запитання ОСОБА_2, чому ОСОБА_5 не приніс грошей, останній запевнив про їх передачу на наступному тижні.

Відповідно до обвинувачення, 10 лютого 2012 року, близько 11 години, ОСОБА_5, діючи на виконання досягнутих домовленостей із ОСОБА_2 щодо передачі хабара, знову прийшов до Кіровського районного суду м. Кіровограда, за адресою: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова,7, де зайшов до службового кабінету № 20 судді ОСОБА_2, що розташований на третьому поверсі будівлі цього суду. Відповідно до обвинувачення, ОСОБА_2, розуміючи мету приходу ОСОБА_6 і що той збирається передати раніше обумовлені грошові кошти, запропонував йому вийти. На першому поверсі сходів запасного виходу приміщення суду (вихід у двір суду), ОСОБА_5 показав ОСОБА_2 грошові кошти - долари США, які він приніс за постановлений вирок щодо ОСОБА_4, на що ОСОБА_2 сказав заховати їх. Далі, як зазначено в обвинуваченні, ОСОБА_2 вийшов у двір суду, переконавшись, що там немає сторонніх осіб, відкрив за допомогою дистанційного пристрою автомобіль «Тойота Авенсіс», державний номер НОМЕР_1, що перебуває у користуванні ОСОБА_2, і на той час стояв у дворі Кіровського районного суду м. Кіровограда, та кивком голови в бік автомобіля вказав ОСОБА_5, що той має покласти гроші до вказаного автомобіля. Після чого, ОСОБА_5 поклав у задню кишеню сидіння водія автомобіля «Тойота Авенсіс», держаний номер НОМЕР_1, хабар у розмірі 1000 доларів США, що згідно з офіційним курсом валют, встановленим Національним банком України на 10 лютого 2012 року складає 7989,9 гривень України.

Відповідно до обвинувачення, таким чином, 10 лютого 2012 року, перебуваючи в дворі Кіровського районного суду м. Кіровограда, за адресою: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова,7, суддя Кіровського районного суду м. Кіровограда ОСОБА_2., будучи службовою особою, яка займає відповідальне становище, одержав від ОСОБА_5 хабар у розмірі 1000 доларів США, що згідно з офіційним курсом валют, встановленим Національним банком України на 10.02.2012 року, складає 7989,9 гривень України, які ОСОБА_5 з відома та за вказівкою ОСОБА_2, поклав у задню кишеню сидіння водія автомобіля «Тойота Авенсіс» д.н. НОМЕР_1, що перебуває в користуванні ОСОБА_2, за вчинення дій в інтересах третьої особи - ОСОБА_4, з використанням наданої йому влади, а саме за призначення йому покарання у вигляді штрафу.

Органами досудового розслідування дії ОСОБА_2 кваліфіковані за ст. 368 ч.3 КК України за ознаками одержання хабара службовою особою, яка займає відповідальне становище, в будь - якому вигляді за виконання в інтересах того, хто дає хабар, чи в інтересах третьої особи будь - якої дії з використанням наданої їй влади та службового становища.

На початку судового засідання підсудний в своїх поясненнях звернув увагу на те, що довідка (т.№1, а.с.31) була складена 27 січня 2012 року представниками Генеральної прокуратури України. З неї вбачається, що відносно одного із суддів одного із судів м. Кіровограда заведено оперативно-розшукову справу. В м. Кіровограді мається суди, де працюють близько 50 суддів. Наполягає, що вказана ОРС заведено не відносно нього, якщо вона заведена. Якщо вказана ОРС заведена відносно нього, то ця справа заведена 5 липня 2011 року, коли не мав статусу судді в розумінні ст.ст.51 та 79 Закону України «Про судоустрій та статус суддів». Повноваження в нього закінчилися, повноважень судді не мав і статусу судді не мав. Якщо припустити, що ОРС від 5 липня 2011 року і заведена відносно нього, то вона повинна закінчитися в 6-місячний строк, тобто 5 січня 2012 року, але в кримінальній справі відсутня постанова про подовження ОРС.

Підсудний, надавши далі показання по суті обвинувачення зазначив, що винним себе на визнає, ніяких злочинних дій не вчиняв. Чесно і сумлінно виконував свої професійні обов'язки, весь час користувався повагою серед суддів області, не мав дисциплінарних стягнень. Не здатний на вчинення злочину через свої моральні принципи. Довіра суддів колективу до нього очевидна. 19-20 червня 2014 року відбувається з'їзд суддів України, обрано 6 суддів від Кіровоградської області в якості представників і делегатів, входить до цього переліку. Суддівська спільнота, яка висловлювала йому довіру так і продовжує висловлювати, не зважаючи на наявність кримінальної справи. В січні 2012 року, дати не пам'ятає, оскільки серйозно цю ситуацію не сприймав, до нього звернувся ОСОБА_5, з яким перебував у товариських відносинах та поцікавився про долю кримінальної справи щодо ОСОБА_4, який обвинувачувався у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.309 КК України, повідомивши, що останній є його знайомим. Він, підсудний, повідомив ОСОБА_5, що за умови добровільного звернення до лікувального закладу з приводу лікування від наркоманії, кримінальний закон по даній категорії справ передбачає закриття кримінальної справи за ч.4 ст.309 КК України, а якщо ОСОБА_4 лікуватись не буде з тих чи інших причин, то справа буде розглянута на загальних підставах. Детальної розмови не пам'ятає, оскільки ця розмова взагалі не цікавила. Розмови про одержання хабара не було і не могло бути. Ніяких пальців ОСОБА_5 не показував і в інший спосіб не натякав на надання будь-якої винагороди за розгляд цієї справи, оскільки це не відповідає вимогам закону і навіть здоровому глузду, так як справа була за обвинуваченням раніше не судимої особи, з позитивними характеристиками, за частиною першою ст.309 КК України. Крім того, оскільки перебували з ОСОБА_5 в дружніх відносинах, то спілкувалися з ним і на інші теми, які стосуються їх особисто. Справа за обвинуваченням ОСОБА_4 у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.309 КК України була розглянута ним, підсудним, по суті 25 січня 2012 року. ОСОБА_4 в судовому засіданні вину у вчиненні злочину визнав повністю, у вчиненому розкаявся. Судом були досліджені докази в порядку, передбаченому ч.3 ст.299 КПК України (1960 року), зокрема, досліджені дані, які характеризують особу підсудного. ОСОБА_4 раніше до кримінальної відповідальності не притягувався, характеризувався з позитивної сторони. Державний обвинувач запропонував призначити ОСОБА_4 покарання у вигляді штрафу в розмірі 850 гривен. В цей же день постановив вирок, яким ОСОБА_4 визнано винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 309 КК України і призначено покарання у вигляді штрафу в розмірі 850 грн. Вирок учасниками процесу не був оскаржений. Ні до постановлення вироку, ні після постановлення вироку він, підсудний, ні з ким не домовлявся про одержання будь-якої винагороди по вказаній справі і не міг взагалі домовлятися.

10 лютого 2012 року до нього, підсудного, на першому поверсі приміщення Кіровського районного суду м. Кіровограда звернувся ОСОБА_5 з питанням, чи можливо одержати копію вироку суду відносно ОСОБА_4, на що відповів, що справа в канцелярії суду і щоб ОСОБА_4 йшов в канцелярію суду і одержував копію вироку. Крім того, на першому поверсі приміщення суду ОСОБА_5, без будь-яких словесних пояснень, показав рукою чи то конверт, чи то пакетик. Він, підсудний, навіть не став роздивлятись що це за предмет, але в категоричній формі сказав ОСОБА_5 цей предмет прибрати. ОСОБА_5 відповів, що все зрозумів і заховав цей предмет в кишеню. Так, дійсно, він, підсудний, зрозумів, що це якась винагорода по справі ОСОБА_4, оскільки мета візиту ОСОБА_5 - це справа ОСОБА_4 Його, підсудного, поведінка, жестикуляція і відповідь ОСОБА_5, дала останньому зрозуміти, що він, підсудний, відмовляється отримувати предмет, який ОСОБА_5 намагався передати. Під час розмови з ОСОБА_5 на першому поверсі приміщення суду, курив сигарету, оскільки саме там взимку фактично місце для куріння суддів. Докуривши сигарету викинув недопалок в урну, яка знаходиться на подвір'ї біля вхідних дверей. Через декілька секунд зайшов у приміщення суду, після чого попрощався з ОСОБА_5, потиснувши тому руку і пішов на третій поверх приміщення суду до власного службового кабінету. Вказівок віднести конверт чи пакет до автомобіля «Тойота Авенсіс», яким тоді користувався і який в той день знаходився на дворі суду, ОСОБА_5 не давав і автомобіль останньому не відкривав. По-перше, не мав необхідності відкривати автомобіль, по-друге, не мав з собою ключа для відкриття автомобілю, що зафіксовано в протоколі особистого обшуку. По-третє, як зараз відомо, не мав технічної можливості з тієї відстані дистанційно відкривати автомобіль, в той момент, коли перебував в приміщенні суду, а автомобіль перебував на дворі суду. Вчетверте, на приміщенні Кіровського районного суду м. Кіровограда, встановлено 4 камери відеоспостереження, які фіксують події по периметру суду, відеореєстратор та монітор спостереження знаходяться на першому поверсі приміщення суду під постійним наглядом працівників судової міліції. Йому, як судді цього суду, як особі, яка неодноразово виконувала обов'язки голови даного суду, було відомо про камери відеоспостереження. Кіровський районний суд м. Кіровограда є модельним судом, в ньому стоять

металошукачі, монітор, є працівники судової міліції, стоять камери відеоспостереження. Як суддя і як особа, яка неодноразово виконувала обов'язки голови суду, про ці камери знає, при ньому ці камери встановлювали, приймав участь у встановленні цих камер, знає як ці камери розташовані і де вони знаходяться. Працівник судової міліції сидить за монітором і весь час спостерігає, що відбувається в суді і по периметру суду. Логічно, що не міг направляти ОСОБА_5 до своєї автомашини, так як навіщо в разі одержання хабара себе самого документувати або давати можливість затримати ОСОБА_5, поміченого на моніторі відеоспостереження, працівниками судової міліції одного біля автомашини. Зважає нелогічним, що особа буде це робити, знаючи що фіксуються всі події з камер зовнішнього відеоспостереження. Якби відправляв ОСОБА_5, відкривав би автомобіль, то стояв би біля останнього, бо в іншому разі працівник судової міліції затримав би ОСОБА_5 10 лютого 2012 року, впродовж слідчих дій він, підсудний, дійсно висловлювався про те, що автомобіль в той день не закривав і будь-хто зі сторонніх осіб міг покласти туди гроші. Ці твердження на той час вважає абсолютно логічними. Так, обшук в кабінеті, слідчі не проводили, обмежившись швидким особистим обшуком і вилученням кишенькових речей. З постанови про порушення кримінальної справи, з якою ознайомили перед початком слідчих дій, було зрозуміло, що саме шукають працівники СБУ та прокуратури. Біля автомобіля, перед проведенням його обшуку, знаходилася велика кількість людей - працівників СБУ, понятих, тощо, а сама автомашина була заблокована автотранспортом СБУ. В автомобілі, яким користувався, були знайдені під час обшуку і вилучені грошові кошти. Тому, єдиним логічним поясненням того, що в автомобілі знаходяться гроші, було твердження про те, що він, підсудний, автомобіль не зачиняв і тому гроші туди змогли покласти сторонні особи. Він, підсудний, не міг 10 лютого 2012 року припустити іншого і найти логічне пояснення факту знаходження грошей в автомобілі, який перебував в його користуванні. На приміщенні Кіровського районного суду встановлено 4 камери відеоспостереження. Якби в дійсності був причетний до обставин обвинувачення і відкривав автомобіль ОСОБА_5, то такі речі не казав би, оскільки знав, що на відеореєстраторі вже зафіксовано відкриття автомашини для ОСОБА_5, про що б беззаперечно свідчили блимання фар автомобіля. Зміст записів відеореєстратора став відомий пізніше і саме тоді став зрозумілим спосіб потрапляння грошей до автомобіля, більш детальний спосіб став відомий, коли ОСОБА_5 під час додаткового допиту повідомив, як відкривали автомобіль технічним прибором. На запитання захисника, прокурора, а також суду, не бажає відповідати, оскільки справа відносно нього повністю сфальшована, шкода, що повинен доводити свою невинуватість на протязі двох років в суді, оскільки обов'язок доводити його невинуватість чи винуватість лежить на державному обвинуваченні. Страшно припустити що б було, якби не були дослідженні судом телефонні з'єднання, не проведена фоноскопична експертиза, не витребувані інші дані, не зізнався ОСОБА_5 у тому, що відбулося. Коли про це думає, на декілька років відразу старіє.

Як показав у судовому засіданні свідок ОСОБА_7, він в 2012 році працював оперуповноваженим ВБКОЗ УСБУ в Кіровоградської області. До подій, які є предметом даного судового розгляду, підсудного не знав. Приблизно 10 лютого 2012 року, керівництво підрозділу зібрало нараду і повідомило, що 2 лютого 2012 році надійшла заява стосовно судді ОСОБА_2, що планується затримання останнього при переданні грошових коштів в якості хабара. Він, свідок, був задіяний в якості оператора, щоб знімати на відеокамеру події. В призначений день зі слідчим Генеральної прокуратури зайшли до кабінету ОСОБА_2, де почали огляд місця події. Оглядали кабінет, транспорт. Коли зайшли в кабінет, повідомили судді ОСОБА_2 хто вони, мету перебування. Слідчий запропонував провести огляд, викласти все з кишені, показати що у підсудного є. ОСОБА_2 сказав, що ключів від автомобіля у нього немає, але насправді ключі у того були. ОСОБА_2 вів себе агресивно, намагався виштовхнути їх з кабінету. Після огляду кабінету, вони, учасники огляду, вийшли до автомобілю, який стояв у дворі. Коли спускалися сходами, ОСОБА_2 неодноразово підходив до вікон. Потім казали, що сигналізація автомобіля ОСОБА_2 вмикалась і вимикалась неодноразово. Він, свідок, вважає, що підсудний за допомогою брилка намагався чи відкрити, чи закрити автомобіль. Знаходячись поряд з автомобілем, відкрити автомобіль підсудний відмовився, сказав, що автомобіль був відкритий. У огляді автомобілю, ОСОБА_2 відмовився брати участь. Проводили огляд за участю понятих. В автомобілі ОСОБА_2 були виявлені грошові кошти, які при світлі спеціальною лампою світилися. Як гроші помічали, він, свідок, не бачив, про це дізнався перед оглядом від ОСОБА_8 Останній казав, що гроші були помічені, були переписані їх номери та поміщені до конверту. Оглянули автомобіль без присутності ОСОБА_2 В процесі огляду виявили гроші, як пам'ятає на задньому сидінні, чи в кармані сидіння. При цьому, ОСОБА_2 казав, що гроші йому підкинули, бурхливо себе поводив.

Далі уточнив, що в кабінеті ОСОБА_2 дістав з карманів особисті речі - сигарети, запальничку, ключі, мобільний телефон, примусового обшуку в кабінеті не було. Ключі від автомобіля були у ОСОБА_2 Спочатку він казав, що ключів немає, але коли спускалися сходами, то ОСОБА_2 дістав ключі. Чи натискав ОСОБА_2 на сигналізацію на ключах, він свідок, не бачив, хтось казав, що сигналізація блимала. В автомобілі знайшли купюри по 100 доларів, загальна сума 1000 доларів США. З ним, свідком, в кабінеті були слідчий Генеральної прокуратури, ОСОБА_8, ще один оператор, поняті. Під час огляду автомобіля були ті ж особи. ОСОБА_2 вийшов на двір, відчинив автомобіль і то відходив, то знову з'являвся в дворі. Коли зайшли до кабінету ОСОБА_2, повідомили причину, слідчий надав постанову ОСОБА_2 і запропонував добровільно показати що у того є в кишенях. Останній дістав з кишень мобільний телефон, сигарети, запальничку, посвідчення судді, гроші в гривнях. Ключі від автомобіля, ОСОБА_2 не діставав, ці ключі, він, свідок, не бачив. Слідчий запитав, де ключі від автомобіля, на що ОСОБА_2 сказав, що їх немає. Ніхто одяг ОСОБА_2 не перевіряв. Огляд в кабінеті тривав 30-40 хвилин були суперечки. Коли складався протокол, про дії в кабінеті, не пам'ятає. Огляд кабінету слідчим проводився поверхово, там була шафа з книжками, з одягом. Слідчий їх відкрив, подивився, але не оглядав, глибоко не шукав, не пам'ятає чи відобразили в протоколі вміст шафи. Раніше в приміщенні Кіровського районного суду був, службовий кабінет ОСОБА_2 знаходиться на 3 поверсі. Яка відстань від кабінету ОСОБА_2 до автомобіля, не може сказати. До вікна підсудний підходив, коли були на сходах, хто знаходився в кабінеті ОСОБА_2, не може сказати. Біля автомобіля ОСОБА_2, на відстані 7-8 метрів, стояв мікроавтобус СБУ, в якому був водій на прізвище «Вавинський». Біля автомобіля ОСОБА_2 в радіусі 5 метрів нікого не було. На дворі суду стояла людина з надітою маскою, але біля входу до суду. ОСОБА_5 він, свідок, узнав коли 10 лютого 2012 року відбувалися події в суді, з останнім не знайомився. Побачив ОСОБА_5, коли той сідав в автомобіль біля Управління СБУ. Не може точно сказати чи це було коли була помітка грошей, чи коли ОСОБА_5 їхав до ОСОБА_2 З ОСОБА_4 познайомився в СБУ по вул. Дворцова,10, коли відбирали від останнього пояснення, після вилучення грошей, 10 лютого 2012 року. Слідчий Генеральної прокуратури його, свідка, допитував. Нарада, про яку казав, була 10 лютого 2012 року, вранці. Ключ від автомобіля на столі не бачив, питання про ключ прозвучало, коли після огляду кабінету збиралися іти до автомобіля. Під час огляду кабінету, питання про ключ від автомобіля не звучало. Був при огляді як спеціаліст, знімав події, спеціальної освіти для зйомок не має, вміє користуватися відеокамерою, знімав весь процес. Почав зйомку коли заходили до суду, камера декілька разів виключалася для заміни акумулятора та касети. Коли ішли до автомобіля сходами, камеру не вимикав. Під час перебування в кабінеті, ОСОБА_2 ніяких маніпуляцій з автомобілем не робив, коли вийшли на двір, то блимнули в автомобілі габаритні огні і ОСОБА_2 відкрив автомобіль. Кармани ОСОБА_2 слідчий особисто не оглядав. Відеокамера, на яку знімали, знаходиться на балансі управління СБУ, отримав її в той же день в аналітичному підрозділі, чи за неї розписувався, не пам'ятає, облік видачі апаратури ведеться. Спеціальна техніка повинна теж видаватися під контролем в технічному відділі, де є певні облікові форми, журнали. ОСОБА_5 підвозили до суду не в його, свідка, присутності. Чи був наданий ОСОБА_5 якийсь сигнал, не може сказати. Йому, свідку, команду надав ОСОБА_8, який координував дії. Взагалі 10 лютого 2012 року до суду автомобілів під'їхало близько трьох, в масках були співробітники групи «Альфа», які були задіяні для швидкого забезпечення проходу до приміщення суду, так як в суді є охорона. Після оголошення показань свідка ОСОБА_7 (том № 1 а.с. 208 -210), показав, що те, що було звернення ОСОБА_4 з заявою, що розгляд заяви доручено ОСОБА_8, дізнався на нараді 10 лютого 2012 року. При зустрічі ОСОБА_2 та ОСОБА_5 присутнім не був, цієї зустрічі не бачив. Не бачив записів, щоб ОСОБА_5 передавав ОСОБА_2 гроші. Автомобіль, в якому знаходився він, свідок, залишився стояти в 20 метрах від суду, біля трансформаторної підстанції. В'їзні ворота суду знаходяться з іншого боку, до воріт суду було близько 60 метрів. Дізнався, що ОСОБА_5 передав ОСОБА_2 гроші, з показань заявника, гроші, які були помічені, співпали з тими, які були знайдені у ОСОБА_2 Коли спускалися по сходах, ОСОБА_2 попереду і позаду супроводжували співпрацівники "Альфа", які не заважали підходити до вікон. На дворі підсудний відчинив автомобіль і сказав, що відмовляєтеся від участі при огляді автомобіля. Коли дістали з автомобіля гроші, ОСОБА_2 пояснив, що гроші йому не належать. Як до двору суду приїхав транспорт СБУ, не бачив. Йому, свідку, невідомо про перемови ОСОБА_4 і ОСОБА_5

Свідок ОСОБА_4 у судовому засіданні показав, що підсудного ОСОБА_2 знає, стосунків з останнім не мається, останнього бачив на суді, коли ОСОБА_2 його, свідка, судив. Вважає, що його, свідка, «підставили» з наркотиками. Встрівши свого друга ОСОБА_5, розказав ситуацію, яка виникла з законом, попросив узнати, коли буде суд, так як повістки не приходили. Це була перша зустріч, друг

сказав, що у суді був, зустрічався з суддею. Сказав, що у нього, свідка, є вихід, що треба стати на облік у наркодиспансері, потрібно 1000 доларів і буде не судимий. Тому пішов до диспансеру, де сказали, що не є наркозалежним, що не можуть дати довідку. Сказав про це ОСОБА_9, той сказав, що суддя сказав, що суддя дасть покарання 850 гривен штрафу, за це треба 1000 доларів.

Далі, уточнивши показання, свідок ОСОБА_4 показав, у нього, свідка, не було виходу, тому пішов до СБУ. До СБУ він, свідок, пішов до винесення стосовно нього вироку. Прийшовши до СБУ, черговому пояснив, когось викликали, знову розповів всю ситуацію. Далі щось печатали на комп'ютері. Далі пішов на суд, де винесли вирок у вигляді штрафу 850 гривен. З суддею не зустрічався, зустрічався з ОСОБА_5 Після винесення вироку пішов до СБУ, бо у нього, свідка, не було грошей, боявся, що посадять. Штраф сплатив і віддав квитанцію ОСОБА_5 Після цього з ОСОБА_5 не спілкувався, більше до СБУ не ходив, до СБУ не викликали. Йому, свідку, ОСОБА_5 казав, що спустився на вулицю і оставив гроші в машині, це не його, свідка, гроші. ОСОБА_5 він, свідок, гроші не давав. Не питав ОСОБА_5 для чого той це зробив, останньому казав перед судом, що грошей немає. Після суду над ним, свідком, не казав ОСОБА_5 щоб той дав судді за нього гроші. Думав, що знайде гроші, батьків не було. Перший раз зустрівся з ОСОБА_5 біля готелю «Київ», все розказав, останній сказав, що десь робить, має зв'язки з судом. На цій зустрічі попросив ОСОБА_5 узнати коли суд, бо не приходили повістки. Потім останній розповів, що зустрівся із суддею, що він, свідок, може полегшити собі життя, а саме, повинен стати на облік у диспансер і через ОСОБА_5 передати судді ОСОБА_2 гроші. Він, свідок, був на все згоден. В диспансері сказали, що є здоровим, насправді ніколи навіть не палив, а наркотики підкинули. Він, свідок, боявся, звідусіль «шугали». Після розмови ОСОБА_5 з суддею, знову зустрівся з ОСОБА_5, який сказав, що йому, свідку, «дадуть» штраф і потрібно судді 1000 доларів. Не було 1000 доларів, тому звернувся до СБУ, звернувся до матері, останній телефонував. Мама сказала, що коштів немає. Сказав ОСОБА_5, що немає коштів.

Далі свідок ОСОБА_4, змінивши показання, показав, що пішов в СБУ разом з ОСОБА_5, в СБУ перший раз пішов з ОСОБА_5 Знає, що передані ОСОБА_2 гроші - з СБУ. Після суду зустрівся з ОСОБА_5 біля пам'ятника на пл. Кірова, віддав квитанцію про сплату штрафу, ОСОБА_9 повинен був її передати, при цій зустрічі розмови про гроші не було. Якби мав гроші, до СБУ не звертався б.

Знов змінивши показання, свідок ОСОБА_4 зазначив, що до СБУ звернувся до винесення вироку. Після того, як відносно нього, свідка, був винесений вирок, вже не боявся за свою долю, але не казав ОСОБА_5, що не буде судді давати гроші. Після суду ОСОБА_5 не казав, що треба судді дати гроші, про гроші розмови не було. Він, свідок, не наполягав на тому, щоб судді дати гроші. З ОСОБА_5 познайомився в кінці першого курсу через знайомого на ім'я «ОСОБА_10» в 2011 році. Чим займається ОСОБА_5 не знав, знав, що ОСОБА_5 працює в органах землепорядку. Коли з ОСОБА_5 зустрілися, у нього, свідка, вже були проблеми, розповів, і тоді дізнався де той працює. Боявся, щоб не позбавили волі. Вирок відносно нього, свідка, був винесений у січні 2012 року, штраф сплатив 2 лютого 2012 року, до СБУ звернувся перед судом, в січні 2012 року. Раніше до кримінальної відповідальності не притягувався, але був свідком по кримінальній справі. В академію поступив в 2010 році на 1 курс, першій рік поступив на контрактне навчання, на наступний рік забрав документи, знов поступив в 2011 році на державне замовлення. З ОСОБА_5 познайомився влітку 2011 року на дні народженні ОСОБА_1, це спільний знайомий. ОСОБА_10 - «ОСОБА_10», останній восени 2011 року поїхав до Києву працювати. Його, свідка, правоохоронні органи «прийняли» перед Новим Роком, закінчилося слідство перед самим Новим Роком. Мама знала, що відносно нього, свідка, є кримінальна справа. Коли було досудове слідство, не звертався до ОСОБА_5, в той час знав номер телефону ОСОБА_5 Зараз свій телефон загубив, з ОСОБА_5 спілкувалися дуже рідко. Біля готелю «Київ» зустрілися випадково, на даний час номер телефону ОСОБА_5 не знає. Останній раз з ОСОБА_5 бачився на пл. Кірова 2 лютого 2012 року, коли передав квитанцію. Він, свідок, пішов до СБУ до винесення судом вироку через безвихідь, це було після 10 січня 2012 року, приблизно 13 січня 2012 року, після канікул, які закінчилися 10 січня 2012 року. Де знаходиться СБУ знав, так як Кіровоград місто маленьке. Назву вулиці, де знаходиться СБУ не пам'ятає, знає, що біля парку. Пішов до СБУ з ОСОБА_5, ініціатива була його, свідка. ОСОБА_5 погодився піти. Він, свідок, спілкувався з працівником СБУ - ОСОБА_8, називав того по імені, так як ОСОБА_8 сказав: «Називай мене ОСОБА_8, я не старий». Коли прийшли до СБУ, черговий позвав ОСОБА_8, той вийшов. Далі пройшли до кімнати, поговорили, далі пройшли через прохідну до кабінету ОСОБА_8, де останній все набрав на комп'ютері. Розповів ОСОБА_8, що не має грошей і не має вибору, особисто сам нічого не писав. Сплачені в вигляді штрафу 850 гривен - його, свідка, особисті кошти. ОСОБА_5 був разом зі ним, свідком, коли пішли до СБУ. Зі ОСОБА_8

ОСОБА_5 знайомився також як і він, свідок, спілкувалися всі разом. Не пам'ятає, чи підписував щось ОСОБА_5, а він, свідок, щось підписував. Він, свідок, не працює, живе в гуртожитку, гроші збирає, це його накопичення, штраф сплатив особисто. Платив штраф на вул. Короленко, де знаходиться академія, у відділення «ПриватБанку». Платив штраф 2 лютого 2012 року зранку, але точно не пам'ятає. ОСОБА_5 знав, що він, свідок, піде платити, бо повинен був останньому віддати квитанцію. ОСОБА_5 подзвонив, сказав сплатити гроші, віддати йому квитанцію, бо потрібно віддати квитанцію судді. Здзвонилися, договорилися зустрітися, при зустрічі передав квитанцію і повернувся до гуртожитку. На цьому все скінчилося. Більше до СБУ не звертався. 2 лютого 2012 року сплатив штраф, вирок був 25 січня 2012 року. Після вироку з ОСОБА_5 домовилися про передання квитанції. Йому, свідку, телефонував ОСОБА_5, свого номеру не пам'ятає, загубив той номер телефону. Зараз має інший номер: « НОМЕР_3», телефонував ОСОБА_5 не на цей номер. В Інтернеті він, свідок, має свою сторінку, власно її зареєстрував. На сторінці «В контакті», вказаний самий перший його, свідка, номер телефону, не той, що був, починається НОМЕР_4, а далі не пам'ятає. Відкрив сторінку в Інтернеті в 2008 році особисто. Не може подивитися номер телефону на своїй сторінці в Інтернеті. З вироком Кіровського районного суду погодився, вирок не оскаржив. Таке вирішення справи у вигляді штрафу його, свідка, задовольнило, за свою долю заспокоївся. Не знає, що вирок може бути оскаржено, чи може вирок бути змінений, чи ні. Раніше не міг сплатити штраф, бо не хватало грошей, ОСОБА_5 не знав, коли буд сплачений штраф, підходив строк сплачувати. Не пам'ятає, коли зв'язався з ОСОБА_5, до сплати штрафу, чи після. Зареєстрований АДРЕСА_3 в гуртожитку, на момент досудового слідства був там же зареєстрований, в паспорті відмітка про реєстрацію по АДРЕСА_4 є. Далі, змінивши показання, пояснив, що фактично жив по АДРЕСА_4 без реєстрації. Повинні були призвати на військову службу, але мав право на відстрочку, з цим були проблеми, бо забрав документи з першого курсу. Влітку 2010 року не навчався, але досяг віку 18 років, повнолітнім став у березні 2010 року. Перший курс закінчив у 2011 році, документи з академії забрав на початку літа, а поступив 1 вересня, здавав іспити. Влітку 2011 року був у себе вдома в с. Побузькому. З ОСОБА_5 зустрівся випадково на зупинці готелю «Київ», скільки часу не бачився до цієї зустрічі, не пам'ятає, у ОСОБА_10 день народження у червні, на початку літа. Розповів ОСОБА_5 свою проблему, точно не пам'ятає що казав, розповів, що сильно попав, що «підставили», деталі як «підставили» не розповідав. ОСОБА_5 сказав, що має в суді знайомства, попросив ОСОБА_5 дізнатися коли буде суд, якось вирішити питання щодо розгляду справи не просив. Про наступну зустріч домовилися по телефону, він, свідок, телефонував ОСОБА_5, той повідомив по телефону коли буде суд. Зустрівся другий раз з ОСОБА_5 через день після цього дзвінка на пл. Кірова. Що казав ОСОБА_5 по суті справи, після розмови з суддею, не пам'ятає, сказав коли буде суд. Він, свідок, запитав, що можна зробити, коли це спитав не пам'ятає. ОСОБА_5 розповідав про незаконну діяльність судді ОСОБА_2 Третя зустріч з ОСОБА_5 була теж на пл. Кірова. Після другої зустрічі пішли до СБУ. До наркодиспансеру звертався не в той день, як була зустріч з ОСОБА_5 Не пам'ятає коли пішли до СБУ. При зустрічі ОСОБА_5, останній сказав, що треба піти в диспансер, пішов, але не в цей день. В диспансері на прийомі його, свідка, записали чи ні, не знає, ходив сам, звертався до лікаря - жінки на 2 поверсі, лікар нічого не записувала, з нею спілкувалися. До диспансеру ходив до звернення в СБУ. Наркотичні засоби не вживає, пробував два рази марихуану до того, як була кримінальна справа, міліція «підставила». На Інтернет-сторінці у нього, свідка, є альбом з назвою: «Те, що пре», де мається музика, співаки, а не зображення марихуани. Коли відбувся суд, через командира роти дізнався, що хочуть вигнати з гуртожитку, з академії. Це почалося після того випадку, після суду, весною, після того, як затримали ОСОБА_2 ОСОБА_5 про те, що робив записи зустрічей з суддєю, не казав, він, свідок, не просив ОСОБА_5 робити записи розмов зі суддею. З суддею ОСОБА_2 не бачився, по телефону не розмовляв. Він, свідок, знає, що ОСОБА_2 звинувачують в хабарі, який дав ОСОБА_5, про це розповіли в СБУ. Йому, свідку, невідомо коли дали судді хабар. Він, свідок, заплатив штраф, віддав квитанцію і більше його ніхто не «трогав». Після сплати штрафу за свою долю заспокоївся, суддю бачив тільки в залі суду, не спілкувався. Йому, свідку, не було потрібно, щоб суддя отримав гроші. Телефон матері « НОМЕР_5» її звуть ОСОБА_12, мешкає в смт. Побузьке Голованівського району Кіровоградської області. З мамою спілкувався кожен день, казав, що судді потрібні гроші. Мама казала, що грошей немає, про це їй казав один раз, мама весь час хворіє, не могла приїхати до м. Кіровограду, була в м. Одесі, їздила по справам, коли їй дзвонив. Як він, свідок, передав квитанцію про оплату штрафу ОСОБА_5, пам'ятає. Оплативши штраф, повернувся до гуртожитку, на заняття в той день нікуди не ходив, а пішов до ОСОБА_5 віддавати квитанцію. Заяву (том 1 а.с. 24) бачив, коли вона була виготовлена не пам'ятає, підпис на заяві його, свідка. Коли підписував заяву, чи була там дата, чи ні, не пам'ятає. Не пам'ятає коли цей документ був виготовлений. Не пам'ятає, чи був 2 лютого 2012 року в

СБУ, вже заплутався. Пояснення (том 1 а.с. 50-53) його, свідка, але коли їх давав не пам'ятає. Після звернення з заявою ще викликали до СБУ, коли хтось з м. Києва приїхав. Викликали, щоб дав показання слідчому. Вже події з ОСОБА_2 сталися, таким чином, викликали після 10 лютого 2012 року. Коли ще викликали, не пам'ятає. Розмови, про яку наведено в заяві, точно не пам'ятає. Чи повідомляв його, свідка, ОСОБА_5 про те, що записує розмови з суддею, чи ні, не пам'ятає. Після оголошення показань, даних на досудовому слідстві (том №1, а.с. 181-183) показав, що не просив ОСОБА_5 відстрочити сплату грошей судді, не казав, що пізніше дасть гроші судді.

Далі свідок ОСОБА_4 показав, що в СБУ звернувся до винесення вироку. Не пам'ятає, коли у нього, свідка, виникло небажання передавати судді гроші. Коли звертався до СБУ було бажання дати судді гроші, але не мав можливості, це бажання зникло пізніше, після вироку. Вину у судовому засіданні визнав добровільно, ніхто не тиснув. Далі показав, що ОСОБА_5 казав йому, свідку, що якщо не визнає вину, то буде гірше, казав перед судом, коли саме не пам'ятає. Знає, що ОСОБА_5 звуть ОСОБА_7. ОСОБА_5 передав слова судді, що потрібно визнати вину, казав, що так сказав суддя, або буде гірше, якщо він, свідок, не визнає вину. На досудовому слідстві давав такі самі показання, що в цьому судовому засіданні. Слідчому давав правдиві показання, тоді пам'ятав все краще. Як суддю ОСОБА_2 по-батькові, не знає, ОСОБА_5 називав суддю за ім'ям, але забув ім'я, знає, що суддю звати «ОСОБА_8». Слідчому суддю по імені та по-батькові не називав. Копію квитанції робив, квитанцію брав у банку і за дублікатом до банку ходив він, свідок, хто просив ходити за дублікатом не пам'ятає. З заявою до СБУ звернувся 2 лютого 2012 року. Далі показав, що заплутався. Раніше в суді давав інші показання, бо не пам'ятав точно. Коли розповідав, що ходив до СБУ у січні 2012 року заплутався, не зрозумів, що питали. До СБУ звернувся після вироку, не пам'ятає що писав в заяві, писав, що вирок вже винесений, не було грошей платити, тому пішов до СБУ. ОСОБА_5 сказав, що після вироку необхідно передати гроші. Після вироку ОСОБА_5 казав, що потрібно гроші сплатити, на що відповів, що немає грошей. ОСОБА_9 сказав, що гроші треба віддати. Він, свідок, гроші ОСОБА_2 не давав через ОСОБА_5 Останній запропонував піти до СБУ, в той час він, свідок, взагалі нічого не розумів. Погодився піти до СБУ з ОСОБА_5 відразу, бо не було грошей, пішли в той же день. Ходити до СБУ наміру не мав. В його, свідка, заяві немає слів, що вирок відбувся, не пам'ятає, що вказав в заяві. На питання суду, яким показанням вірити, свідок відповіді не надав. Відносно нього, свідка, суд був, засідання було, вирок був, і засідання і вирок були в один день. Боявся, що якщо не віддасть гроші, то знову буде суд. Це так сам розумів, перший раз з таким зіткнувся, не знає чи може бути призначене позбавлення волі після визначення вироком суду штрафу.

Додатково свідок ОСОБА_4 показав, що не пам'ятає, де проживає на час цього додаткового в суді допиту, тільки переїхав, не знає ні дому, ні вулиці, це Кіровоградська область, мікрорайон Миколаївка. Зареєстрований в гуртожитку АДРЕСА_4, там не мешкає, виїхав звідти, таке як немає гарячої води, тиждень тому. Навчається у льотній академії, було таке, що документи готували на відрахування, часто хворів, але надав всі довідки і не відраховують. Довідки про неможливість з'явитися до суду він, свідок, не направляв, був хворий, знаходився у лікарні. Тому попросив друга відправити суду всі довідки, останній направляв всі довідки факсом. Далі уточнив, що не знає чи факсом друг відправив довідки. Ця людина - друг сім'ї, його ім'я «ОСОБА_14», прізвища не може сказати, де працює, не може сказати, це дядько по лінії матері. ОСОБА_14 знає номер факсу Саксаганського суду, не знає. Чому показав в суді, що ОСОБА_14 відправив документи факсом, не знає. В дні, зазначені в довідках, лікувався дома у тітки, зараз мешкає на квартирі. Тітка - це ОСОБА_15, мешкає на вул. ОСОБА_16, номера будинку не знає, жив у останньої перед сесією, приїздив весною, на літо. Направляв суду дві довідки, які брав в одній установі, хворів грипом з 18 по 27 вересня 2013 року. Не приїздив на суд, бо повістки не було, а останній раз прийшов дільничний і повідомив коли з'явитися до суду, раніше не знав коли необхідно з'явитися до суду. Довідки другу дав, щоб їх направити в суд, каже про останні засідання суду. Дільничний приходив до старшого керівництва, до вахтера. Коли звертався до лікаря, не знав, що потрібно з'явитися до суду, хворів в цей час. Йому, свідку, командир роти сказав, що на 5 вересня 2013 року треба з'явитися до суду, казав на 5 поверсі, до командира роти приходив дільничний, викликав до суду. Звертався до лікаря двічі. Коли звернувся перший раз, не пам'ятає, починаючи з 17 чи 18 вересня 2013 року, знав, що потрібно з'явитися до суду. Другий раз про те, що треба з'явитися до суду, сказав дільничний командиру роти, сказав, що треба з'явитися 9 жовтня 2013 року до суду, а перед тим як було, не пам'ятає В нього, свідка, довідка була для деканату, брав дві довідки. Коли брав другу довідку, не знав, що потрібно до суду з'явитися, про це дізнався в той саме день, не пам'ятає. Хворів, довідки є правдивими документами. За останній раз все пам'ятає, а до цього не пам'ятає, звернувся до терапевта УВД на початку вересня 2013 року, а перед цим 18 вересня 2013 року до терапевта. Звернувся до лікаря,

бо з занять відправили, щоб пішов до лікаря. Звернувся до лікаря по лікарняний, який виписали, лікарняний здав до навчального закладу. Цього достатньо, щоб не було прогулів. Довідку у лікаря щоб відправити, що не з'явиться на суд, брав, щоб відправити в суд, що хворіє, що не може приїхати. Про те, що треба їхати сказав ротний командир, не пам'ятає точної дати. Другу сім'ї дав другу довідку, щоб відправити, не може назвати його ім'я, прізвище ОСОБА_15. З березня 2013 року в гуртожитку проживав, ОСОБА_17, завідуючу гуртожитком, не знає, з гуртожитку виїхав не в березні 2013 року, а десь в квітні 2013 року. В цьому судовому засіданні казав, що тиждень тому залишив гуртожиток, йому тимчасово дозволили в гуртожитку пожити. Виїхав з гуртожитку в квітні 2013 року, але жив місяць, поки шукав квартиру, у гуртожитку жив у вересні 2013 року в кімнаті НОМЕР_6. Там проживав, ніхто нічого не казав, ніхто не дозволяв там жити, жив у «пацанів», в гуртожиток можна просто так пройти і жити, жив у ОСОБА_18 майже місяць. Інформація, про те, що був виселений з гуртожитку за порушення правил поведінки відповідає дійсності. Не пам'ятає адреси де зараз проживає, навчається на військовій кафедрі. Має мобільний телефон, свій телефон втратив, взяв телефон у друга покористуватися, мамі телефонувати, доки не купив собі телефон.

Свідок ОСОБА_8 показав, що працює начальником сектору УСБУ Кіровоградської області, підсудного знає. З 2008-2009 року спілкується з суддями в зв'язку з роботою. Стосунки з підсудним були звичайні, робочі, за цей період з підсудним спілкувався 1-2 рази. Особисто він, свідок, проводив заходи щодо документування фактів отримання хабара ОСОБА_2 Вони, робітники СБУ отримали 2 заяви, від ОСОБА_4 та ОСОБА_5, їх зареєстрували, заяви були за фактом отримання суддею хабара. В ході отримання доказів заступником Генерального прокурора України була порушена кримінальна справа. В рамках цієї справи та доручення були виконані заходи про затримання особи. Він, свідок, виконував доручення слідчого Генеральної прокуратури України. Точно дату не пам'ятає, у перших числах лютого 2012 року надійшли відповідні заяви. З метою перевірки доводів були проведені заходи по перевірці інформації. ОСОБА_5 провів зустріч з ОСОБА_2, це було приблизно 2 лютого 2012 року. Виходячи з тих даних, які були виявлені з заяви та додатків, проводилися вказані заходи. В додатках були диски записів. Всі зустрічі, відображені на записах, проводилися в приміщенні суду, суддя виводив заявника на вулицю. Після подання заяв та отримання санкцій суду на проведення оперативно-технічних заходів, ОСОБА_5 надали технічні засоби і той зустрічався з ОСОБА_2 ОСОБА_5 провів З зустрічі з суддею ОСОБА_2 Він, свідок, про ці факти дізнався після проведення двох зустрічей. ОСОБА_5 вручили технічні засоби на третю зустріч, мабуть, 2 лютого 2012 року. З заявою ОСОБА_5 звернувся за 1-2 доби до проведення зустрічі з ОСОБА_2 З заявою звернулися 1 лютого 2012 року, звернулися безпосередньо перед зустріччю, не за тиждень. Зустріч ОСОБА_9 та ОСОБА_2 відбулася 2 лютого 2012 року. Запросили ОСОБА_5 до управління, де вручили техніку, потім він повернувся до управління. Техніка має назву, але цим завідує технічний підрозділ. Вручення техніки впроваджує спеціальна особа, отримав техніку співробітник технічного підрозділу, матеріально-відповідальна особа, яка має техніку для потреб, за неї не розписується. Вручення технічних засобів оформлюється протоколом про передання техніки, ОСОБА_5 після зустрічі повернув носій. Факт передачі грошей відбувся 10 лютого 2012 року в приміщенні суду. Враховуючи вимоги судді про передачу грошей, була порушена кримінальна справа відносно судді ОСОБА_2 Були проведені відповідні слідчі дії для документування вказаного факту. ОСОБА_5 була вручена техніка для фіксації вказаного факту, були оглянуті грошові кошти. Гроші були скопійовані, складений протокол і вручені ОСОБА_5 для вручення судді. Після цього ОСОБА_5 прибув до кабінету судді ОСОБА_2 Помічник сказала, що суддя знаходиться в нарадчій кімнаті, але зайшла до останнього. ОСОБА_2 через помічника сказав, що вийде. Далі ОСОБА_9 і ОСОБА_2 пройшли до першого поверху, де провели коротку розмову. Далі, уточнивши показання, пояснив, що 10 лютого 2012 року він, свідок, був зранку на роботі. В управління прибув ОСОБА_5, якому він, свідок, з працівником технічного відділу вручили техніку. Після того, як помітили кошти, вручили їх ОСОБА_5, той пішов до суду для вручення хабара. Він, свідок, і інші робітники СБУ сіли в автомобіль та теж вирушили до Кіровського суду, чули в прямому режимі що відбувалося в приміщенні суду, так як у ОСОБА_5 була техніка, яка дозволяла здійснювати звуковий контроль. Після того, як відбулася передача грошових коштів, група захоплення прибула до суду, блокували автомобіль ОСОБА_2, щоб той не міг виїхати. Далі прибули до кабінету ОСОБА_2, зачитали постанову Печерського суду на огляд кабінету. ОСОБА_2 відмовився приймати участь у огляді, підписувати постанову. Кабінет оглядав слідчий ОСОБА_52. Суддя сидів на своєму робочому місці, телефонував голові суду. На цей час вони, робітники правоохоронних органів, знали, що в кабінеті не було грошей, тому по шухлядам не дивилися. Далі спустилися вниз і проводили обшук автомобіля, в кармані сидіння водія були виявлені кошти 1000 доларів США, все оформили документально, гроші

знайшов слідчий. Знали, що в кабінеті не було грошей, бо здійснювали слуховий контроль, чули як ОСОБА_5 з ОСОБА_2 вели розмови на вулиці, не бачили, що відбувалося, але чули розмову. Було чути питання «на переднє сидіння?», розуміли, що мова іде про гроші. Під час попередньої зустрічі 2 лютого 2012 року, відбувалася аналогічна ситуація. ОСОБА_2 вивів ОСОБА_5 на вулицю, відчинив двері автомобіля, ОСОБА_2 думав, що ОСОБА_5 мав при собі кошти. Про це вони, робітники СБУ зрозумілі зі слів ОСОБА_5 та з матеріалів фіксації. Тому 10 лютого 2012 року розуміли, що гроші будуть знаходитися у вказаному автомобілі. Під час зустрічі ОСОБА_9 та ОСОБА_2 10 лютого 2012 року, знаходилися дуже поруч, практично під судом, було відомо, що ОСОБА_2 дуже обережний, гроші в руки брати не буде. Диски з записами надав до СБУ ОСОБА_5, бо вів записи зустрічей з суддею, на тих записах були шуми. Прослуховували записи зі спеціальними навушниками, в яких можна дослівно прослухати та убрати шуми. Звичайні колонки так не можуть відтворити записи, як наушники. Наушники можливо попросили в технічному підрозділі, технічні можливості їх не знає, з їх використанням і складався протокол. Слідчий прослуховував ці записи і сказав, що розбіжностей з роздруківкою не було, це знає зі слів слідчого. Наскільки пам'ятає, то роздруківку слідчому не надавав, тільки пояснення «скинув» у електронному вигляді. ОСОБА_5 повернув пристрій 2 лютого 2012 року, після розмови. Протокольно повернення не оформлювали, бо це не передбачено. ОСОБА_5 вів відео та аудіо записи, повернув лише те, що йому вручили робітники СБУ. На проведення оперативних дій були дозволи апеляційного суду, їх видав Апеляційний суд Черкаської область 1 лютого 2012 року. Коли отримували дозвіл суду, заяви про злочин були. Заяви отримував він, свідок, від осіб, які прибули до управління, заяви передали на реєстрацію, а потім був розподіл. За заяви розписався у секретаря в журналі і заяви зберігалися у нього. ОСОБА_4 та ОСОБА_5 писали заяви стосовно ОСОБА_2 один раз, дозвіл давався в рамках оперативно-розшукової справи, це був другий чи третій, але точно не перший. Ним, свідком, заводилася оперативно-розшукова справа відносно ОСОБА_2 вона була одна, була заведена в 5 липня 2011 року. Станом на 5 липня 2011 року не знав про статус судді ОСОБА_2, а потім дізнався, що у ОСОБА_2 вже закінчилися повноваження. Були дані, що суддя ОСОБА_2. періодично здійснює протиправні дії, а саме виносить завідомо неправомірні рішення та отримує хабарі. В справі були відомості, які вже відбулися, той факт, що на 5 липня 2011 року ОСОБА_2 не мав статусу судді, не впливав на вірність заведення оперативно-розшукової справи. Стосовно матеріалів оперативно-розшукової справи не може надавати відповіді, бо це відноситься до державної таємниці. Строк дії постанови про заведення оперативної справи, передбачений ст.9 Закону України «Про оперативно-розшукові дії», становить 6 місяців. Відповідною посадовою особою строк дії цієї постанови був продовжений до 12 місяців, а саме до 2012 року. ОСОБА_5 видав добровільно диктофон, виготовлявся протокол добровільної видачі, можливо це було в день приймання заяви, або пізніше. Назва диктофона "Едик", марку не пам'ятає, диктофон був виданий після подання заяви і перед переданням грошів судді. Не може згадати коли видавав техніку ОСОБА_9 Але з технікою СБУ диктофон "Едік" нічого спільного не мав. Одразу після зустрічі з ОСОБА_2 2 лютого 2012 року, ОСОБА_5 видав вручену в СБУ техніку, можливо віддав і свій диктофон. Скільки разів він, свідок, зустрічався з ОСОБА_5, не пам'ятає. 2 лютого 2012 року, після прийняття заяв, з ОСОБА_4 не зустрічався, зустрічався з ОСОБА_5 Вказаний диктофон належав ОСОБА_5, який зі слів останнього був придбаний у м. Києві, коли і де купив не розповідав. Протокол добровільної видачі складав він, свідок, вказав те, що вказано на засобі, не знає про серійний номер, переписав те, що було написано на пристрої, якщо на засобі є номер, його вказує в протоколі. Диктофон був вилучений, його прослухали, опечатали і передали до Генеральної прокуратури. Також прослуховували диски, які надійшли разом з заявою, диски приніс ОСОБА_5 разом з заявою, роздруківка, прослуховування - це все про інформацію з дисків. Інформацію на самому диктофоні прослуховував, порівняв з тим, що на диску, про це протокол не складав. Вручені ОСОБА_2 гроші отримали в касі фінансового відділу СБУ, це державні кошти, а не заявника. Якщо є інформація, то в касі видаються кошти для перевірки такої інформації. У заявника грошей не було, заявником називає обох, бо були дві заяви. Вимагалися гроші у ОСОБА_4 через ОСОБА_5 в режимі он-лайн почули умовну фразу, що переданий хабар, фразу не пам'ятає. Це міг бути і звуковий сигнал, не обов'язково голос. Сигнал подав ОСОБА_5 Особисто підписував протоколи обшуків, які конкретно протоколи та їх кількість, не пам'ятає. Обшук кабінету не проводився, відбувався особистий обшук судді. Всі дії проводив слідчий, що було вилучено у судді не пам'ятає, які особисті речі виклав ОСОБА_2 не пам'ятає. Сейф судді не оглядався, огляд судді відбувався приблизно 15 хвилин, при цьому був він, свідок, слідчі ОСОБА_52. і ОСОБА_11, два понятих та ОСОБА_7, який проводив відео фіксацію. Кабінет судді знаходиться на третьому поверсі, вікна виходять на фасадну частину, ОСОБА_7 не переривав запис, зафіксував вихід всіх учасників зі службового кабінету, йшли всі разом. ОСОБА_2

йшов попереду нього, свідка, йшли по бокових сходах з кабінету до автомобіля, автомобіль відкрив ОСОБА_2 Він, свідок, бачив, що ОСОБА_2 засунув руку в карман куртки і нажав на пристрій, а саме на брилок-сигналізацію. Самого брилка не бачив, побачив момент натискання і що спрацювала сигналізація. ОСОБА_2 запустив руку до карману і він, свідок, побачив характерний рух руки, який свідчив на те, що ОСОБА_2 натиснув на пристрій і одразу спрацювала сигналізація. В руках ОСОБА_3 пристрій не бачив, момент відкривання автомобіля зафіксував через характерний рух, так вирішив. Пальці рук ОСОБА_2, коли рука останнього була в кармані, бачив частково, це побачив, коли спускалися по сходах. Поруч було вікно. Але не пам'ятає це було між 3 та 2, або між 2 та 1 поверхами. Ті речі, які ОСОБА_2 виклав, були описані, серед них брилка не було. Цей брилок він, свідок, взагалі не бачив. Протокол обшуку ОСОБА_2 відповідає дійсності, той виймав особисто свої речі, викладав речі добровільно, слідчий кармани не перевіряв. Куртка ОСОБА_2 взагалі не оглядалася. Чому слідчий не оглядав особисто речі ОСОБА_2, пояснити не може, не звертав увагу на дії слідчого. Процесуально не втручався в хід проведення слідчих дій. У нього, свідка, особисто може така думка і була оглянути особисто всі речі ОСОБА_2, але не втручався в дії слідчого. Не пам'ятає, хто кому телефонував, чи він, свідок, ОСОБА_4, чи навпаки, таких контактів було раз-два на день, можливо менше, не може назвати свій номер телефону на той час, бо постійно змінює свій номер телефону. Дзвонив тому, що з'ясовував у ОСОБА_19 ті обставини, які вказані були у заяві. Процесуально телефонні розмови ніяк не оформлювалися, з'ясовував про обставини вимагання хабара. Розшукова діяльність регламентована законом, не знає, де передбачено, що не заборонені такі розшукові дії як спілкування за телефоном, вважає, що це дозволено. З ОСОБА_4 обмінялися телефонами, вважав, що можливо будуть виникати якісь питання та для того, щоб його викликати, щоб ОСОБА_4 міг зв'язатися та повідомити про протиправні дії. ОСОБА_4 дав номер особистого телефону, є представником служби, заявник повинен звертатися до служби, можливо звернення і через нього, свідка. З ОСОБА_5 знайомий, під час роботи останнього в управлінні земельних ресурсів проводив там лекції по закону про корупцію, де ОСОБА_9 був присутній, це було приблизно в 2009 році. Особисто з останнім не знайомився, але знав, що така людина є. Особисто ОСОБА_5 взагалі не знав. Після подання ОСОБА_5 заяви, обмінялися телефонами та декілька разів спілкувалися. Дав свій телефон для можливості виклику для отримання пояснень, не пам'ятає який телефон дав, можливо службовий. Не пам'ятає скільки разів спілкувався з ОСОБА_5 з 2 по 10 лютого 2012 року, хто кому дзвонив, але з особистих питань не спілкувалися. Після 10 лютого 2012 року останній раз з ОСОБА_5 спілкувався приблизно три місяця тому, приблизно у серпні 2012 року. Місце перебування ОСОБА_5 на даний час йому, свідку, невідомо. ОСОБА_4 не має життєвого досвіду, студент, досить нервовий, переживає. Бачив останнього при спілкуванні, коли той подавав заяву, тому погрожували, що його посадять за грати. З ОСОБА_4 не знайомий особисто, у нього, свідка, та ОСОБА_4 однакова адреса проживання, бо АДРЕСА_5 - гуртожиток. Там він, свідок, зареєстрований, але не мешкає.

Далі уточнивши показання, свідок ОСОБА_8 показав, що до СБУ ОСОБА_4 та ОСОБА_5 прибули разом, все розповіли, заяви підготували на комп'ютері. Він, свідок, спілкувався з ОСОБА_4, а потім з ОСОБА_5 Його, свідка, викликав черговий, тому, що по суддям працює він, свідок. В управлінні СБУ існує чергова служба, відвідувач звертається до чергового, той викликає співробітника, оформлює перепустку. В управлінні, якщо приходить заява, вона попадає до секретаря, а якщо приходить людина, викладає свою проблему, то черговий вирішує кого викликати. Службових обов'язків чергового не знає. Черговий можливо доповідає через керівника, а доручення дають якомусь робітнику. Його, свідка, 2 лютого 2012 року викликав черговий, доповідав той керівнику, чи ні, не знає. ОСОБА_4 прийшов з ОСОБА_5 вдвох. Далі пішли до кабінету, доповів керівнику, а той начальнику секретно-режимного відділу, що він, свідок, буде з людьми працювати, обом була виписана перепустка, це все відбувається в телефонному режимі. ОСОБА_4 та ОСОБА_5 допомагав скласти заяву, яку передали до канцелярії. Всі ці дії були в робочий час, не пам'ятає години. Скільки часу потратив на спілкування з вказаними особами, не може сказати. Час приходу на роботу фіксується, офіційно в нього робочий час з 09-00, але присутній на роботі з 07-00, або 08-00 годин. Можливо, що перепустку випишуть і не в робочий час, через вказівку керівника. Перепустку виписує він, свідок, по вказівці. Згідно резолюції керівника заяви були передані йому, свідку. Порядок такий, що працівники канцелярії керівнику передають заяви, потім робітника викликають до канцелярії і робітник забирає заяви під підпис. Зазначені заяви швидко розподілили. Далі відбирав пояснення у заявників в той же день, коли подавали заяви, як відбирав пояснення, не пам'ятає, а саме в якій черговості, в які дати. Офіційно робочий день з 09-00 години, в управлінні цілодобово працює чергова служба, якщо надходить термінова інформація, то викликають співробітника. В який час прибув на роботу 2 лютого 2012 року, не пам'ятає, набирав заяви на

комп'ютері. Після 2 лютого 2012 року декілька раз перевстановлювалися програми на цьому комп'ютері, що в ньому збереглося, не пам'ятає. В управлінні існує блокнот перепусток, до моменту подання заяви ані ОСОБА_9 ані ОСОБА_4 усно не зверталися. В протоколі добровільної видачі пристрою час не вказав, це упущення, технічна помилка. Не пам'ятає, коли був виданий диктофон, хто був понятими, не пам'ятає. Особи на прізвище «ОСОБА_53» і «ОСОБА_54» не працюють в СБУ, перепустки на них оформлені повинні бути. Копію квитанцію про сплату штрафу, надав до своєї заяви ОСОБА_4, можливо він, свідок, давав завдання ОСОБА_4 взяти дублікат квитанції. Коли брав пояснення у ОСОБА_5, ОСОБА_4 можливо був в кабінеті. Скільки разів ОСОБА_4 виписувалася перепустка не може сказати, вона може бути денна. До апеляційного суду звертався з поданням начальник. Подання до суду не залежить від надходження заяв, воно засновано на підставі матеріалів оперативно-розшукової справи. Наскільки пам'ятає, звернення до суду було до надходження заяв. Якщо заяви датовані 2 лютого 2012 року, то вони дійсно подавалися 2 лютого 2012 року. Канцелярія управління працює з 09-00 години, раніше 09-00 години реєстрація можлива у деяких випадках. Прибуття на роботу фіксується, реєстрація заяв відбувається письмово. Наскільки пам'ятає, перед тим, як 10 лютого 2012 року заходити до приміщення суду, перевірив замкнута автомашина ОСОБА_2, чи ні, смикнув двері і все. До того, як заїхати у двір суду, з ОСОБА_5 не спілкувалися, передбачали, що гроші в машині. Обладнання для прослуховування - це переносний пристрій - наушники, які можливо передавати вільно по автомобілю, це обладнання технічного відділу. Хто їх отримав під розпис, не пам'ятає. Не знав, де саме в автомобілі ОСОБА_2 будуть гроші, смикнув двері, які біли найближчими. Не пам'ятає чому в рапорті вказав тільки про транспорт судді автомобіль «Тойота» і не вказав про автомобіль «Фольксваген». Знав, що ОСОБА_2 користується постійно «Тойотою». Де «Тойота» знаходиться в нічний час, невідомо. Через он-лайн прослуховування про те, де саме в автомобілі гроші, зрозуміти було неможливо. В розмові ОСОБА_5 та ОСОБА_2, була фраза про сидіння, переднє чи заднє, суть розмови дослівно не пам'ятає, здається, була фраза «не треба, заховай». Слова «заховай» були сказані в приміщенні суду, де знаходяться люди, чув, що ОСОБА_2 та ОСОБА_5 спускаються сходами. Вважає, що слова «не треба, сховай», були більш демонстративними, можливо при сторонніх особах ОСОБА_5 дістав гроші для судді, можливо він не давав гроші, а почав процес передачі. Гроші були зігнуті на пополам, не містилися ні в пакеті, ні в конверті. Звучало в розмові: «чи назад, чи вперед», вважає, що малося на увазі про сидіння автомобіля. При попередній зустрічі ОСОБА_2 пропонував положити гроші в автомобіль, який відкрив, а ОСОБА_5 сказав: «Закрий. Я без грошей».

Після допиту ОСОБА_5, будучи допитаним додатково, свідок ОСОБА_8 показав, що 2 лютого 2012 року отримав заяви від ОСОБА_4 та ОСОБА_5 В цей день не слухав записи на диктофоні, слухав записи з диска. Зустрічався з ОСОБА_5 2 і 10 лютого 2012 року, більше не зустрічалися. Саме 10 лютого 2012 року відбулася передача грошей, бо вже була заведена справа Генеральною прокуратурою. Конкретна дата передання грошей судді ОСОБА_2 не визначалася. Дата передачі грошей як « 10 лютого 2012 року» була визначена слідчим Генеральної прокуратури. Хто довів ОСОБА_5 про дату « 10 лютого 2012 року», не пам'ятає, можливо хтось з ним зв'язався. Виходячи з тієї ситуації, що склалася, всі матеріали були передані до Генеральної прокуратури. Всі дії оговорювали з працівниками, слідчим Генеральної прокуратури, всі питання обговорювалися спільно. З боку ОСОБА_2 існувала вимога передати кошти, тому факт передання грошей мав статися. Ця вимога вбачалася зі стенограми запису, вимога прозвучала 25 січня 2012 року у розмові ОСОБА_5 та ОСОБА_2 Була сказана фраза: «Там, надіюсь, люди нормальні, вони мене не підведуть». Якщо б операції, яка була запланована та сталася 10 лютого 2012 року не було, вважає, що ОСОБА_5 вишукував би можливості і дав би ОСОБА_2 гроші. Це йому, свідку, стало зрозумілим під час відібрання заяви у ОСОБА_5 ОСОБА_4 не знав чи можна скасувати рішення, він думав, що можливо переглянути рішення, якщо він не передасть гроші. У нього, свідка, немає відомостей, що ОСОБА_2 вимагав після 2 лютого 2012 року гроші, бо таких зустрічей не було. Про те, що всі події з передачі грошей відбудуться 10 лютого 2012 року, ОСОБА_5 ставили до відома.

Після допиту свідка ОСОБА_20 , свідок ОСОБА_8 показав, що 10 лютого 2012 року бачив з боку ОСОБА_2 характерні рухи натиснення, це було при спуску вниз з третього поверху, було багато людей, спілкувалися. Особисто він, свідок, того, про що свідчить ОСОБА_20, не бачив. Щоб ОСОБА_2 з карману діставав ключ - це було пізніше. При ньому, свідку, ОСОБА_2 натискав, не натискалося, а потім ОСОБА_2 при ОСОБА_20 ключ достав, натиснув. Він, свідок, бачив, що ОСОБА_2 натискав на щось, коли рука ОСОБА_2 була в кармані, як ОСОБА_2 дістав ключ, не бачив.

Свідок ОСОБА_21 показав, що підсудного знає в зв'язку з подіями по цій справі, якого числа вони відбувалися не пам'ятає. Працює водієм в управлінні СБУ. В той день о 10-00 - 11-00 години виїхали з управління на мікроавтобусі «Фольксваген». В автомобілі були ОСОБА_8, хтось з Генеральної прокуратури, ще хтось. Заїхавши у двір Кіровського суду, став позаду автомобіля ОСОБА_2, всі пішли в приміщення суду, а він, свідок, залишився на вулиці. Під час знаходження біля автомобіля ОСОБА_2 побачив як пару разів на цьому автомобілі спрацювала сигналізація. Далі всі вийшли з суду, оглядали автомобіль, до цього ніхто до автомобілю не підходив. Далі, уточнивши показання, пояснив, що після того, як на автомобілі ОСОБА_2 спрацювали габаритні вогні, приблизно через 15-30 хвилин у двір вийшли ОСОБА_2, працівники СБУ, Генеральної прокуратури, працівники суду та поняті. Знаходячись на дворі суду, в службовій автомашині був один, поряд нікого не було. Коли вийшли з суду, почали обшук автомобіля, то бачив, що іде обшук, але участі не приймав. Чи одразу заїхали у двір суду, чи десь чекали не пам'ятає. З працівників СБУ були ще особи, але їх прізвища не знає, знає в обличчя. «ОСОБА_55» - прізвище знайоме, в обличчя цю особу знає, звати його ОСОБА_8. В службовому автомобілі було багато людей, десь 10 осіб, хто керував його, свідка, діями, не пам'ятає. В той день другий раз до приміщення Кіровського суду не повертався, за апаратурою в суд не приїздив. Заїхав в суд через транспортні ворота, ворота були вільні, перед цим стояли на вул. Габдрахманова, ворота були від нього справа, було видно кут двора суду, автомобіль ОСОБА_2 видно не було. В керованому ним, свідком, автомобілі обладнання для прослуховування не було, ОСОБА_8 був в автомобілі. Для чого необхідно було заїхавши у двір суду, підпирати автотранспорт «Тойота», не поясняли, сказали де стати, не розумів, що це для того, щоб «Тойота» не могла виїхати. Знаходячись у дворі суду, виходив з автомобіля палити, коли всі пішли до приміщення суду, залишався сам. До автомобілю ОСОБА_2 ніхто не підходив до того моменту, коли всі вийшли з суду. Працівники «Альфа» стояли від цього автомобіля на такій же відстані, як і він, свідок. Працівники «Альфи» приїхали разом з іншими працівниками СБУ. За вказаним службовим автомобілем не закріплений, закріплений за іншим автомобілем. Названий мікроавтобус належить підрозділу «Альфа», виїхали на цьому автомобілі з управління, коли виїздили, працівники «Альфи» були вже в автомобілі, обладнання для прослуховування не бачив, ніякого обладнання в автомобілі не бачив, ніяких сторонніх розмов в автомобілі не чув. ОСОБА_8 сидів або позаду нього, свідка, або поруч. У ОСОБА_8 в руках нічого не було. Він, свідок, бачив, як «блимали» габаритні вогні на автомобілі ОСОБА_2, після цього через 15-30 хвилин всі вийшли з суду і почали обшук. Бачив, як фари «блимнули» один раз. Коли всі пішли до приміщення суду, був в автомобілі і працівник «Альфа» заходив і виходив, не слідкував, що було в салоні, слідкував за дорогою.

Як показав свідок ОСОБА_22, підсудного знає, стосунки нормальні. 10 лютого 2012 року дізнався на роботі, що був такий факт, що ОСОБА_2 затримали на хабарі. Про те, що хабар був отриманий по тій справі, де підтримував державне обвинувачення, дізнався, коли був викликаний до слідчого. Під час розгляду вказаної справи ніяких відхилень не було, вивчав перед справою наглядове провадження. Суддя ОСОБА_2. не звертався до нього, свідка, з проханням визначити підсудному покарання у вигляді штрафу, та ніхто не пропонував ніякої нагороди за те, щоб він, свідок, попросив призначити покарання у вигляді штрафу. Такий вид покарання він, свідок, просив призначити з свого особистого переконання. По суті справи було одне засідання, хто приймав участь на попередньому засіданні, не пам'ятає. Вирок був винесений в той же день, коли і було засідання. Підсудний був раніше не судимий, позитивно характеризувався, молодий, тому вирішив попросити покарання у вигляді штрафу. Він, свідок, знає судову практику, по таким справам, по частині першій, якщо раніше підсудний не судимий, реальне покарання не призначають. Упередженості судді ОСОБА_2 у розгляді цієї справи не було.

Свідок ОСОБА_5 показав, що підсудного знає, стосунки не близькі, неприязних стосунків не було. Знає ОСОБА_4, був з останнім в дружніх відносинах, останній з провінції, юридично необізнаний, познайомилися на дні народженні спільного знайомого влітку 2009 року або 2010 року. Потім з ОСОБА_4 спілкувалися, зрідка бачилися, розмовляли по телефону. Він, свідок, місцевий житель. ОСОБА_4 дзвонив по деяким питанням, допомагав тому поступити до вузу. На початку січня 2012 року ОСОБА_4 подзвонив і попросив дізнатися, де і коли у нього слухатиметься кримінальна справа та розповів, що був затриманий за наркотики, сказав, що справа слухається в Кіровському суді, попросив дізнатися про стадію розгляду справи. Він, свідок, в Кіровському суді знав ОСОБА_2, з ним здзвонилися і домовилися про зустріч на 10 січня 2012 року. З ОСОБА_2 зустрівся і з'ясував у того всі обставини справи по ОСОБА_4 Виявилося, що ця справа знаходилася у ОСОБА_2 в провадженні, він її розглядав. З ОСОБА_2 не дружні стосунки, і не ворожнечі. Не може сказати, чи довіряв ОСОБА_2, недовіри той не викликав. При спілкуванні з'ясували обставини справи ОСОБА_4 ОСОБА_2 сказав, що

збирається взяти ОСОБА_4 під варту. Він, свідок, запитав, що робити, щоб дану особу, молоду людину, не брати під варту, бо не вірив, що ОСОБА_4 затриманий за наркотики. Разом з ОСОБА_2 вийшли з кабінету, спустилися вниз, в суді є курилка, там розмовляли. ОСОБА_2 сказав, що потрібно зробити, щоб не брати під варту ОСОБА_19 і розрішити справу позитивно, а саме, що потрібно ОСОБА_4 лягти на лікування до диспансеру, щоб було видно, що він не є наркоманом, щоб була довідка, що він здорова людина. Наскільки пам'ятає, ОСОБА_2 зазначив, що ОСОБА_4 потрібно пройти лікування, звернутися до наркодиспансеру, і отримати довідку з наркодиспансеру. Далі він, свідок, запитав коли слухання справи, ОСОБА_2 сказав, що справа призначена на 17 січня 2012 року. Про це все він, свідок, повідомив ОСОБА_4 Далі, під час розмови з ОСОБА_2, з курилки вийшли на двір, обговорили питання відносно суми, за якої буде винесено вирок. На дворі була розмова про наркодиспансер і обговорили суму. Запитав у ОСОБА_2, чи можливо позитивно вирішити справу на користь ОСОБА_4 і що за це потрібно. ОСОБА_2 спочатку вказівним пальцем руки показав «один», він, свідок, спитав що це означає. ОСОБА_2 сказав, що потрібна одна тисяча умовних одиниць. Він, свідок, перепитав, а ОСОБА_2 підтвердив це, розмова закінчилася, він, свідок погодився і пішов. Далі, уточнивши показання, свідок ОСОБА_5 пояснив, що на той час працював в Держкомземі, звертаючись до ОСОБА_2 чи поступав в законний спосіб, не знає, має юридичну освіту. Розуміє, що не можна звертатися до судді з будь-яких питань, до судді пішов не в статусі державного службовця, стало шкода ОСОБА_19 Розумів, маючи певний досвід в юридичному напрямку, що особа може бути засуджена ні за що, це висловлює як юрист, а не як державний службовець. За гроші з ОСОБА_2 була обоюдна розмова, ставлячи ОСОБА_2 запитання «що для цього потрібно», мав на увазі, що пропонує передати щось ОСОБА_2, тобто була пропозиція вирішити питання. Вважає, що це не була пропозиція хабара, не розцінював це як пропозицію хабара. Намагався з'ясувати, що потрібно ОСОБА_4 по документам чи ще щось, щоб вирішити справу позитивно, в цьому суть фрази «що потрібно». Після розмови з ОСОБА_2 повідомив ОСОБА_4, що потрібно звернутися до наркодиспансеру, з останнім зустрілися наступного дня після зустрічі з ОСОБА_2 Домовилися про зустріч по телефону. Зустрілися ввечері в центрі міста на пл. Кірова, коли йшов з роботи, був вечірній час. Робочий час закінчується в 17-15 год., зустрілися приблизно в 17-30 годин на пл. Кірова з ОСОБА_4, якому повідомив, що справа розглядається ОСОБА_2, що потрібно звернутися до наркодиспансеру, лягти на лікування, отримати довідку та принести її до суду, щоб долучити до матеріалів справи. Також повідомив суму, яка необхідна для позитивного вирішення кримінальної справи, а саме тисяча доларів США, щоб передати судді ОСОБА_2 З ОСОБА_4 не обговорювали хто і коли буде передавати, це питання обговорили через день. ОСОБА_4 на пропозицію погодився і розійшлись, розмова тривала 10 хвилин. Вважає, що дії судді ОСОБА_2 були незаконні, це розумів. Знав про своє право повідомити правоохоронні органи, цим правом скористувався, але не відразу. У нього, свідка, не було жодних мотивів не звертатися до правоохоронних органів. Чому відразу не пішов до правоохоронних органів, не може пояснити. ОСОБА_4 не пропонував звернутися до міліції, прокуратури або СБУ, інколи в таких випадках в міліції формують справи, інколи міліція погано працює. В нього, свідка, були наміри не дати хабара, а допомогти ОСОБА_4, останньому не казав шукати гроші, просто повідомив, що потрібна сума тисяча доларів. Це повинні бути гроші ОСОБА_4 Розумів, що прийдеться давати хабара, що він, сідок, продовжує дії, спрямовані на передання хабара. Погодився проводити дії з передавання хабара, бо ОСОБА_2 погодився прийняти хабара, а він, свідок, хотів допомогти ОСОБА_4 До цього спонукала поведінка судді. Чому надав перевагу у вчиненні дій для передання грошових коштів судді, а не зверненню до правоохоронних органів, не може пояснити, розумів, що це незаконний шлях. Стало шкода ОСОБА_4 і думав, що легше інколи іти таким шляхом, ніж звертатися до правоохоронних органів. Далі ОСОБА_4 звернувся до наркодиспасеру, тому відмовили у допомозі, про це сказав ОСОБА_4, зателефонувавши пізніше. З останнім домовилися про зустріч, зустрілися ввечері наприкінці робочого дня. ОСОБА_4 повідомив, що неможливо лягти на лікування і взяти довідку. Справу призначили на 17 чи 18 січня 2012 року, він, свідок, зателефонував до ОСОБА_2, той трубку не брав, написав СМС-повідомлення, що неможливо вирішити питання по наркодиспансеру. У нього, свідка, є функція телефону, що СМС-повідомлення доставлено, читав її ОСОБА_2 чи ні, не може сказати. Через проміжок часу з ОСОБА_2 домовилися про зустріч, той сказав прийти до суду, де проведуть розмову. Прийшов до суду і повідомив ОСОБА_2, що довідку з наркодиспансеру неможливо надати. При цьому на першій зустрічі і в подальшому, він, свідок, мав при собі пристрій для проведення записів. На другій зустрічі мав особистий пристрій, а саме невеликий диктофон чорного кольору, який купив в Києві на всякий випадок, цей пристрій має близько 4 років. При розмові з ОСОБА_4 відчував, що той хвилюється, що коштів немає, що він студент і кошти буде просити у батьків. Він, свідок, вирішив

записувати, бо ОСОБА_4 переживав, що не місцевий, в місті нікого не знає, останній попросив, щоб проводився запис розмов на диктофон, що за нього ведеться розмова. ОСОБА_4 попросив записати на диктофон на першій зустрічі, коли попросив з'ясувати ситуацію по його справі. На пропозицію про записування він, свідок, сказав, що має диктофон, якщо ОСОБА_4 не довіряє, то може записати на свій диктофон. Сам він, свідок, не мав думки записувати розмову з ОСОБА_2 На другу зустріч з ОСОБА_2 пішов з роботи, так як було «вікно», зранку, з роботи, пішов до ОСОБА_2, диктофон взяв дома. Прийшовши в суд, піднявся на поверх до кабінету ОСОБА_2, де кімната секретарів і помічників, спитав, чи є суддя і чи той не зайнятий. Секретар сказала, що суддя занятий, щоб почекав. Коли побачив, що люди розходяться, знов звернувся до секретаря, та сказала, що суддя звільнився. З ОСОБА_2 вийшли до коридору, пішли вниз, повідомив, що в наркодиспансері відмовили ОСОБА_4 у видачі довідки. ОСОБА_2 повідомив що є інший вихід, що на підсудного можливо накласти штраф і особа не буде нести покарання, не буде обвинувального вироку. Вирок виноситься, але зміст такий, що покарання - штраф, що особа не позбавляється волі. З ОСОБА_2 розмовляли спочатку в курилці, а потім вийшли на двір, пояснив суть питання, що ОСОБА_4 не вдається вчинити певні дії в наркодиспасері. Потім розмовляли як у кого з них справи. Потім ОСОБА_2 сказав, що є вихід, що можливо винести вирок, де не буде обмеження волі, а штраф та натякнув, що попередня розмова залишається в силі, що сума в тисячу умовних одиниць залишається незмінною. Дослівно не пам'ятає, але суть розмови така. ОСОБА_2 сказав, що 25 січня 2012 року буде кінцевий термін, коли він винесе вирок стосовно ОСОБА_4 в цей день потрібно передати кошти. Після другої зустрічі з ОСОБА_2, призначив зустріч ОСОБА_4, зустрілися на пл. Кірова ввечері, після роботи. ОСОБА_4 повідомив, що суддею буде винесений вирок, але обмеження волі не буде, буде штраф, що ОСОБА_4 потрібно буде сплатити штраф 850 гривен, щоб він сам, чи через нього, свідка, передав в суд квитанцію. ОСОБА_4 сказав, що подзвонить після 25 січня 2012 року. По очам ОСОБА_4 зрозумів і той сам сказав, що погоджується. Після 25 січня 2012 року зателефонував ОСОБА_4, що вирок винесено, що накладений штраф, з ним зустрілися і той зазначив, що у його батьків затримки, вони займаються торгівлею, що кошти за вирішення справи будуть пізніше. На це погодився, сказав «добре, так то і так», не сказав, що це не потрібно, бо вирок вже є. Не зупинив ОСОБА_4 у пошуку грошей, бо відбулася вже розмова з суддею. Суддя має певні зв'язки і вирок можливо було б оскаржити. Прокуратура могла звернутися до апеляційного суду і замінити покарання більш тяжким. Тим паче, що ОСОБА_4 погодився, останній хоч і з села, але розумів мало-мальськи деякі питання. Він, свідок, не обіцяв судді дати грошей, але погодився. На нього були покладені незаконні обов'язки у вигляді передавання грошей. Чому погодився так діяти, сказати не може, не знає. Потім зв'язався з суддею ОСОБА_2, домовився про зустріч, той сказав, щоб з'явився до суду. ОСОБА_4 при цій зустрічі передав квитанцію про сплату штрафу і попросив, взяти копію вироку. Квитанцію він, свідок, взявся передати, копію вироку не обіцяв взяти. Коли зустрівся з ОСОБА_2, в курилці передав квитанцію і попросив копію вироку, ОСОБА_2 квитанцію взяв і сказав, щоб ОСОБА_4 написав заяву, тоді отримає копію вироку. Потім почали рухатися на вулицю, ОСОБА_2 відкрив свій транспортний засіб, розуміючи, що він, свідок, буде передавати гроші, так як при останній розмові з ОСОБА_2 домовилися, що після винесення вироку він, свідок, з'явиться і принесе кошти. Бачив, що ОСОБА_2 відкрив автомобіль, повідомив, що кошти не приніс, бо у батьків проблеми з коштами. ОСОБА_2 закрив свій транспортний засіб, сказав, що нічого страшного, спитав «це осудні люди?», на що відповів, що так, що кошти будуть пізніше. Далі розійшлися, при цьому не казав про термін коли будуть гроші, що гроші будуть через час не більше тижня. Не пам'ятає чи запитував ОСОБА_2 про те, чи приніс він, свідок, гроші чи ні. Раніше ОСОБА_2 гроші не передавав, в машину їх ніколи не клав. Після цієї розмови, після 25 січня 2012 року зустрівся з ОСОБА_4, той сказав, що сумнівається в діях судді, що у нього виникла певна недовіра і натякав, що потрібно прибути до правоохоронних органів. На це сказав, якщо останній бажає, то може звернутися, це було за пару днів до дня, коли звернулися до СБУ. Потім зустрілися там же, він, свідок, сказав ОСОБА_4 звернутися, той сказав, що звернеться до СБУ. Він, свідок, потім вирішив, що також звернеться, вирішив це після розмови. Потім 2 лютого 2012 з ОСОБА_4 зустрілися зранку, ввечері той запитав де знаходиться управління СБУ, повідомив тому вулицю. Зустрілися вранці біля управління СБУ, в першій половині дня, відпросився з роботи, відпустив керівник. Йому, свідку, потрібно було занести документи до облдержадміністрації у відділ звернення громадян, сказав, що іде туди і затримається по своїм справам. Про те, що затримається сказав в кабінеті ОСОБА_23, який був керівником. Далі уточнив, що тоді ОСОБА_23 не був керівником. Далі, змінивши показання, пояснив, що з роботи він, свідок, не відпрошувався, а повідомив в своєму кабінеті, що якщо будуть питати, то сказати, що поніс документи і затримається на 30-40 хвилин. Це сказав ОСОБА_24, ОСОБА_23.

Працює з 08-00 годин, а адміністрація і СБУ працюють з 09-00 годин, домовився з ОСОБА_19 зустрітися в 09-30 годин. З останнім зустрілися і зайшли до управління СБУ, черговому виклали суть питання, з ним розмовляв ОСОБА_4, потім він, свідок, вступив в розмову, пояснив ситуацію детально. Черговий попросив зачекати, сказав, що викличе певних осіб, чекали хвилин 10-15. До них вийшов представник СБУ ОСОБА_8 , запросив у кімнату для відвідувачів, там разом з ОСОБА_4 виклали суть питання, спочатку усно, далі виписали перепустки. Потім відібрали пояснення, заяви, ці документи підписали. Заяви та пояснення писали разом з ОСОБА_4 в кабінеті ОСОБА_8 Потім з боку співробітників СБУ було сказано, що коли буде потрібно іти до судді ОСОБА_2, треба це доказово закріпити за допомогою звуко- і відеозапису, що будуть вручені певні технічні засоби. Пояснили, що якщо повинен передавати гроші, що ОСОБА_2 його, свідка, знає, щоб він нічого не запідозрив, гроші щоб передав саме він, «щоб взяти особу на гарячому». Це сказав ОСОБА_8, також останній сказав, що на ньому, свідку, буде відеокамера, що будуть засоби для запису звука та відео, щоб за півтори години до зустрічі з ОСОБА_2 з'явився до СБУ, щоб оснастити апаратурою. Також сказали, що 1000 доларів будуть кошти оперативні, кошти СБУ, що їх помітять, перепишуть. ОСОБА_4 сказав, що не хвилюється, що вважає, що вчинив вірно, після цього розійшлися. На момент, коли мав відносити кошти судді ОСОБА_2, зайшов до управління СБУ, там відвели в окрему кімнату, де були працівники, які налагоджували певну техніку. З ОСОБА_4 вже ніяких контактів не було. 9 чи 10 лютого 2012 року був факт передання грошей, в СБУ бував ще декілька разів. Там пояснили як себе вести, домовилися про певний сигнал, щоб було зрозуміло, що гроші передані, це все розповідав ОСОБА_8 За межами суду з ОСОБА_2 не зустрічалися. Далі, змінивши показання, зазначив, що приблизно 7 лютого 2012 року зустрічалися з ОСОБА_2, останній цю зустріч не призначав. З ОСОБА_2 домовилися, що він, свідок, прийде 10 лютого 2012 року. Потім повідомив працівників СБУ, що домовився з ОСОБА_2 про зустріч для передання коштів, зателефонував ОСОБА_2, що на такий-то день прийде, не казав, що буде з коштами. Йому, свідку, в СБУ сказали, що на конкретний день вони будуть готові, щоб він, свідок, домовлявся про зустріч для передання грошей. ОСОБА_8 сказав дату операції при особистій зустрічі в будівлі СБУ, де був проведений попередній інструктаж. 10 лютого 2012 року зранку він, свідок, з'явився до СБУ, де завели в окрему кімнату, показали самі кошти, в кімнаті були поняті. Кошти помітили яскраво-зеленою речовиною, показали ксерокопію купюр, звірили номера купюр, на нього, свідка, наділи техніку, і пристрій з вмонтованою відеокамерою. Далі в супроводі працівників СБУ привезли до суду, висадили з машини за півкварталу. Він, свідок, ОСОБА_2 по телефону повідомив, що підходить, потім прийшов до КП, пройшов через охорону, не звернув уваги записали його чи ні. Часто ходить по судам, тому пропускають. Далі піднявся на поверх, повідомив секретарю, що прибув. ОСОБА_2 був в нарадчій кімнаті, потім вийшов і разом пішли до курилки, де він, свідок, показав кошти в конверті. ОСОБА_2 докурив, кивком голови показав: «виходь», пішли на двір. Там ОСОБА_2 відчинив двері автомобіля, він свідок, положив кошти в карман сидіння водія. Далі ОСОБА_2 автомобіль закрив, було «блимання» фар і певний звук. Далі попрощався з ОСОБА_2 і подав умовний сигнал, а саме постукав по мікрофону, це визначало, що гроші передав, пішов з суду. Умовний сигнал повинен був передати, коли гроші передані. Далі вийшов з двору, сів в оперативну машину і потім зрозумів, що почали працювати працівники СБУ, що відбувалося далі не бачив. З нього, свідка, зняли техніку. Потім передав свої записи розмови з ОСОБА_2, які у нього, свідка, зберігалися на диску. Ці записи передав раніше, коли черговий раз прийшов до СБУ, коли проводили інструктаж. Потім викликав на допит слідчий Генеральної прокуратури чи в той же день, чи на наступний день, допитували в будинку СБУ, слідчому надали окремий кабінет, показання давав, підписав свої показання. На час передачі грошей вирок по ОСОБА_4 набрав законної сили, могли б чи ні наступити для ОСОБА_4 наслідки, якщо б не передав гроші, сказати не може, скоріш за все ніяких наслідків не було б. Передавали гроші, бо був сам факт вимагання хабара, «все було запущено», працювало СБУ, не казав в СБУ, що не бажає передавати гроші, не приймати в цьому участі. ОСОБА_2 не нагадував про передання грошей, якщо б ми не передали ОСОБА_2 гроші, чи отримав би їх останній, сказати не може. Оскільки ОСОБА_2 свою обіцянку виконав, виніс вирок, чи можна було б не нести гроші ОСОБА_2, сказати не може. Він, свідок, передавав кошти, це був хабар, від відповідальності про передання хабара звільнений, про це постанову не читав. Свій жест - вказівний палець, ОСОБА_2 пояснив як тисяча доларів, перепитав останнього, той підтвердив. Він, свідок, дзвонив ОСОБА_2 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 був одягнутий у темні піджак та брюки, сорочку світлого кольору, чорні туфлі. Ключ від автомобіля у ОСОБА_2 був в правому кармані або штанів, або піджака. Він, свідок, рухався, бачив, що ОСОБА_2 дістав брилок, куди класти гроші питання не обговорювалося. ОСОБА_2 не брав гроші в руки, може вважав, що гроші помічені, чи відбитки боявся залишити. ОСОБА_2 на попередній зустрічі зазначив, що кошти необхідно

покласти в машину. Намагався передати кошти ОСОБА_2 в руки, той сказав: «Ні, заховай, пішли на вулицю». ОСОБА_2 стояв однією ногою в курилці, однією ногою на вулиці, відкрив автомобіль брилком. Він, свідок, не бачив вироку суду стосовно ОСОБА_4 з відміткою про те, чи набрав він законної сили.

Далі ОСОБА_5 показав, що свій записуючий пристрій купив приблизно в 2008 або в 2009 році в м. Києві, на початку травня. Їздив до м Київ, домовившись зі знайомим, що проведе там вихідний день, зустрінеться із товаришем, це була не робоча поїздка. В м. Києві гуляли, проходили мимо великого магазину техніки, місцевість де розташований магазин, не пам'ятає. Друга звати ОСОБА_26, диктофон купив в його присутності, диктофон називається «Едік міні», вартість приблизно від 300 до 450 гривен, технічного паспорту на цей пристрій вже немає, викинув, бо пройшов гарантійний строк. Диктофон передав до СБУ у проміжок з 2 по 10 лютого 2010 року і тоді ж передав і диски. Диски передав на день раніше. Диски долучив через день-два після написання заяви. Коли писав заяву, то диски з собою не брав, повідомив про наявні в нього записи усно. Свою заяву в СБУ читав, підписував, диски з записами передав ОСОБА_8, чи складався про видачу якийсь документ не пам'ятає. Коли передавав диктофон, складався якийсь документ, не може сказати чи підписував про це документ. На диктофон були записані всі зустрічі, дати не пам'ятає. Перша зустріч була 10 січня 2012 року, наступна 17-18 січня 2012 року, коли повинно бути призначене чергове засідання. Наступна зустріч була після в період з 25 січня 2012 року до 02.02.2012 року. Саме 25 січня 2012 року з ОСОБА_2 не зустрічалися. Він, свідок, передав працівнику СБУ ОСОБА_8 три приватні записи, на диктофоні записи збережені були, їх переписав на диск. Його, свідка, номер телефону « НОМЕР_7», з нього зв'язувався з ОСОБА_2, з ОСОБА_4 Номеру ОСОБА_4 не пам'ятає, дзвонив ОСОБА_2 на номер « НОМЕР_8», не пам'ятає чи завжди телефонував ОСОБА_2, чи той йому телефонував. На СМС-повідомлення, що ОСОБА_4 не вдається отримати довідку, ОСОБА_2 не відповів. Зазначена ним «курилка» знаходиться на першому поверсі Кіровського суду. Є окремі сходи, по яких доставляють підсудних, ними користуються судді, сторонніх людей там не буває, з них іде запасний вихід, судячи по сильному запаху диму, розумів, що там місце для паління, сходи ведуть в підвальне приміщення суду. Коли 10 лютого 2012 року вийшов з порогу, то ОСОБА_2 вийшов наполовину, був ще на порозі внутрішнього входу, правою рукою відкрив автомобіль. Коли проходив мимо ОСОБА_2, бачив, як той відкрив автомобіль. Конверт з грошима помічений не був, помічені були гроші, конверт був темного кольору, склад паперу не може описати, конверт не стандартний, довгенький. Кошти поклав в машину, закрив двері, повернувся обличчям до ОСОБА_2 та сказав «до побачення». Коли клав гроші, ОСОБА_2 вийшов на вулицю, а потім зайшов назад. Далі уточнив, що поклавши гроші, закрив двері автомобіля, обернувся, ОСОБА_2 стояв на відстані 10 см. від порога, був на вулиці, біля виходу. Далі попрощалися, пожали друг другу руки, ОСОБА_2 закрив машину і він, свідок, пішов з двору через транспортні ворота, а заходив через основний вхід. Коли виходив, ОСОБА_2 заходив в суд, а саме закривав машину, побачив, як спрацювали габаритні вогні автомобіля та звук закривання замка. Він, свідок, обернувся, так як чи ОСОБА_2 його покликав, чи щось хотів сказати ОСОБА_2 і побачив, як спрацювала сигналізація, і як блимнули вогні. Що робив в цей момент ОСОБА_2, не бачив, той заходив до будівлі. Закриття автомобіля було після того, як пожали руки. В період з 10.01.2012 року по 10.02.2012 року ОСОБА_8 телефонував чи ні, не пам'ятає, останній залишав свій номер, може раз чи два, декілька разів, він, свідок, дзвонив за тим телефоном. Дзвонив ОСОБА_8 після 2 лютого 2012 року, зі свого номеру. ОСОБА_8 телефонував на його, свідка, телефон. Квитанцію про сплату ОСОБА_4 штрафу судді передав він, свідок. Перший запис зустрічі з ОСОБА_2 був 10 січня 2012 року, на той момент не знав у кого справа ОСОБА_4, ця розмова записувалася, щоб ОСОБА_4 чув. Стажувався в 2000 або 2001 році, коли ОСОБА_2 працював помічником в прокуратурі Ленінського району, практикантів ні за ким конкретно не закріплювали, з цього часу знає ОСОБА_2 Номер свого мобільного телефону ОСОБА_2 надавав або в 2011 або в 2012 році. В журналі відвідувачів суду записали в один з приходів в суд, чи 10, чи 17-18 січня 2012 року. Усього з ОСОБА_2 було чотири зустрічі, всі вони фіксувалися. На особистий диктофон зробив 2 чи 3 записи, ці розмови «скинув» на диск особисто він, свідок. В пам'яті диктофону виставлені дати які відповідають дійсним датам.

Далі після оголошення його показань, даних на досудовому розслідуванні, свідок ОСОБА_5 показав, що перша зустріч була не 10, а 11 січня 2012 року, особисто домовлявся з ОСОБА_2 про цю зустріч. В цей день зустрілися в період з 09-00 год. до 13-00 год., під час цієї зустрічі ОСОБА_2 показав вказівний палець. Під час досудового слідства звукозаписи для прослуховування йому, свідку, не надавалися На диск з диктофону записи переписував у себе на роботі, де є службовий комп'ютер, яким користувався приблизно тиждень, зараз інший комп'ютер. Яка оперативна система була на тому

комп'ютері, не пам'ятає, вибрав диктофон візуально, просто сподобався вигляд. Чи було до диктофону в комплекті програмне забезпечення, не пам'ятає, всі документи повикидав. Корпус диктофона пластмасовий, не металевий, ним користувався приблизно два рази. Нікому не показував свій диктофон, принцип роботи диктофона той самий, як і телефону. Переносив записи на комп'ютер вперше, методом спроб та помилок. Те, що вирішив звернутися до СБУ, не було побоюванням, що через звернення ОСОБА_4, можуть бути неприємності і в нього, свідка. ОСОБА_2 10 лютого 2012 року відкривав автомобіль, коли був на порозі, ще був у приміщенні, не на вулиці. Щодо часу придбання диктофона просить вірити тим показанням, які давав на досудовому слідстві, тобто, що придбав восени 2011 року. Не пам'ятає точно коли купив диктофон. Прізвище свого друга в м. Києві вірно зазначив. Диктофон віддав СБУ після 2 лютого 2012 року, при ньому ні диктофона, ні диска 2 лютого 2012 року не було. Оглянувши заяву, протокол добровільної видачі показав, що дав показання так, як говорив про події так, як пам'ятає, значить помилився тільки що в суді, коли казав, що 2 лютого 2012 року при ньому диктофону та дисків не було. В суді хвилювався, просить вірити тим документам, які є в справі. Значить до 2 лютого 2012 року виготував ці диски, диски виготовлював 2 лютого 2012 року, сам приніс диски до СБУ. Вважав, що коли приходити до такої служби, то можуть запитати чи є такі записи чи ні, так думав на той момент, досвіду в таких справах не має.

Оглянувши протокол допиту (том№1, а.с. 190-197), ОСОБА_5 показав, що на досудовому слідстві давали прослуховувати зміст запису. Питання хто був ініціатором звернення до СБУ не ставили, записати розмову з ОСОБА_2 попросив ОСОБА_4 Можливо на досудовому слідстві невірно висловився, що він, свідок, був ініціатором зробити запис розмови. ОСОБА_4 казав, що буде розмовляти з батьками, чому раніше не казав про це, не може сказати. Чи мав право проводити запис розмови, не може сказати. З ОСОБА_4 стосунки нормальні, у останнього немає підстав оговорювати. У нього, свідка, були неприємності на роботі з керівництвом, це питання не було пов'язане з правоохоронними органами. Неприємності стосувалися того, що певний період виконував обов'язки начальника управління, просувався на посаді, коли прийшов новий керівник, той думав, що він, свідок, претендує бути керівником обласного управління, хоча в них була розмова, що на цю посаду не претендує, на цьому і був конфлікт. Куди після СБУ пішов 02.02.2012 року, чи був цей день робочим, не може сказати. В суді казав правду, вірно записано, що 02.02.2012 року о 10-00 годин пішов до ОСОБА_2 Чому після СБУ так швидко пішов до ОСОБА_2 не пам'ятає, чи домовлялися про це з ОСОБА_2, не пам'ятає До ОСОБА_2 піти була його, свідка, ініціатива. Не пам'ятає, чи просили піти до ОСОБА_2 і щось записати. 02.02.2012 року був один раз в СБУ, з 02.02.2012 року по 10.02.2012 року лікувався. При зустрічі 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 казав «навіщо оці розмови». Він, свідок, зрозумів ці слова так, що не треба давати гроші в руки, а треба положити їх в машину. Фразу, сказану ОСОБА_2: «Бог в допомогу» пам'ятає, фраза «назад, вперед» значить куди класти кошти. Чи зупинявся запис, не знає. Коли поклав гроші, закрив двері і постукав по мікрофону, коли сигналізація спрацювала. На попередній зустрічі ОСОБА_2 показав палець, зрозумів що це визначає «тисяча», перепитав чого конкретно, той сказав, що умовних одиниць. Про умовні одиниці він, свідок, зрозумів інтуїтивно, навмання. Після оголошення судом довідки виробника диктофону, показав, що може купив китайську підробку. Купив диктофон у м. Києві в великому магазині техніки в присутності свого товариша. Товариш бачив, що купив диктофон. Далі показав, що диктофон купив сам, товариша при цьому не було, просить вірити останнім показанням. Інші показання хибні, викликані стресом, хвилюється. Купив диктофон восени 2011 року в один із вихідних днів. Незважаючи на долучений підсудним протокол судового засідання, наполягає, що в січні 2012 року мав з ОСОБА_2 розмову, пояснити цю суперечність не може. Той диктофон, який на зображенні, долученому підсудним, такий, як у був у нього, свідка. Дата та час на диктофоні встановлюються автоматично, декілька разів ним користувався, грався, записував свій голос. Давав ОСОБА_4 для прослуховування записів диктофон, у того мабуть є комп'ютер, ОСОБА_4 сказав, що слухав запис. Останній диктофон брав з собою, а де слухав, не знає. Дав ОСОБА_4 диктофон і апаратуру для прослуховування, крім диктофону нічого ОСОБА_4 не надавав. Він, свідок, запис на диктофоні слухав, самостійно запис на диктофоні не прослуховував, при ньому запис ніхто не прослуховував. Як можливо на диктофоні щось прослухати, не зовсім знає. Не може пояснити, як роз'яснив ОСОБА_4 як слухати записи, нічого останньому не пояснював. Спитав останнього: «Ти розберешся», той сказав: «Розберусь». На роботі записи не прослуховував, скопіював записи на комп'ютері на диск методом проб та помилок. На питання яким чином і як саме можна з диктофону перенести запис на диск, свідок відповіді не надав. Показав, що довго переписував запис з диктофону на диск, це робив після роботи, в кабінеті нікого не було, робочий час закінчується о 17-15 годин, що за програма «Рейс Монаджер», не знає. Вважає, що вірно зробив, що звернувся до СБУ, чому

не звернувся до СБУ одразу після того, як ОСОБА_2 попросив гроші, не може пояснити. Одразу не звернувся до СБУ, бо у нього, свідка, не було сумнівів в правильності своїх дій, а потім з'явилися сумніви. Сумніви були в тому, щоб попередити такі злочини. Звернувся до СБУ, бо не було сумнівів у вирішенні справи ОСОБА_4, а після останньої зустрічі з ОСОБА_4 виникли сумніви. За тисячу доларів ОСОБА_2 повинен був позитивно вирішити питання стосовно ОСОБА_4, не позбавляти волі дану особу, наскільки пам'ятає, слова «тисяча доларів» на записі є. Йому, свідку, записи включали і слухав їх через колонки, наушників не було.

При проведенні очної ставки між свідками ОСОБА_8 та ОСОБА_5, свідок ОСОБА_5 показав, що у нього зі ОСОБА_8 була коротка зустріч між 2 та 10 лютим 2012 року. Свідок ОСОБА_8 показав, що з ОСОБА_5 бачився 2 та 10 лютого 2012 року, більше з ним зустрічей не було. Свідок ОСОБА_8 показав, що до СБУ ОСОБА_4 та ОСОБА_5 звернулися до початку робочого дня, десь о 09-00 годині, а він фактично був на роботі з 08-00 години. Свідок ОСОБА_5 показав, що його робочий час з 08-00 години, до СБУ прибули зранку, з ОСОБА_4 домовлялися зустрітися 02.02.2012 року за декілька днів до 02.02.2012 року, в цей день зайшов на роботу, попередив, взяв документи та пішов. На питання як саме починався день 02.02.2012 року до зустрічі з ОСОБА_4, свідок ОСОБА_9 не відповів. Також ОСОБА_5 показав, що пішли з ОСОБА_4 до СБУ разом, прийшли разом та вийшли разом, не може пояснити, як ОСОБА_4 міг о 09-32 год. 02.02.2012 року сплачувати штраф, коли в цей час були з останнім в СБУ. На питання чому маються розбіжності в показаннях, свідок ОСОБА_5 відповіді не надав. Свідок ОСОБА_5 показав, що раніше ОСОБА_8 не знав, до 02.02.2012 року ніяких телефонних розмов зі ОСОБА_8 не було.

З'явившись до суду добровільно свідок ОСОБА_5 додатково показав, що дати додаткові показання вирішив за власним бажанням, так як морально, психологічно не витримує цієї ситуації. Через його, свідка, участь в подіях страждає і він, свідок, і підсудний ОСОБА_2 Разом з ОСОБА_2 стали жертвами комбінації спецслужб Кіровоградської області. В його, свідка, житті були певні обставини, які стосуються його особисто, про які, в порядку ст. 63 Конституції України, має право не розповідати. Ці обставини були використані працівниками УСБУ в Кіровоградській області для психологічного тиску та примушування прийняти участь в провокаційних діях відносно ОСОБА_2 Зазначеними спецслужбами був вимушений діяти певним чином. Бажає дати суду показання про те, як все було в реальності. Показання, які давав раніше в суді, його, свідка, примусили дати. А пояснення та показання, які давав під час слідства, взагалі не читав, їх писали та готували наперед працівники УСБУ в Кіровоградській області, а він, свідок, лише все формально підписував. Не мав прямого умислу на дачу завідомо неправдивих показань відносно ОСОБА_2, був вимушений та примушений розповідати та підписувати текст про обставини, які не відповідають дійсності. До Саксаганського суду привозили працівники спецслужби УСБУ в Кіровоградській області, які повністю контролювали його, свідка, дії. За цих обставин був вимушений давати показання на попередньому судовому засіданні і взагалі попередні його дії контролювалися. Вимушений був діяти і казати в судовому засіданні по даній справі те, що казав під час слідства. Бажає цю ситуацію виправити і зняти камінь з себе, не хоче, щоб за деяких обставин страждали люди і він, свідок, в тому числі. Приблизно в кінці грудня 2011 року або на початку січня 2012 року йому, свідку, зателефонував працівник УСБУ в Кіровоградській області з проханням зустрітися. Під час зустрічі працівник служби запитав чи перебував він, свідок, в товариських відносинах з суддею ОСОБА_2, на що відповів, що дійсно перебуває в товариських відносинах з ОСОБА_2 Після такої відповіді був примушений поза своєї волі прийняти участь в провокаційних діях відносно судді ОСОБА_2 Працівник УСБУ в Кіровоградській області розповів про студента Кіровоградської льотної академії ОСОБА_4. і сказав, що відносно того суддею ОСОБА_2 розглядається кримінальна справа за зберігання наркотиків. Оскільки він, свідок, знає ОСОБА_2, то має з останнім зустрітись і схилити до одержання хабара по даній справі за будь-яке позитивне можливе для ОСОБА_4 рішення по справі. З ОСОБА_4 ніколи в житті, взагалі, не був знайомий. Їхні показання, що познайомились на дні народженні і в подальшому підтримали товариські відносини, є вигадкою та заздалегідь вигаданою легендою. Нічого не могло пов'язувати його, свідка, державного службовця, з такою особою, як ОСОБА_4, який є людиною працівників УСБУ в Кіровоградській області, яка усвідомлювала все, що відбувається і буде відбуватись. ОСОБА_4 ніколи не звертався до нього, свідка, з проханням звернутися до Кіровського суду м. Кіровограду щодо з'ясування долі справи за його обвинуваченням. Це легенда, яка була вигадана працівниками УСБУ в Кіровоградській області. В січні 2012 року працівник Кіровоградської СБУ підвіз його, свідка, до приміщення Кіровського суду м. Кіровограда, дав включений диктофон марки «Едік» і наказав зустрітись з ОСОБА_2 з метою, про яку він, свідок, вже показав. Даний диктофон йому, свідку, не належить, його ніколи не купував, тим більше

в м. Києві. Бачив диктофон вперше і до цього часу ним не користувався. Про те, як себе поводити, які питання ставити ОСОБА_2, як саме їх ставити, в якій послідовності і в якому тоні, був проінструктований працівником УСБУ. Потім, коли під'їхав до суду, зайшов і зустрівся з ОСОБА_2 на території суду. З ОСОБА_2 перебували в товариських відносинах, давно один одного знали, звертався до останнього за консультаціями з різних юридичних питань, тому ОСОБА_2 вільно розмовляв по тих питаннях, які ставив. Він, свідок, запитав ОСОБА_2 чи можуть бути підстави для виправдання ОСОБА_4 за фактом зберігання наркотиків. ОСОБА_2 відповів, що у справі ОСОБА_4 такі підстави малоймовірні, але за умови звернення на лікування, суд зобов'язаний буде звільнити від відповідальності, а якщо лікуватись не буде, справа буде розглянута і буде призначене покарання, скоріш за все, що штраф. Після чого він, свідок, натякнув ОСОБА_2, що буде винагорода, мав це зробити. Але ОСОБА_2 відповів, що йому нічого не потрібно і про це останній не бажав вести розмову, сказав, що ця справа - дріб'язок, елементарна, яка не заслуговує на розмову. Наполягає, що якщо уважно послухати диктофонний запис, ці слова можна, дійсно, почути. Ніяких пальців ОСОБА_2 йому, свідку, не показував і про надання хабара з боку ОСОБА_2 взагалі мови не було. Вважає, що ОСОБА_2 не було необхідності показувати пальці, так як знайомі близько десяти років і добре один одного розуміли. Тоді розмовляли з ОСОБА_2 на теми, які не стосуються справи ОСОБА_4, а виключно них особисто. Окремі слова ОСОБА_2 на записі диктофона, завдяки примушування його, свідка, до надання неправдивих показань, були витлумачені як слова, пов'язані з фактами одержання хабара за справу ОСОБА_4 Потім вийшов від ОСОБА_2, і взагалі з будівлі суду і віддав диктофон працівнику СБУ в Кіровоградській області. В подальшому цей диктофон не бачив і, відповідно, не міг його «добровільно» видати СБУ «під протокол видачі», який є у справі. Ніяких дисків з записами розмов між ним, свідком і ОСОБА_2 не створював, і до СБУ не надавав, та і не вміє цього робити, не має до цього ніякого відношення. Після цих подій, з ОСОБА_4 взагалі не зустрічався, так як з останнім не були знайомі. Відповідно, про розмову з ОСОБА_2 не міг розповідати, диктофонні записи слухати не давав та не міг давати та цього робити. Заява про вчинений ОСОБА_2 злочин була надрукована працівниками УСБУ в Кіровоградській області. Пояснення і інші документи від його, свідка, імені також надруковані цими працівниками, що в них написано не читав. 2 лютого 2012 року разом з ОСОБА_4, як це підноситься по справі, не подавали особисто заяву до УСБУ в Кіровоградській області. Раніше, в судовому засіданні він, свідок, вказував, що разом з ОСОБА_4 о 09-30 годині 2 лютого 2012 року прийшов до УСБУ в Кіровоградській області, де працівник СБУ відібрав у них по черзі заяви та пояснення, вказував скільки часу на це витрачено, як це відбувалося. Це все не відповідає дійсності. Фактично заява була надрукована ще на початку заздалегідь підготовленої операції відносно ОСОБА_2 а зареєстрована у потрібний день та час. В який конкретно день підписував заяву та пояснення, не пам'ятає. В подальшому знову зателефонував працівник УСБУ в Кіровоградській області, з яким зустрілись 2 лютого 2012 року. Працівник СБУ сказав, що треба сходити до судді ОСОБА_2, під виглядом передачі до суду через нього квитанції про сплату ОСОБА_4 штрафу, задати ОСОБА_2 питання по справі чи буде оскарженим вирок ОСОБА_4 та інше. Крім того, мав віддати ОСОБА_2, нібито за одержання від нього товариської консультації по юридичним питанням та за турбування пляшку алкоголю, як би в «презент» і сказати: «Це тобі в машину». На нього, свідка, в машині наділи якесь обладнання, працівник СБУ в Кіровоградській області дав квитанцію і він, свідок, пішов до приміщення Кіровського районного суду м. Кіровограда. Там зустрівся з ОСОБА_2 в коридорі суду. На сходах показав ОСОБА_2 пляшку і сказав: «Це в машину», ОСОБА_2 від неї не відмовився. Він, свідок, навіть точно не знав яке ОСОБА_2 прийняв рішення по справі ОСОБА_4, а тому запитав чи може прокуратура оскаржити вирок чи що він там виносив. ОСОБА_2 відповів, що обвинувачення саме пропонувало призначити ОСОБА_4 штраф, а тому він штраф і призначив. Крім того, спілкувалися з приводу начальника відділу Держкомзему в Онуфріївському районі та про інше, що не стосується справи ОСОБА_4 Після цього повернувся до автомобілю СБУ, який його, свідка, чекав. Там зняли спеціальне обладнання, яке мало відео і звукозапис. Потім 10 лютого 2012 року він, свідок, знову прийшов до Кіровського районного суду м. Кіровограда, де зустрівся з ОСОБА_2, останній навіть не знав, що він, свідок, до нього прийде. Зробити це він, свідок, мав за завданням працівників СБУ в Кіровоградській області. Офіційна версія приходу - викриття протиправних дій судді ОСОБА_2 На нього, свідка, наділи спеціальне обладнання відео та звукозапису і все, що відбувалося між ним і ОСОБА_2, фіксувалося та контролювалося. При зустрічі запитав у ОСОБА_2 чи може він, свідок, отримати копію вироку стосовно ОСОБА_4 ОСОБА_2 відповів, що в нього справи немає, копію вироку йому, свідку, він не дасть, нехай ОСОБА_4 іде сам в канцелярію суду і отримує копію. На сходах першого поверху приміщення суду показав ОСОБА_2 конверт, в середині якого були гроші 1000 доларів США. ОСОБА_2 мабуть зрозумів, що це подяка за

справу ОСОБА_4, бо про нього тільки що побалакали, хоча самих грошей ОСОБА_2 не бачив. ОСОБА_2 махнув рукою, відвернув обличчя, повів себе як має бути нормальній людині, сказав забрати і: «Навіщо ці розмови». Він, свідок, поклав гроші до кишені і більше ОСОБА_2 їх не пропонував. ОСОБА_2 під час розмови курив, а після того, як докурив, вийшов з дверей суду на вулицю і викинув недопалок. Одразу ОСОБА_2 зайшов у приміщення і тут же попрощались. Будь-яких команд, натяків, покласти гроші в машину чи інше місце від ОСОБА_2 не надходило. Відповідно до ст. 63 Конституції України, він свідок, має право не давати покази щодо себе. Гроші опинилися в машині ОСОБА_2 без волі останнього і без нього, свідка. Щодо особисто своїх дій, то має право нічого не казати відносно себе. Багато сказав і має право переживати за своє життя, примусили оговорити ОСОБА_2 і прийняти участь в провокації відносно того. Він, свідок, не мав умислу ні прямого, ні непрямого, на надання неправдивих показань, до цього змусили, вважає, що ще не пізно виправити свою помилку, з цих підстав дає ці свідчення. Далі на поставлені питання, уточнив, що ОСОБА_4 не має жодного відношення до тисячі доларів, не просив передати гроші як хабар ОСОБА_2 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 повернувся до себе на третій поверх, а гроші залишились у нього, свідка, в конверті. ОСОБА_2 не має відношення до того, що гроші опинилися у останнього в автомобілі. ОСОБА_2 автомобіль своїм ключем йому, свідку, не відкривав. Дані в цьому засіданні показання правдиві. Ні одній людині не побажає опинитися на своєму місці. На нього в місті дивляться як на білу ворону, може виправити цю ситуацію, у ОСОБА_2 є дитина, не хоче ламати їм життя. Усвідомлюючи певні наслідки, приїхав дати правдиві показання. Телефон свідка ОСОБА_8 є в телефонній книжці його, свідка, мобільного телефону, це номер « НОМЕР_9» і ще один номер «НОМЕР_10». В даний час, тобто коли триває в суді його, свідка, допит, йому дзвонять зі служби безпеки. Має юридичну освіту і сам в змозі скласти свої пояснення. З періоду вчинених дій не може нормально спати, підвищений артеріальний тиск, хоча до лікарні не звертався. В попередньому судовому засіданні змусили дати показання працівники служби безпеки, має право не називати прізвище. Свій мобільний телефон весь час носить з собою. Роздруківка телефонних дзвінків показала, що 2 лютого 2012 року він, свідок, був на вул. Миру, що дуже далеко від УСБУ, це підтверджує те, що не був в той день в СБУ, якби був поряд зі ОСОБА_8, то не телефонував би йому за телефоном.

Під час додаткового допиту свідок ОСОБА_5, на підтвердження тиску на нього, зазначив, що коли приїздив в м. Кривий Ріг для участі в судовому засіданні з працівниками СБУ, ОСОБА_8 його, свідка, привозив до прокуратури у м. Кривому Розі, адреси не знає, щоб він, свідок, ознайомився зі справою, «освіжив» свою пам'ять. Заява, яку він, свідок, нібито підписував 2 лютого 2012 року, була надана в надрукованому вигляді і навіть не в будівлі СБУ, це відбувалося в кафе «Гарік», заяву приніс працівник СБУ. Він, свідок, має вищу юридичну освіту. Той прокурор, до якого його, свідка, привозили робітники СБУ перед судовим засіданням, зараз присутній в залі судового засідання, підтримує обвинувачення. Кабінет, де він бачив цю особу, знаходиться по коридору з правої сторони, в кінці коридору. В кабінеті справа є шафи, прямо стіл прокурора, стілець та вікно, поверх другий чи третій. Працівник СБУ завів до будівлі прокуратури, піднялися на поверх, зайшли в кабінет прокурора, остання надала матеріали, щоб «освіжав» свою пам'ять, щоб вивчав свою заяву, свої показання, щоб не збився в суді і сказав все «по струнке». Заяву від 2 лютого 2012 року в кафе «Гарік» підписав в зимовий період, до 2 лютого 2012 року, коли саме не пам'ятає. В момент підписання заяви в кафе були офіціанти, їх не знає, до кафе ніхто не підвозив і не забирав. Це кафе розташовано біля будинку, де мешкають його, свідка, батьки. ОСОБА_8 йому, свідку, зателефонував і сказав, що він під'їде в кафе, про цю зустріч зі ОСОБА_8 нікому не повідомляв, зустріч була в другій половині дня, ближче до вечора, це був вихідний день. ОСОБА_8 телефонував з одного зі своїх номерів. Саме ті номери телефону ОСОБА_8, які назвали в судовому засіданні свідки ОСОБА_28 та ОСОБА_29, відомі і йому, спілкувалися по них. Не заперечує, що гроші в автотранспортний засіб поклав саме він, свідок. ОСОБА_2 машину не відкривав, розпоряджень туди покласти гроші не давав. Всі його, свідка, фрази, питання контролювалися працівниками СБУ, які казали як правильно ставити питання, як спровокувати ОСОБА_2 Коли ОСОБА_8 був присутнім на допиті в суді, він сказав, що не знав коли буде операція стосовно судді, але ще за тиждень до 10 лютого 2012 року ОСОБА_8 йому, свідку, наголосив, що це відбудеться і коли саме. Він, свідок, питав працівників СБУ як кошти попадуть в машину, бо саме така ціль була у останніх, саме в машину, якщо транспортний засіб буде закритий. Робітники СБУ пояснили, що це їх питання відкрити машину, зрозумів, що останні мають таку технічну можливість.

Під час очної ставки між свідками ОСОБА_8 та ОСОБА_5 свідок ОСОБА_8 показав, що ОСОБА_5 від нього залежним не був, чи був залежним від інших працівників СБУ, не знає, не примушував ОСОБА_5 давати певні показання ні в суді, ні на досудовому слідстві, дії ОСОБА_5 не

контролював ніяким чином, заява ОСОБА_5 була надрукована зі слів останнього. ОСОБА_5 мешкав на АДРЕСА_6, цю адресу він, свідок, писав зі слів ОСОБА_30 На ОСОБА_5 з його, свідка, боку не було жодних погроз та тиску, чи тиснув хтось з працівників СБУ, невідомо. В зв'язку з тим, яку посаду займає ОСОБА_5, той міг спілкуватися з працівниками СБУ. ОСОБА_5 здійснював запис на свій власний диктофон, який придбав у м. Київ. На момент написання заяви ОСОБА_5 та ОСОБА_4, з ними знайомий не був, знав що в певній установі працює ОСОБА_31, але знайомий не був. ОСОБА_4 особисто не знав. Знав, що є така людина, бо маючи справу відносно ОСОБА_2, знали які справи знаходяться у того на розгляді. Коли він, свідок, дізнався про справу ОСОБА_4, сказати конкретно не може. Не вірить тому, щоб роздруківка дала інформацію, що були телефоні з'єднання між ним, свідком, та ОСОБА_5 Він, свідок, мав багато телефонів, не пам'ятає яким користувався в лютому 2012 року. ОСОБА_4 та ОСОБА_5 не давав свої номери мобільних телефонів, свої телефонні номери не називав. У нього, свідка, точно був телефон, який починався з « 067», другий номер не пам'ятає. Може користуватися телефоном своїх співпрацівників. Чи спілкувався 10 лютого 2012 року з ОСОБА_5, не пам'ятає, далі уточнив, що спілкувався, але з якого номеру, не пам'ятає.

Свідок ОСОБА_5 показав, що по тих номерах телефонів, які назвав суду, як телефони ОСОБА_8, зв'язувався зі ОСОБА_8, по них відповідав тільки ОСОБА_8.

Свідок ОСОБА_8 при проведенні очної ставки показав далі, що раніше пояснював, що на роботу може приходити раніше, ніж 9 година. 2 лютого 2102 року пояснення зранку відбирав, в який час не пам'ятає, цій час в поясненнях відображений, відповідає дійсності, тому можна вірити, що ОСОБА_5 був в СБУ з часу 09-05 до 09-40, надавав пояснення. Його, свідка, телефон міг перебувати дома, а ОСОБА_5 був в СБУ. Не може пояснити чому 2 лютого 2012 року згідно інформації про телефонні з'єднання, в час, коли ОСОБА_5 був в СБУ, останній по телефону розмовляв зі ОСОБА_8, бо не встановлено, що телефон, на який дзвонив 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 це його, свідка, телефон. Коли ОСОБА_5 знаходився в СБУ і надавав пояснення, звичайно, йому, свідку, не телефонував на його особистий телефон, який починається на « 097». Не може пояснити, як в 09-37 год. 2 лютого 2012 року ОСОБА_4, знаходячись у будівлі СБУ, здійснював дзвінки з вул. Добровольського. ОСОБА_4 та ОСОБА_5 бачили 2 лютого 2012 року в будівлі СБУ черговий, його, свідка, керівник, люди, які були в кабінеті, просив останніх вийти, коли відбирав пояснення. Такою особою був робітник СБУ на прізвище «ОСОБА_56», останньому по прізвищах осіб не представляв, попросив ОСОБА_56 вийти з кабінету, бо прийшли люди з заявою по судді. Оперативно-розшукову справу вів він, свідок, не казав ОСОБА_56 по якій саме справі прийшли люди. Він, свідок не розуміє терміну «оперативна дія». Піти дати грошей - немає такої оперативної дії. Вважає, що вчиненні ОСОБА_5 дії - це були заходи згідно протоколу огляду, маркування та вручення коштів. Пристрій ОСОБА_5 особисто він, свідок, не давав, давали пристрій за постановою відповідного суду. Контроль дії - це розшукова дія. ОСОБА_5 не давав згоду на участь в оперативній зйомці та передачі грошей ОСОБА_2, ця згода не передбачена законом. В усному порядку згоду ОСОБА_5 на участь в цих діях він, свідок, отримав, у письмовому вигляді не отримував. Про те, що ОСОБА_5 надаються пристрої, ніде не вказано, вручали працівники технічного підрозділу, як це оформлено не знає. Не розуміє питання стосовно того, чому всі події відбулися 10 лютого 2012 року, так як був ініціатор - суддя, який вимагав хабар, були відомості, що ОСОБА_2 вимагає грошей, ці дані про вимагання грошей були викладені при написанні заяв, дата передання хабара ОСОБА_2 не оговорювалась. Потім приїхали слідчі з Генеральної прокуратури, дали доручення, в рамках якого проводилися дії. Йому, свідку, важко сказати, чому це було 10 лютого 2012 року, а не в інший день. Слідчі приїхали вранці 10 лютого 2012 року, гроші були отримані раніше 10 лютого 2012 року. Слідчий приїхав для документування факту передачі грошей ОСОБА_2 Якби він, свідок, не надав ОСОБА_5 гроші для передачі ОСОБА_2, то ОСОБА_5 не передав би ОСОБА_2 гроші. Але у нього, свідка, були б проблеми в прокуратурі за те, що не перевірені відомості по заяві. Якщо особа звернулася з заявою, виклала в ній бажання прийняти участь у оперативних діях, то отримання письмової згоди закон не передбачає. Чи належать йому, свідку, номери телефонів, які повідомив в своїх показаннях ОСОБА_5, не може сказати. Знає, що ОСОБА_5 був у СБУ 11 лютого 2012 року, викликав слідчий. Бачив після передання грошей ОСОБА_5 в будівлі СБУ, але яка це була дата - 11, 12 чи 13 лютого 2012 року, не пам'ятає.

Свідок ОСОБА_5 далі на очній ставці зі ОСОБА_8 показав, що на питання, яким чином він залежний від ОСОБА_8, відповідати відмовився, користуючись ст. 63 Конституції України. Заяву від 2 лютого 2012 року не бачив, в цей день в СБУ не був ні він, ні ОСОБА_4 В судових засіданнях по даній справі давав свідчення, приїздив до суду перший раз з працівником СБУ, другий раз зі ОСОБА_8, всі

питання що де казати, обговорювалися зі ОСОБА_8 Телефоні дзвінки в час з 7-31 год. і до 10-17 год. 2 лютого 2012 року здійснював особисто він, свідок. 07-31 год. - це час, як він йде на роботу, АДРЕСА_6 - це адреса дому, де мешкає. Диктофон «Едік-міні» йому, свідку, не належить, в цій частині свідчення ОСОБА_8 вважає неправдивими, диктофон не купляв. Передав суду свої надруковані показання, вказував в них прізвище ОСОБА_8 чи ні, не пам'ятає, може вказав в одному з абзаців. 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 автомобіль йому, свідку, не відкривав. ОСОБА_2 не давав команду покласти кошти в машину. Диктофон «Едік-міні» йому, свідку, передав ОСОБА_8, копію запису сам не робив, диктофон постійно повертав ОСОБА_8 ОСОБА_4 взагалі не знав, з останнім до СБУ не приходив, бачив ОСОБА_4 перед передачею коштів та після цього.

Свідок ОСОБА_8 далі на очній ставці з ОСОБА_5 показав, що не підтверджує показання ОСОБА_5, вважає, що показання не відповідають дійсності. З моменту написання заяви у нього з ОСОБА_5 стосунки тільки по цій справі. Йому, свідку, невідомо чому ОСОБА_5 дає показання по тому, чого насправді не було.

Свідок ОСОБА_5 на очній ставці зі ОСОБА_8 показав, що наполягає на своїх показаннях. Свар зі ОСОБА_8 в нього, свідка, не було. Вважає, що, враховуючи професійну діяльність ОСОБА_8, останній дає показання, щоб довести цю справу до кінця. Чому ОСОБА_2 так зацікавив СБУ, ОСОБА_8 не пояснював, злоби на ОСОБА_8 він, свідок, не має взагалі.

Свідок ОСОБА_32 у судовому засіданні показав, що працює помічником судді Кіровського районного суду м. Кіровограду, підсудного знає, стосунки робочі. По кримінальній справі за обвинуваченням ОСОБА_4 ніяких проектів вироку не складав, тільки заповнив картку на особу. Щодо передання грошей, нічого не відомо. Свідка ОСОБА_5 раніше не бачив, не весь час знаходиться в своєму робочому кабінеті. У судді ОСОБА_2 окремий кабінет, помічник та секретар ОСОБА_2 сидять в одному приміщенні. 10 лютого 2012 року взагалі не бачив свідка ОСОБА_5, бачив в цей день працівників СБУ, людей в масках, участі в їх діях не приймав. Йому, свідку, надавали для прослуховування запис від 11 січня 2012 року, на запису почув фразу "ОСОБА_4, чи ОСОБА_57", ця фраза сказана його, свідка, голосом. Інший голос на запису належить не ОСОБА_2, а кому - не може сказати, не пам'ятає з ким розмовляв. ОСОБА_2 до роботи приїздив на автомобілі «Тойота» кольору «металік» та «Фольксвагені» червоного кольору. Ключі від машини ОСОБА_2 тримає в «барсетці», бо неодноразово їх забував і він, свідок, виносив ключі ОСОБА_2, щоб той він не повертався.

Як показав у судовому засіданні свідок ОСОБА_33, підсудного не знає. Був присутній, коли купюри для хабара помічали спеціальним порошком, який світиться в ультрафіолеті і переписували номера купюр. Далі, уточнивши показання, пояснив, що його, свідка, попросили бути понятим співробітники СБУ, це було на початку лютого 2012 року, були присутні робітник СБУ, понятий, заявник ОСОБА_5 Його, свідка, завели в кабінет, показали купюри доларів, зробили ксерокопії, переписали номера, обробили порошком, посвітили в ультрафіолеті. Що було далі, не знає. Вказані дії відбувалися приблизно о 10 чи 11 годині. В той час не працював, бо не було роботи, взагалі на той час працював в ТОВ «Інталія» фрезерувальником, був об'єкт на вул. Леніна. В зазначений день не був на роботі, має ненормований робочий день. Адресу ТОВ «Інталія» не пам'ятає, директор знаходиться на вул. Єгорова. В той день пішов на роботу, дізнався, що роботи немає і пішов. Коли був на вул. Леніна, підійшов працівник СБУ, попросив бути понятим, погодився, пішли до будівлі СБУ, заходили з вул. Леніна. Не пам'ятає, як звати співробітника СБУ, з собою були водійські права, в будівлю провів співробітник СБУ, чи виписували пропуск, не пам'ятає. Черговий в СБУ був, показував тому водійські права. Мобільний телефон був з ним, коли зайшов, телефон залишився з ним, черговому не здавав свій телефон. Далі завели до кабінету на першому поверсі, де вже був понятий. ОСОБА_5 і співробітник СБУ з'явилися приблизно через 10 хвилин. Гроші дістав з папки співробітник СБУ, який зайшов в кабінет, 10 купюр по 100 доларів. Ксерокопії вже були виготовлені, як їх робили не бачив. Ставив підпис на ксерокопії та якомусь документі, де були зазначені серії купюр, цей документ був надрукований, хто та коли його друкував, не знає. Після того, як підписав, гроші були передані ОСОБА_5 Коли гроші передали ОСОБА_5, він їх тримав в руці, куди ОСОБА_5 поклав гроші, не пам'ятає. Протокол підписав приблизно об 11-00 год. Оглянувши том 1, а.с. 72-73, показав, що відносно часу помилився, може це співробітник СБУ помилився. Зі ОСОБА_8 раніше не був знайомий, з останнім телефонних з'єднань не було. В дане судове засідання до м. Кривого Рогу добирався на автобусі, квиток не зберігся. В Кривому Розі вийшов на автобусній станції і до суду приїхав на таксі. До будівлі суду приїхав зліва, з напрямку Центрально-Міського району. На автостанції в Кривому Розі два поверхи, біля автовокзалу нічого немає, будівля та дорога, таксі стояло біля автовокзалу. Коли гроші

передали ОСОБА_5, той їх тримав в руці, куди ОСОБА_5 поклав гроші не пам'ятає. Протокол підписав приблизно об 11-00 год.

При проведенні очної ставки між свідками ОСОБА_33 та ОСОБА_5, останній показав, що показання свідка ОСОБА_33 підтверджує частково. 10 лютого 2012 року його, свідка, завели через запасний хід в кінці коридору кабінет направо, там був тривалий час. Далі зайшли техніки-спеціалісти, щоб надіти прослуховуюче спеціальне обладнання з вмонтованою на краватці відеокамерою, на пояс наділи прослуховуюче обладнання. Потім зайшли працівники СБУ, де, дійсно відбувалася помітка купюр, ксерокопії були вже виготовлені. Підтверджує показання ОСОБА_33, про те як мітили, що протокол був вже підписаний свідками. Коли передавали кошти, протокол вже був підписаний, отримав гроші в руки приблизно з 9 до 10 годині. Свідок ОСОБА_33 показав, що ОСОБА_5 був одягнутий в темну куртку. Свідок ОСОБА_5 показав, що був одягнутий в чорній куртці.

Свідок ОСОБА_20 показав, що ОСОБА_2 особисто не знає, бачив того в лютому 2012 року при затриманні. В той день приїхали в суд, проводився обшук в кабінеті. Далі, уточнивши показання, пояснив, що о 8-00 годині в той день проходив по вулиці, молода людина попросила бути понятим. Прийшли в будівлю СБУ, був понятим при помітці грошей. При помітці був ще один понятий, ОСОБА_8, ще один робітник СБУ та ОСОБА_5 При ньому, свідку, гроші розклали на столі, збризнули, переписали номера купюр та передали ОСОБА_30, протокол вже був готовий. Далі ОСОБА_5 вийшов, його, свідка, посадили до автомашини, спросили згоду на участь в затриманні, на що погодився. Далі стояли біля будівлі суду, зайшли в суд через центральний вхід, там стояла особа в однострої «Грифон», документи ніхто не перевіряв. На другому поверсі вже стояла людина в масці, піднялися на третій поверх, зайшли до кабінету, зайшов прокурор чи слідчий, прочитав, що починається обшук. При цьому включили відеокамеру, попросили ОСОБА_2 викласти речі, той виклав телефон, гроші, ключі не показував. Потім всі пішли на вулицю, спускалися через «ОСОБА_77 хід». На ОСОБА_2 був одягнутий піджак, куртка одягнута не була, куртку держав на руці. У ОСОБА_2 ключ від автомашини бачив. Коли спускалися сходинами, ОСОБА_2 дістав ключ із шкіряної куртки, натиснув та поклав знов в куртку. Ключ - це пульт, брилок чорного кольору. ОСОБА_2 після того, як натиснув на ключ, розвернувся та знов пішов до кабінету. На той час він, свідок, ніде не працював. В будівлі СБУ ОСОБА_30 гроші передали в конверті. Далі уточнив, що ОСОБА_2 ключ дістав, перебуваючи між першим та другим поверхом. Куртка під час обшуку кабінету не оглядалася. В цей момент ОСОБА_2 йшов попереду нього, свідка. Позаду та попереду ОСОБА_2 йшли люди в масках, десь був і ОСОБА_8 Ключі ОСОБА_2 дістав правою рукою, що в нього в руці, ОСОБА_2 не показував. Він, свідок, модель ключа не роздивився, бачив ключ від сигналізації, з руки був видний брелок, квадратною або овальної форми, брилок був між пальцями. Брилок не був відокремлений від ключа, разом з ключем. Як саме він, свідок, побачив брилок, не може сказати, ключ був між пальцями, середнім та безіменним. В руці ОСОБА_2 бачив ключ з брилком, форму брилка не міг добре розгледіти, сам ключ було видно, форму ключа не знає. На брилку кнопок було дві, на яку кнопку натиснув ОСОБА_2, не було видно. Від суду в автомобілі зупинилися приблизно в 200 метрах, стояли приблизно одну годину. Потім хтось подзвонив робітнику СБУ, той вийшов і всі пішли за ним. Підписку ОСОБА_5 про добровільну згоду приймати участь в діях з передачі грошей він, свідок, на бачив, усної згоди не чув. Коли в цей день він, свідок, прийшов до кабінету в СБУ, там був ОСОБА_8, ще працівник СБУ, ОСОБА_5 та другий понятий. ОСОБА_5 ніякий пристрій не давали. Ксерокопію грошей робив не ОСОБА_8, а інший працівник СБУ, чому останній в протоколі не зазначений, не знає. На судове засідання, в якому він, свідок, зараз дає показання, привіз ОСОБА_8 автомобілем.

Під час проведення очної ставки між свідками ОСОБА_20 та ОСОБА_5, останній показав, що ОСОБА_20 візуально пам'ятає, але не в тому кабінеті, де була помітка коштів. Бачив його, коли вийшов з будівлі суду. ОСОБА_20 був одягнутий у спортивний одяг, темно-сіру спортивну куртку. Свідок ОСОБА_20 показав, що був в чорних брюках, білій сорочці, шкіряній куртці.

Свідок ОСОБА_35 у судовому засіданні показав, що ОСОБА_2 знає в силу своїх службових обов'язків, стосунків ніяких не має. У нього, свідка, знаходилася в провадженні кримінальна справа у відношенні ОСОБА_2 за ст. 368 ч. 3 КК України. 10 лютого 2012 року разом з працівниками СБУ Кіровоградської області проводив заходи щодо документування протиправної діяльності вказаної особи, це була п'ятниця. Провели обшук кабінету, особисто ОСОБА_2 та автомобіля судді ОСОБА_2, який знаходився на території суду. Автомобіль марки «Тойота Авео», срібного кольору, номерів не пам'ятає. В ході обшуку автомобіля в задньому кармані сидіння водія було вилучено 1000 доларів США, купюрами по 100 доларів США кожна. В той же день був допитаний ОСОБА_2, на наступний

день допитувалися інші особи, які приймали участь в обшуку, та яким було щось відомо по справі. У підсудного було вилучено під час його особистого обшуку мобільний телефон, невелика сума коштів, проводився не огляд, а обшук. Ще був проведений обшук приміщення. Ключ від автомобіля, може не вилучався, в подальшому ОСОБА_2 користувався цим ключем. Не пам'ятає який на вигляд з себе ключ. Бачив ключ під час відтворення обстановки, але описати його ретельно не може. Під час обшуку автомобіля застосовувалась відеозйомка, на зйомці не видно, що ОСОБА_2 за допомогою ключа та брилка відкривав та закривав автомобіль. Біля автомобіля у ОСОБА_2 був такий засіб, ОСОБА_2 не відкривав автомобіль ключем, тобто шляхом поміщення ключа до дверці автомобіля, але відкривав засобом, який діє на дистанції. ОСОБА_5 допитував, той давав свідчення особисто, ставив підпис власноруч. ОСОБА_5 і ОСОБА_4 допитував наступного дня, 11 лютого 2012 року. ОСОБА_4 допитував на протязі 1-2 годин, а ОСОБА_5 допитував тривалий час. Останній читав свої показання, вносив корегування, міняв формулювання, давав такі свідчення, про які він, слідчий, не міг знати. ОСОБА_5 уточнював адресу, вулиця чи «Маршала», чи «Конєва», він, свідок, не міг знати його адреси. Ніякого тиску з його, свідка, боку на ОСОБА_5 не було, навпаки, спілкувалися тривалий час, дозволяв останньому пити каву, користуватися телефоном, так як весь час дзвонили, мабуть дружина. На ОСОБА_5 не було тиску і з боку інших працівників. Хто складав протокол особистого обшуку ОСОБА_2, не пам'ятає, повинен був складати він, свідок. Ще був слідчий ОСОБА_58 Вважає, що цей протокол складав особисто він, свідок. Оглянувши протокол обшуку (том №1, а.с. 93), показав, що почерк в протоколі його, свідка. Обшук автомобіля проводив та кошти вилучив особисто він, свідок, склав протокол. ОСОБА_11 обшук автомобіля не проводив. Особа, яка безпосередньо проводить слідчі дії, має право давати вказівки. По справі було доручення, кого саме, не пам'ятає, яке давало право ОСОБА_8 приймати участь у проведенні слідчих дій, усне чи письмове буле доручення, не пам'ятає. Слідчий може давати вказівки під час проведення слідчих дій, усні доручення. Під час досудового слідства надавалося письмове доручення органу досудового слідства, не пам'ятає коли саме, справу закінчував він, свідок, всі матеріали є в справі. Технічний пристрій, яким ОСОБА_2 відкривав автомобіль, бачив, описати не може, пристрій був у ОСОБА_2 Цей пристрій відрізнявся від того пристрою, який був у ОСОБА_2 на відтворенні, не може категорично описати пристрій. Вказавши в протоколі обшуку «сигналізація» мав на увазі пристрій, який ОСОБА_2 використовував при відкриванні автомобіля. Момент вкладення грошей в автомобіль ОСОБА_2 не бачив. Про те, що кошти в автомобілі, дізнався або від оперативних працівників, або коли зустріли ОСОБА_5, коли їхали в суд. Пам'ятає, що побачили, що ОСОБА_5 вже вийшов з суду, йшов по вулиці. Не пам'ятає хто з оперативних працівників запитав ОСОБА_5, останній сказав, що все зробив, але категорично цю обставину стверджувати не може. Відеореєстратор вилучав він, свідок, а саме, системний блок, о якій годині, не пам'ятає, при вилученні був присутній в.о. голови суду, який кудись поспішав. В той день до суду, як слідчий, приїздив два рази. Відразу не було достовірних даних про наявність відеореєстратора. Виник певний конфлікт з в.о. голови суду при обшуку автомобіля. В подальшому з'ясувалося, що в суді є відеореєстратор, який було необхідно вилучити, про це дізнався від оперативних працівників. Які слідчі дії проводили з 13-00 по 17-00 години 10 лютого 2010 року, не пам'ятає, чи спілкувався процесуально в цей проміжок часу з ОСОБА_5 не пам'ятає. Пристрій для відкривання автомобіля побачив, коли виходили з приміщення суду, оперативними працівниками було виявлено, що відбувається відкривання автомобіля, а в руці у ОСОБА_2 пристрій побачив біля автомобіля. Дані в протоколі допиту ОСОБА_5 були записані зі слів останнього. Дану справу в провадження отримав 9 лютого 2012 року, відрядження до м. Кіровограду напевно, оформлювали. Приїхали до м. Кіровограда 10 лютого 2012 року, не вирішували їхати саме 10 лютого 2012 року. Дізнався від оперативного підрозділу, що 10 лютого 2012 року буде передача грошей. Далі показав, що не знав напевно дату передання грошей, ця подія повинна була відбутися в ці дні. Вважає за неможливе, щоб він, свідок, як слідчий, визначав дату передання грошей. Він, свідок, такої вказівки про, що передачу коштів повинно призначити саме на 10 лютого 2012 року, не давав. Міг запитати коли планується передання. 10 лютого 2012 року надавалося письмове доручення щодо оперативного супроводження. Оперативний супровід включає в себе багато понять, конкретні дії в дорученні не вказував. Не пам'ятає, чи знав, що ведеться зйомка двору відеореєстратором.

Під час проведення очної ставки між свідком ОСОБА_35 та ОСОБА_5, свідок ОСОБА_5 показав, що на даних показаннях стосовно факту допиту наполягає, двічі зустрічався з ОСОБА_35 Перед тим, як зайти на допит до ОСОБА_35, мав розмову з працівниками СБУ, протокол допиту лише підписав автоматично. Свою адресу свідку ОСОБА_35 повідомив, той її не знав, яку адресу зазначив, не пам'ятає. Під час допиту з собою паспорту не мав, його особу не перевіряли. Свідок ОСОБА_35 показав, що

протокол допиту ОСОБА_5, писав зі слів останнього. Свідок ОСОБА_5 показав, що наполягає, що під час допиту його ОСОБА_35 свідчення не давав, підписав протокол не читаючи. Свідок ОСОБА_35 показав, що ОСОБА_5 під час допиту неодноразово казав, що через ці покази, у нього можуть бути неприємності, що буде певна оцінка його дій особами, які мешкають у м. Кіровограді. Свідок ОСОБА_5 показав, що не може сказати які у ОСОБА_35 підстави оговорювати. Свідок ОСОБА_35 показав, що ОСОБА_5 сказав, що будуть неприємності, перед початком допиту, обставини він, свідок, не вніс в протокол, бо це ще не був допит, а була просто розмова до початку допиту.

Як показав свідок ОСОБА_28, підсудного ОСОБА_2 знає, стосунки службові, по суті обвинувачення нічого невідомо. Працював в.о. голови Кіровського районного суду м. Кіровограду з 02.12.2010 року по 27.04.2013 року. В цей же час ОСОБА_2 працював суддею Кіровського районного суду м. Кіровограду. ОСОБА_8 знає, з останнім службові відносини, неприязних або дружніх відносин зі ОСОБА_8 немає. Зі ОСОБА_8 познайомився особисто з приводу судді ОСОБА_59, робітники СБУ працювали по цій судді у 2009 році. В серпні 2009 року виконував обов'язки голови суду, тому довелося співпрацювати з правоохоронними органами, СБУ, Генеральною прокуратурою. По телефону зі ОСОБА_8 спілкувалися по роботі, той надав свій телефон. Суд відповідав на запити і тому телефонували ОСОБА_8, якщо незрозумілі були запити. Номери телефону ОСОБА_8 такі: службовий телефон: « НОМЕР_11», мобільний робочий телефон: « НОМЕР_12», мобільний особистий телефон: « НОМЕР_13», ці номери телефонів назвав сам ОСОБА_8 Охороною Кіровського районного суду м. Кіровограду займається служба «Грифон», три співробітника днем, двоє вночі, при вході є рамка-металошукач, біля неї знаходиться співробітник, який веде журнал, де записує коли і до кого зайшов відвідувач, неважливо це звичайний громадянин чи прокурор, журнал веде працівник служби «Грифон». Якщо особа проходила, а в журналі не була записана, це було порушенням охороною порядку. Не може контролювати цих робітників. Неодноразово бачив в будівлі суду осіб, в тому числі і ОСОБА_8, які не були записані в журнал. Охоронці служби «Грифон» голові суду не підпорядковуються. Кожного ранку перевіряв порядок в суді, починаючи зі служби «Грифон». В суді було встановлено 4 відеокамери після того, як суд підривали, у чергового стояв монітор. 10 лютого 2012 року ніхто не повідомляв, що не працює одна з камер. 10 лютого 2012 року після подій з ОСОБА_2, коли всі поїхали з суду, перевірив та встановив, що одна з камер, саме яка відображає службовий двір та виїзд з транспортних воріт суду, не працює. Не зміг встановити причину того, чому не працює камера. В суді двір подовжений, частина двору знімається однією камерою, а частина - іншою. В суді ведеться облік звернення громадян, він, свідок, вів особистий прийом громадян, які скаржилися не тільки на апарат суду, але і на суддів, скарг на суддю ОСОБА_2 не було. На той час головою суду був ОСОБА_36, потім ОСОБА_25 Якщо були б відомості з Ради Суддів щодо ОСОБА_2 останні його, свідка, повідомили б про це. Охарактеризувати суддю ОСОБА_2 може позитивно, викладав характеристику і підтверджує її.

Свідок ОСОБА_29 показав, що ОСОБА_2 знає, відносини нормальні, по суті обвинувачення нічого невідомо, не був свідком цих обставин. Він, свідок, працював з кінця грудня 2005 року по грудень 2009 року головою Кіровського районного суду м. Кіровограду. З початку грудня 2010 року до цього суду був переведений суддя ОСОБА_2. ОСОБА_8. знає, як працівника СБУ Кіровоградської області, з останнім спілкувалися по робочим питанням, той звертався з запитами. Невідомо, чому до Кіровського районного суду звертався з СБУ саме ОСОБА_8 Останній йому, свідку, телефонував і по мобільному телефону, залишав запити, просив надати інформацію у певний час. Він, свідок, ОСОБА_8 не дзвонив, тільки ОСОБА_8 дзвонив йому. Телефони ОСОБА_8 такі: « НОМЕР_14», « НОМЕР_12». ОСОБА_8 часто приходив до суду, приблизно раз в тиждень, телефони останнього відомі не тільки йому та іншим суддям, а і робітникам апарату суду. ОСОБА_8 сам надавав ці номери телефонів, щоб можна було з ним спілкуватися в телефонному режимі. Суддя ОСОБА_2. був підпорядкований йому, свідку, разом працювали з початку 2010 року. ОСОБА_2 зарекомендував себе з позитивної сторони, тому і був переведений у міський суд, де зарекомендував себе позитивно, як професіональний, принциповий суддя. Рішення ОСОБА_2 не скасовувалися апеляційним судом. Рекомендував голові Апеляційного суду призначити суддю ОСОБА_2 заступником голови суду, документи були направлені до Ради суддів у лютому - березні 2011 року. Вважає, що ці обставини, які склалися, є наслідком принциповості судді, стійкості його правової позиції і не більше, це знають всі судді Кіровоградської області. Різні служби не змогли змінити позицію цього судді. Знає, що відбувалися жорсткі розмови в кабінеті судді ОСОБА_2, щоб він резонансні справи не направляв на додаткове розслідування, а розглядав, ці розмови вели працівники ВБОЗ в присутності інших суддів. Знає про факт, що були дії щодо спроб втрутитися в дії судді, що матеріали були направлені до Ради суддів. Яке прийняте рішення,

невідомо. Може охарактеризувати ОСОБА_2 позитивно, стягнень немає, закінчив Одеську академію з відзнакою, працював в прокуратурі, потім в суді. Коли працював прокурором, підтримував обвинувачення і був так само принциповим. Скарг на суддю ОСОБА_2 не було, були звернення, що суддя ОСОБА_2. об'єктивний та справедливий. ОСОБА_2 дуже організована, професійна людина, уміє працювати, грамотний суддя, його треба ставити в приклад.

При проведенні очної ставки між свідком ОСОБА_4 та свідком ОСОБА_5, свідок ОСОБА_4 показав, що раніше з ОСОБА_5 був знайомий, познайомилися на дні народженні спільного друга, не пам'ятає в якому році це було, два чи три роки тому, тобто в 2010 - 2011 році. В 2012 році звертався до ОСОБА_5 з проханням дізнатися що по кримінальній справі відносно нього. Ініціатором звернення до СБУ був він, свідок. Читав заяву, адресовану СБУ, коли писав її, писали заяву разом з ОСОБА_5 Він, свідок, писав від себе, а ОСОБА_5 від себе. Допити проводилися окремо, а заяви писали разом. Не бачив як писав заяву ОСОБА_5 На нього, свідка, тиску не було, коли писав заяву. Чи був тиск на ОСОБА_5, не знає, таких дій не бачив. З ОСОБА_5 зустрічалися три чи чотири рази, попросив ОСОБА_5 узнати чи можливо дати хабар судді, щоб ОСОБА_5 спитав у судді чи той погодиться на хабар. Не пам'ятає чи були у нього, свідка, в день звернення до СБУ заняття в академії. Спільний його, свідка, та ОСОБА_5 друг - це ОСОБА_37, по-батькові не пам'ятає, адреси проживання не пам'ятає. Познайомився з ОСОБА_5 на день народження ОСОБА_37, по якій адресі - не пам'ятає, святкували в квартирі. Зараз навчається четвертий рік в Кіровограді. На час знайомства з ОСОБА_5 прожив в цьому місті приблизно рік. Святкували на мікрорайоні Жадова, в дев'ятиповерховому будинку, поверх не пам'ятає, чия квартира, не пам'ятає. На день народження його, свідка, запросив ОСОБА_33, ОСОБА_5 запросив теж ОСОБА_33, хто ще був на дні народженні, не знає, усього було 10-15 осіб, з того дня народження має номер телефону ОСОБА_5 Дати дня народження не пам'ятає, ні року, ні місяця, ні дати. Пору року пам'ятає - це весна. Телефонував ОСОБА_5 не часто, взагалі не телефонував з дня святкування дня народження. З наркотиками був затриманий перед Новим Роком, у грудні 2011 року. Не пам'ятає, коли вперше після затримання зателефонував ОСОБА_5, але до суду, до вироку. Не пам'ятає, коли відносно нього, свідка, був винесений вирок, ні числа, ні місяця, в 2012 році. Телефонував ОСОБА_5 близько двох разів, скільки взагалі телефонував ОСОБА_5, не пам'ятає. ОСОБА_5 йому, свідку, не телефонував. Не пам'ятає з якого номеру він, свідок, телефонував ОСОБА_5, загубив телефон, раніше називав в суді правильні номери телефону. Він, свідок, просив, щоб ОСОБА_5 узнав, чи можна щось вирішити у суді по його, свідка, справі. Він, свідок, раніше в суді казав, що не просив давати хабара, а тільки дізнатися де справа, про те, щоб дати судді хабара, не запитував. Даючи показання що він, свідок, просив дати судді грошей, не те мав на увазі, просив ОСОБА_5 дізнатися і те, і те. Спільного знайомого звати ОСОБА_37, з ним познайомилися через дівчат, за місяць до дня народження, на вулиці, коли знайомилися, той представився по імені. Прізвище дізнався в подальшому, бо потрібно було, той назвався ОСОБА_37. Далі, змінивши показання, показав, що був на дні народженні не у ОСОБА_37, а у ОСОБА_38. Він, свідок, не може назвати ім'я спільного з ОСОБА_5 друга, це був не ОСОБА_37, не ОСОБА_10, знає спільного друга, не може його назвати, вважає, що суду це непотрібно. Далі показав, що спільний друг - ОСОБА_13. Не знає для чого показав в суді, що друг це ОСОБА_39, розумів, що суду каже неправду. Каже суду неправду, щоб суд не турбував друга. ОСОБА_40 - це вигадане ім'я, спільного друга ім'я - ОСОБА_10. В суді показував, що з ОСОБА_5 познайомився весною, а перед цим - літом, це приблизно сказав, дати не пам'ятає. На початку січня 2012 року звернувся до ОСОБА_5, до 15 числа. Не пам'ятає точно своїх показань, не пам'ятає де з ОСОБА_5 зустрівся перший раз. Дещо пам'ятає, що казав в суді, дещо ні. Дійсно так, що на другій зустрічі ОСОБА_5 повідомив, що справа знаходиться на розгляді у судді ОСОБА_2 У нього, свідка, телефони змінювалися, тому в роздруківках немає з'єднання його, свідка, номера з номером ОСОБА_5 Заяву в СБУ писали разом з ОСОБА_5, дату не пам'ятає, це був обід, а раніше казав ранок. Ранок був чи обід, не пам'ятає. Не пам'ятає, як разом з ОСОБА_5 опинилися біля будівлі СБУ. ОСОБА_8 у нього, свідка, пояснення не відбирав, не пам'ятає який працівник СБУ відбирав пояснення, ці пояснення підписував. Не знає як згідно роздруківок сталося, що в час написання пояснень, він, свідок, був по адресі гуртожитку і телефонував мамі. В день написання заяви на заняттях не був, чому в довідках академії вказано, що 2 лютого 2012 року був на заняттях, не знає. Він, свідок, був старшиною, на заняттях не був, але попросив викладача, щоб не відмічав відсутність, ім'я викладача не пам'ятає. Вважає, що в журналі відвідувань неправдиві дані, просив заступника старшини ОСОБА_41, щоб передала викладачу, що «енки» відпрацює. Не може пояснити, чому різниця в його, свідка, показаннях. Квитанцію про сплату штрафу отримував, зі ОСОБА_8 познайомилися коли прийшли писати заяву до СБУ. Чому в роздруківках відмічено його, свідка, телефонні з'єднання зі ОСОБА_8 з 11 січня 2012 року,

не знає. До 2 лютого 2012 року зі ОСОБА_8 знайомий не був. Хвилювався під час першого допиту в суді, тому сказав, що познайомився зі ОСОБА_8 в січні 2012 року, але познайомився в лютому 2012 року, точно не пам'ятає. День розгляду справи відносно нього, свідка, - 25.01.2012 року. Не може пояснити, чому в роздруківці вказано, що до розгляду справи та після неї були з'єднання його, свідка, та ОСОБА_8 В заяві (том №1, а.с. 32-33), його, свідка, підпис, в заяві написана правда, додержується своїх показань. В заяві написана правда, хотів узнати, що там у нього, свідка, в суді. У спільного з ОСОБА_30 друга, темне волосся, зріст 180, худої статури. Не пам'ятає квартиру спільного друга, на якому поверсі та скільки кімнат в квартирі. З ОСОБА_5 зустрічалися на площі, в готелі «Київ», біля готелю «Київ. В СБУ з останнім зустрілися ранком, заяву в СБУ писав власноручно, заява була надрукована з його, свідка, слів. Він, свідок, особисто передав квитанцію про сплату штрафу ОСОБА_5 2 лютого 2012 року.

Свідок ОСОБА_5 на очній ставці показав, що з показаннями ОСОБА_4 не згоден взагалі, з останнім ніколи не знайомився і раніше не знав, дізнався про нього після того, як вже був затриманий суддя ОСОБА_2.

Свідок ОСОБА_4 на очній ставці показав, що не погоджується з показаннями ОСОБА_5 Він, свідок, каже правду, а чому ОСОБА_5 каже неправду, не знає.

Далі на очній ставці свідок ОСОБА_5 показав, що каже в суді правду. Бажає звернути увагу суду на відповіді ОСОБА_4 Коли він, ОСОБА_5 первісно давав показання суду, теж так відповідав, теж вчили працівники СБУ відповідати: «не пам'ятаю», «не знаю», «пройшов час». Під час очної ставки в суді в залі присутній працівник СБУ, який до нього, свідка, заходив на роботу, попросив вийти з кабінету і на дворі сказав, щоб знову змінив показання на первісні, інакше будуть викликати, казав, якщо ця справа «поламається», то можуть «вилетіти» з роботи. Вважає, що ОСОБА_4 - це підконтрольна робітникам СБУ особа.

Крім того, свідок ОСОБА_5 під час додаткового огляду диску, де відображені події 11.01.2011 року та 25.01.2011 року пояснив, що фраза «почекай» йому ні про що не каже, що ці записи під час досудового розслідування не прослуховував, не може сказати чи саме ці записи він робив.

В оголошених відповідно до вимог ст. 306 КПК України показаннях свідка ОСОБА_42.(т.№1, а.с. 178-190) зазначено, що 10 лютого 2012 року був запрошений як понятий приймати участь в обшуку автомобіля «Тойота» на дворі Кіровського районного суду м. Кіровограда. Перед початком обшуку знаходився біля автомобіля з співробітниками СБУ. Незадовго до початку обшуку почув, що в автомобілі відкрилися замки дверей, після чого з будівлі суду вийшли співробітники СБУ, Генеральної прокуратури та ОСОБА_2 Останній повідомив слідчому, що не зачиняє автомобіль, коли залишає його у дворі суду. ОСОБА_2 смикнув за ручку дверей, але відкрив їх лише після того, як спрацювали габаритні вогні. Далі ОСОБА_2 сказав, що не бажає бути присутнім при обшуку автомобіля. Із заднього карману водійського сидіння було вилучено десять купюр номіналом по 100 доларів США, номери яких слідчий зачитав вголос.

Як зазначено в оголошених відповідно до вимого ст. 306 КПК України показаннях свідка ОСОБА_43.(т.№1,а.с.171-173) вбачається, що 10 лютого 2012 року був запрошений співробітниками СБУ. Як понятий приймав участь обшуку автомобіля «Тойота» у дворі Кіровського районного суду м. Кіровограда, перебував поряд з автомобілем. Через деякий час побачив через вікна суду, що по сходам спускається декілька осіб. В цей час від автомобіля прозвучав звук відкривання замку дверей, через півхвилини вийшли слідчий та ОСОБА_2 в супроводі робітників СБУ. ОСОБА_2 зазначив, що автомобіль не зачиняв, оскільки територія суду охороняється. ОСОБА_2 на зміг відразу відчинити двері автомобіля, а лише після спрацювання габаритних вогнів. Далі ОСОБА_2 відмовився від участі обшуку автомобіля. Він, свідок, бачив, як із заднього карману водійського сидіння стирчать якісь купюри. Дані купюри були вилучені, побачив, що вони являють собою десять купюр номіналом по 100 доларів США, номери яких слідчий зачитав вголос.

Як зазначено в протоколі (т.№1, а.с. 36), ОСОБА_5 2 лютого 2012 року видав аудіозаписуючий пристрій цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37». Даних про те, що вказаний диктофон упакований, в протоколі не мається.

Як зазначено в протоколі (т.№1, а.с.37-41), при прослуховуванні та аналізі диску, на ньому маються записи між двома особами, які стосуються кримінальної справи відносно громадянина ОСОБА_4 При цьому, як зазначено в протоколі, одна особа надає поради, зокрема про звернення до

наркодиспансеру та представлення довідки, зазначає про можливе звільнення від кримінальної відповідальності. Ця ж особа зазначає, що не бажає ні з ким розмовляти. Протокол містить слова як російською так і українською мовою. В протоколі після запису «О-Ну, в даній ситуації це дріб'язок. Давай отак.», в дужках зазначено російською мовою: «Зі слів співбесідника - показує один палець, натякаючи на одну тисячу».Також в протоколі зазначено, що ця ж особа зазначає про штраф в сумі 800 карбованців та каже: «Тисяча баксів і все».

Як зазначено в ксерокопії дублікату квитанції (т.№1, а.с. 54), о 17 год. 02 хв. 2 лютого 2012 року ОСОБА_4 отримав дублікат про те, що здійснив оплату штрафу в сумі 850 грн. 00 коп.

Як зазначено в протоколі (т.№1, а.с. 55-57), він складений за результатами проведення 2 лютого 2012 року на підставі постанови голови апеляційного суду Черкаської області №152 цт від 1 лютого 2012 року технічного заходу по негласному візуальному та слуховому контролю із застосуванням технічних засобів відносно ОСОБА_2 Матеріали заходу знаходяться на двох оптичних дисках з реєстраційними номерами №№114, 115. Як зазначено в протоколі, при огляді двох дисків з реєстраційними номерами 114 та 115, на них мається аудіо та відеозапис зустрічі 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 та ОСОБА_2 Відповідно до протоколу, на записах одна особа зазначає, що без грошей, що мається квитанція, інша особа просить віддати квитанцію. Зроблений висновок, що на цих записах ОСОБА_2 обговорює з ОСОБА_5 обставини передачі хабара за постановлення рішення по кримінальній справі стосовно ОСОБА_4

Як зазначено в даних (т.№1, а.с.58-59), в них відображені дані про посадових осіб Кіровського районного суду м. Кіровограда.

Як зазначено в свідоцтві (т.№1, а.с.61), автомобіль «Тойота» реєстраційний номер НОМЕР_1 належить ОСОБА_45

Як зазначено в особовій картці, автобіографії, Указах Президента України(т.№1, а.с.62-63, 64-66, 67-71), ОСОБА_2 призначений на посаду судді та працював суддею Кіровського районного суду м. Кіровограда.

В протоколі та копіях (т.№1, а.с.72-73) відображено, що 10 лютого 2012 року з 8 год. 40 хв. до 9 год. 00 хв. для проведення оперативно-розшукових заходів для отримання фактичних даних про одержання хабара ОСОБА_2 громадянину ОСОБА_5 для дачі хабара ОСОБА_2 були передані 10 купюр по 100 доларів США кожна з номерами HB 28345590 B, HB 33467228 M, HB 02161388 G, HL 5062735 E, HF 30645598 F, AB 42518967 S, Hl 33833164 F, FH 59105710 A, HK 28855691 C, HK 31349504 B, які помічені препаратом «Світлячок-М» та з яких зроблені ксерокопії.

В протоколі обшуку (т.№1, а.с.83-84) зазначено, що 10 лютого 2012 року за місцем проживання ОСОБА_2 та його дружини, знайдені золоті вироби, дві гвинтівки.

В дозволах (т.№1, а.с. 87, 88) зазначено, що підсудний має право на зберігання та носіння зброї.

Як зазначено в протоколі (т.№1, а.с.93-95), 10 лютого 2012 року в період з 11 год. 37 хв. до 12 год. 05 хв. в службовому кабінеті підсудного в Кіровському районному суді м. Кіровограду був проведений особистий обшук ОСОБА_2, під час якого знайдені мобільний телефон та 4 купюри по 100 грн.

Як зазначено в протоколі (т.№1, а.с.99), 10 лютого 2012 року в період з 15 год. 17 хв. до 16 год. 10 хв. в Кіровському районному суді в.о. голови суду ОСОБА_28 видав адаптер та носії інформації з номерами 11300551, 11300552, 11300550.

В протоколі (т.№1, а.с.104-106) зазначено, що 10 лютого 2012 року в період з 12 год. 24 хв. до 13 год. 05 хв. у внутрішньому дворі суду був проведений обшук автомобіля «Тойота» реєстраційний номер НОМЕР_1. При цьому ОСОБА_2 відкрив автомобіль за допомогою дистанційного пристрою та відмовився у проведенні обшуку. В «бардачку» автомобіля були знайдені факсимільний папір на 3 аркушах із зверненням про притягнення ОСОБА_2 до дисциплінарної відповідальності, пістолет «ПМ-Т» НОМЕР_15 з набоями. Як зазначено в протоколі, в задньому кармані крісла водія виявлені 10 купюр номіналом по 100 доларів США с з номерами HB 28345590 B, HB 33467228 M, HB 02161388 G, HL 5062735 E, HF 30645598 F, AB 42518967 S, Hl 33833164 F, FH 59105710 A, HK 28855691 C, HK 31349504 B.

Як зазначено в протоколі огляду (т.№1, а.с. 107-108), 23 лютого 2012 року були оглянуті три пакети, в яких находяться: мобільний телефон, 400 грн., факсимільний папір з текстом.

В постанові (т.№1, а.с.109-110) зазначено, що речовими доказами визнані мобільний телефон та три аркуші факсимільного паперу.

Як зазначено в протоколі огляду (т.№1, а.с.113-119), 23 березня з 11 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. був оглянутий магнітний оптичний диск, на якому виявлені два файли тривалістю 51 хв. 23 сек. та 14 хв. 29 сек. Як зазначено в протоколі, на файлі тривалістю 51 хв. 23 сек. мається аудіозапис розмови двох чоловіків, яка стосується кримінальної справи відносно громадянина ОСОБА_4 При цьому, як зазначено в протоколі, одна особа надає поради, зокрема про звернення до наркодиспансеру та представлення довідки, зазначає про можливе звільнення від кримінальної відповідальності. Ця ж особа зазначає, що не бажає ні з ким розмовляти. В протоколі після запису «О-ну, в даній ситуації це дріб'язок. Давай отак.», в дужках зазначено російською мовою: «Зі слів співбесідника - показує один палець, натякаючи на одну тисячу». Як зазначено в протоколі, на файлі тривалістю 14 хв. 29 сек. зазначено, що ця ж особа зазначає про штраф в сумі 800 карбованців та каже: «Тисяча баксів і все».

Як вказано в довідці (т.№1, а.с. 120), слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5

Як зазначено в постанові (т.№1, а.с.121-122), до справи долучений в якості речового доказу оптичний диск, оглянутий 23 березня 2012 року.

В протоколі огляду (т.№1, а.с.123 - 129), зазначено, що 23 березня 2012 в період з 12 год. 00 хв. до 13 год. 10 хв. був оглянутий цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37», на якому виявлені два записи тривалістю 51 хв. 24 сек. та 14 хв. 30 сек. Як зазначено в протоколі, на запису тривалістю 51 хв. 24 сек. мається аудіо запис розмови двох чоловіків, розмова стосується кримінальної справи відносно громадянина ОСОБА_4, ведеться російською та українською мовами. При цьому, як зазначено в протоколі, одна особа надає поради, зокрема про звернення до наркодиспансеру та представлення довідки, зазначає про можливе звільнення від кримінальної відповідальності. Ця ж особа зазначає, що не бажає ні з ким розмовляти. В протоколі після запису «О-ну, в даній ситуації це дріб'язок. Давай отак.», в дужках зазначено російською мовою: «Зі слів співбесідника - показує один палець, натякаючи на одну тисячу». Як зазначено в протоколі, на запису тривалістю 14 хв. 30 сек. зазначено, що ця ж особа зазначає про штраф в сумі 800 карбованців та каже: «Тисяча баксів і все».

Як вказано в довідці (т.№1, а.с. 130), слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5

Як зазначено в постанові (т.№1, а.с.131-132), до справи долучений в якості речового доказу диктофон, оглянутий 23 березня 2012 року.

Відповідно до змісту протоколу (т.№1, а.с.133-134) оглянута копія кримінальної справи за обвинуваченням ОСОБА_4 у вчиненні злочину, передбаченого ст. 309 ч.1 КК України. Як зазначено в протоколі, в справі маються різні документи, зокрема вирок, протокол судового засідання, квитанція та інші, в тому числі за підписом ОСОБА_2

Як зазначено в постанові (т.№1, а.с.135-136), до справи в якості речового доказу долучена копія кримінальній справи за обвинуваченням ОСОБА_4 у вчиненні злочину, передбаченого ст.. 309 ч.1 КК України.

Як зазначено в протоколі (т.№1, а.с.137-139), був оглянутий відеореєстратор з номерами 11300551, 11300552, 11300550, адаптер та кабель живлення. Як зазначено в протоколі, на відеозапису починається зображення з 9 год. 3 хв., на територію Кіровського районного суду заїхав автомобіль «Тойота», з якого вийшов чоловік та прослідував до входу в суд. Цей чоловік о 9 год. 4 хв. за допомогою дистанційного пристрою закрив автомобіль, про що свідчить блимання фар. Об 11 год. 13 хв. 02 сек. із дверей суду у двір вийшов чоловік, озирнувся та знову зайшов в приміщення. Як зазначено в протоколі, в цей же момент за допомогою дистанційного пристрою було відчинено двері автомобіля «Тойота», про що свідчить блимання фар. Об 11 год. 13 хв. 14 сек. у двір суду вийшов другий чоловік та прослідував до автомобіля «Тойота», відкрив задні двері з боку водія та щось поклав в салон автомобіля. Після чого, як зазначено в протоколі, автомобіль був зачинений за допомогою дистанційного пристрою, про що свідчить блимання задніх фар.

Як зазначено в постанові(т.№1, а.с.140-141), до справи в якості речового доказу долучений відеореєстратор.

Як зазначено в протоколі огляду (т.№1, а.с.142-145), був оглянутий оптичний диск з поміткою «обл..№114….» на якому виявлений запис тривалістю 8 хв. 19 сек. Як зазначено в протоколі, на запису мається аудіозапис розмови двох чоловіків, при розмові вказані особи згадують Онуфрієвку, Світловодськ, ОСОБА_62. Також, згідно протоколу, один другого запитує про те, у машину чи ні, повідомляє, що без грошей, що хтось буде в понеділок, що заплатили, що все буде нормально. Інша особа просить дати квитанцію, роз'яснює, що справа не може бути оскаржена.

Як вказано в довідці (т.№1, а.с. 146), слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5

Як зазначено в постанові (т.№1, а.с.147-148), до справи в якості речового доказу долучений оптичний диск з поміткою «Обл №114….».

Як зазначено в протоколі огляду (т.№1, а.с.149-152), був оглянутий оптичний диск з поміткою «обл..№115….» на якому виявлений запис тривалістю 20 хв. 10 сек. Як зазначено в протоколі, на запису мається відео запис розмови двох чоловіків, при розмові вказані особи згадають Онуфрієвку, Світловодськ, ОСОБА_62. Також один другого запитує про те, у машину чи ні, повідомляє,що без грошей, що хтось буде в понеділок, що заплатили, що все буде нормально. Інша особа просить дати квитанцію, роз'яснює, що справа не може бути оскаржена. Також в протоколі зроблений висновок, що переглядом встановлено, що на аудіозображенні зафіксований факт зустрічі ОСОБА_5 та ОСОБА_2, під час якої обговорюються обставини передачі хабара за вирок стосовно ОСОБА_4

Як вказано в довідці (т.№1, а.с. 153), слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5

Як зазначено в постанові (т.№1, а.с.154-155), до справи в якості речового доказу долучений оптичний диск з поміткою «Обл №115».

Як зазначено в протоколі (т.№1, а.с.230-232), за результатами проведення оперативно-технічного заходу за оперативно-розшуковою справою, отримано два записи, які містяться на оптичному диску №116, на якому виявлені два файли. Як зазначено в протоколі, при огляді встановлено аудіо - та відео записи тривалістю 6 хв. 32 сек. та 5 хв. 29 сек. Як зазначено в протоколі, на записах має місце факт зустрічі 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 та ОСОБА_5, під час якої ОСОБА_5 передає хабар ОСОБА_2 за винесення вироку. Однак в записах відсутні фрази або слова про передачу хабара.

Як зазначено в протоколі огляду (т.№1, а.с.156-161), був оглянутий оптичний диск з поміткою «обл..№116….» на якому виявлені два файли. Як зазначено в протоколі, при огляді файлу під назвою: 10.02.2012. Відеозапис» встановлено відеозображення розмови двох чоловіків загальною тривалістю 5 хв. 29 сек. Як зазначено в протоколі на другому файлі мається ідентичний запис розмов. В проколі зазначено, що на двох файлах має місце факт зустрічі 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 та ОСОБА_5, під час якої ОСОБА_5 передає хабар ОСОБА_2 за винесення вироку. Однак в записах відсутні фрази або слова про передачу хабара.

Як вказано в довідці (т.№1, а.с. 162), слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5

Як зазначено в постанові (т.№1, а.с. 163-164), до справи в якості речового доказу долучений оптичний диск з поміткою «обл.№116….».

Згідно протоколу огляду (т.№1, 165-166), були оглянуті 10 купюр номіналом по 100 доларів США з номерами HB 28345590 B, HB 33467228 M, HB 02161388 G, HL 5062735 E, HF 30645598 F, AB 42518967 S, Hl 33833164 F, FH 59105710 A, HK 28855691 C, HK 31349504 B.

Як вказано в висновку експерта (т.№1, а.с. 217-221), на 10 купюрах по 100 доларів США, вилучених 10 лютого 2012 року, є сліди спеціальної хімічної речовини, яка співпадає по хімічному складу із речовиною, якою були помічені грошові кошти 10 лютого 2012 року.

Як зазначено у повідомленні (т.№1, а.с.234), фактів причетності співробітників правоохоронних органів до дій, пов'язаних з документуванням факту отримання суддею ОСОБА_2 хабара а також їх можливих провокаційних дій під час зустрічей заявника із суддею протягом січня-лютого 2012 року, не встановлено.

Згідно звернення (т.№1, а.с.242-246), ОСОБА_2 звернувся до Ради суддів України та зазначив, що справа відносно нього порушена необґрунтовано, була штучно створена.

Відповідно до змісту копії кримінальної справи за обвинуваченням ОСОБА_4 за ч.1 ст. 309 КК України, яка складається з супровідного листа, обгортки, опису, постанов, протоколів, рапортів, пояснень, розрахунків, висновку спеціаліста, висновку експерта, квитанцій, заяви, запитів, повідомлень, характеристик, обвинувального висновку, розписки, вироку (т.№2, а.с. 2-115), вбачається, що кримінальна справа за обвинуваченням ОСОБА_4 надійшла до Кіровського районного суду 28 грудня 2011 року. 18 січня 2012 року суддею ОСОБА_2 проведено попереднє судове засідання. Також вбачається, що 25 січня 2012 року справа розглянута, прокурор висловив думку про призначення покарання у вигляді штрафу в сумі 850 грн. та суддею ОСОБА_2 постановлений вирок, яким ОСОБА_4 визнаний винним у вчиненні злочину, передбаченого ст. 309 ч.1 КК України, останньому призначено покарання у вигляді штрафу в сумі 850 грн. Також вбачається, що ОСОБА_4 оплатив штраф в сумі 850 грн. 00 коп. о 9 год. 32 хв. 2 лютого 2012 року.

Як зазначено в копії особової справи ОСОБА_2, яка складається з особових карток, довідок, диплома, повідомлення, заяв, сертифіката, рецензії, характеристик, подань, автобіографій, указу Президента України, Постанови ВР України, наказів, паспорту, послужної картки, особових карток, присяги, рішення, списку, інформації, (т.№2, а.с. 120-252, т.№3, а.с.4-43), Указом Президента України від 21.06.2006 року, ОСОБА_2 обрано на посаду судді Онуфріївського районного суду Кіровоградської області, Указом Президента України від 29.12.2009 року ОСОБА_2 переведено на посаду судді Кіровського районного суду м. Кіровограда, відповідно до постанови Верховної Ради України від 07.07.2011 року ОСОБА_2 обрано на посаду судді Кіровського районного суду м. Кіровограда безстроково і він виконував обов'язки судді.

Як зазначено у рішенні (т.№3, а.с.220), Рада суддів України, розглянувши заяву ОСОБА_2, вирішила, що наявним є факт щодо загрози незалежності судді ОСОБА_2

Як зазначено в повідомленні (т.№4, а.с.81), диктофон «Edic mini Tiny 16 A37-300h» (с.н.139058), був придбаний приватною особою, на територію України не постачався.

Як зазначено в списку, протоколі, повідомленні (т.№4, а.с.82, 83-91, 90) з 9 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв. 11 січня 2012 року суддя ОСОБА_2. у судовому засіданні розглядав кримінальну справу за обвинуваченням ОСОБА_27 у вчиненні злочину, передбаченого ст. ст.186 ч.1, 296 ч.4 КК України.

В журналі (т.№4, а.с.93-132) зазначено, що 11 січня, 25 січня, 2 лютого та 10 лютого 2012 року в Кіровському районному суді вівся облік відвідувачів.

Як зазначено з каталозі, інструкції (т.№4, а.с.133, 134-181), вартість диктофону «Edic mini Tiny 16 A37-300h» станом на 24 вересня 2012 року дорівнює 3440 грн., до комп'ютера підключається за допомогою кабелю USB, виробник диктофону ТОВ «Телесистеми» знаходиться за адресою: ОСОБА_79.

Як зазначено в повідомленні (т.№4, а.с.200-201), автомобіль «Тойота» був придбаний 18 березня 2011 року ОСОБА_45, на нього не встановлювався позаштатний пристрій для дистанційного замикання та відмикання ззовні автомобіля, такий пристрій відсутній станом на 31 липня 2012 року. Цей автомобіль обладнаний заводом-виробником ключем, який може використовуватися для дистанційного замикання та відмикання автомобіля, відстань дії системи дистанційного замикання та вимикання на визначена, виробником зазначені умови, що впливають на проведення операції дистанційного вимикання та замикання автомобіля. Оглядом, проведеним 31 липня 2012 року, не встановлено втручань власника в електронні системи автомобіля.

Як вказано в повідомленні, довідці (т.№4, а.с.203, 204), на території Кіровського районного суду 26 листопада 2011 року НП «Інком - Кіровоград» було встановлено 4 камери відеоспостереження, звернень до 10 лютого 2010 року щодо неналежної роботи відеореєстратора чи камер системи відеоспостереження, не було.

Як зазначено в протоколі відтворення обстановки і обставин події (т.№5, а.с.2-4), автомобіль «Тойота», держаний номер НОМЕР_1, був розміщений у дворі Кіровського районного суду м. Кіровограда на тому місці, на якому знаходився 10 лютого 2012 року. За допомогою радіокерованого ключа ОСОБА_2 відкрив та закрив автомобіль. В подальшому, з відстані дверей запасного входу в приміщення суду та знаходячись на останній сходинці першого поверху, ОСОБА_2 за допомогою цього ключа, намагався відкрити автомобіль, але автомобіль не відчинився. В подальшому всі дії ОСОБА_2 були повторені слідчим, автомобіль відчинявся за допомогою радіокерованого ключа з відстані 1 метру.

Як вказано з роздруківках (т.№5, а.с.7-112), в них зазначені номер базової станції та азимути телефонних з'єднань. Вбачається, що 2 лютого 2012 року в період часу з 7 год. 30 хв. до 9 год. 40 хв. телефон, яким користувався ОСОБА_5 знаходився на АДРЕСА_7; за номером, яким користувався ОСОБА_5 з 8 год. 57 хв. до 9 год. 38 хв. 2 лютого 2012 року малося чотири телефонні з'єднання з номером, яким користувався ОСОБА_8; 2 лютого 2012 року в період часу з 16 год. до 17 год. 5 хв. номер, яким користувався ОСОБА_5, знаходився на АДРЕСА_8. Також вбачається, що номер, яким користувався ОСОБА_4 2 лютого 2012 року о 9 год. 29 хв. та о 9 год. 39 хв. знаходився в районі вулиць Червонозорівська та Короленко в місті Кіровограді; за номером, яким користувався ОСОБА_4, в період часу з 9 год. 29 хв. до 10 годин 2 лютого 2012 року малося 12 телефонних з'єднань з номером телефону, яким користувався ОСОБА_8; номер телефону, яким користувався ОСОБА_4 2 лютого 2012 року в період часу з 17 год. 10 хв. до 18 год. 20 хв. знаходився в районі вулиць Червонозорівська та Короленко в місті Кіровограді. Також вбачається, що між номером телефону ОСОБА_5 та номером телефону ОСОБА_4 за період з 5 грудня 2011 року по 24 травня 2012 року відсутні будь-які телефонні з'єднання. Також вбачається, що за номером телефону ОСОБА_5 та номером телефону ОСОБА_8, починаючи з грудня 2011 року, а між ОСОБА_4 та ОСОБА_8 з 11 січня 2012 року, зокрема, 25 січня 2012 року мали місце численні телефонні контакти та телефонні розмови. Також, вбачається, що номер телефону, яким користувався ОСОБА_5 з 14 год. 30 хв. до 18 год. 30 хв., знаходився від вул. Попова до вул. Жовтневої революції.

Як зазначено у повідомленні (т.№5,а.с.121), в Кіровоградській льотній академії НВУ, навчання 2 лютого 2012 року відбувалися з 8 год. 30 хв. до 14 год. 30 хв., згідно журналу відвідувань, курсант ОСОБА_4 був присутній на заняттях з 10 год. 00 хв. до 11 год. 20 хв., а з 13 год. 10 хв. до 14 год. 30 хв. ОСОБА_4 був відсутній з невідомих причин.

У повідомленні (т.№5, а.с.133) не зазначено, коли саме та за яким документом були отримані гроші, передані робітниками СБУ свідку ОСОБА_5

Як зазначено в журналі особистого прийому громадян УСБУ в Кіровоградській області (т.№5, а.с.134-140), в ньому зазначені прізвища відвідувачів за лютий 2012 - ОСОБА_63, ОСОБА_64, ОСОБА_65, ОСОБА_66, ОСОБА_67, ОСОБА_68, ОСОБА_43, ОСОБА_69, ОСОБА_66, ОСОБА_70, ОСОБА_5, ОСОБА_4. Мається запис: «№ 11; дата прийому 02.02.2012; приймає ОСОБА_8; ОСОБА_5; АДРЕСА_9; порушення питання щодо вимагання хабара суддею Кіровського суду м. Кіровограду; доручено ОСОБА_8; № П-5/46; наслідки розгляду 06.02.12 надіслано до Генеральної прокуратури». Наступна запис «№ 12; ОСОБА_4; АДРЕСА_10». Інші записи ідентичні запису стосовно ОСОБА_5.

Як вказано в довідці (т.№5, а.с.188), ця довідка передана з телефону 5 вересня 2013 року з факсу, встановленого за номером телефону НОМЕР_17.

В повідомленні (т.№6, а.с.30,31) зазначенор, що 1 лютого 2012 року до апеляційного суду Черкаської області надійшло подання з Управляння СБУ в Кіровоградській області по оперативно-розшуковій справі №1571, яке задоволено та наданий дозвіл на проведення оперативно-розшукових заходів, що тимчасово обмежують права людини постановою від 01.02.2012 року за №152 цт.

Відповідно до змісту повідомлення (т.№6, а.с. 35), грошові кошти ОСОБА_5 отримав від робітника СБУ. Надати відповідь про отримання грошей робітником СБУ, порядком застосування підрозділу «Альфа» не надається за можливе.

У висновку експерта (т.№6, а.с.45-66), визначенор, що в аудіофайлі на оптичному диску з маркуванням «обл. №114» та на мультимедійному файлі на оптичному диску з маркуванням «обл.№115», обидва з яких є копіями, записана одна й та сама очна розмова за участю двох дикторів. Відповідно до виконаної експертами фонограми №1 цієї розмови, файл має в назві дату « 2012_02_02». На початку диктор знаходиться в машині, на фото маються цифри « 2012.02.02.; 10:29:54», диктор обговорює про закріплення та підключення, заходить до приміщення, де перебуває другий диктор та з 11 хв. 02 сек. починається розмова, яка закінчується о 14 хв. 53 сек. Як зазначено в фонограмі, деякі слова є нерозбірливими. З 13 хв. 28 сек. розмова стосується квитанції, приїзду когось в понеділок, побажання не спілкуватися по телефону, оскарження вироку.

В аудіофайлі та мультимедійному файлі на оптичному диску з маркуванням «обл.№116», обидва з яких є копіями, записана одна й та сама очна розмова за участю двох дикторів. Відповідно до виконаної експертами фонограми, на першому фото маються цифри: « 2012.02.10; 11:12:24». На фото також маються зображення приміщень, дверей з табличкою «Суддя ОСОБА_2», зображення ОСОБА_2

Починаючи з 1 хв. 25 сек. Запису спілкуються два диктори, спускаються по сходинах. Далі, відповідно до фонограми з 2 хв. 10 сек. до 2 хв. 28 сек. маються нерозбірливі фрази та такі фрази українською та російською мовою: «Що там», «Та заховай», «Сам факт. Та я болів та не міг раніше з'явитися.», «На хера от ці розмови». Далі розмова до 4 хв. 41 сек. стосується можливості забрати рішення, поїздки в Онуфріївку, попереднього знайомства. Відповідно до фонограми, з 4 хв. 46 сек. співрозмовник спускаються по сходинах, виходять в 5 хв. 00 сек. на вулицю, в 5 хв. 29 сек. співрозмовник повернувся до автомобіля, на цьому файл завершений. В період з 4 хв. 43 сек. до 5 хв. 4 сек. маються нерозбірливі фрази та такі фрази: «м-да», «все?», «давай, до зв'язку», «все», «давай», «Бог в допомогу», «давай».

Запис двох розмов, записаних в пам'яті цифрового диктофону «Едік-міні Тіні А37» є копіями. Під час прослуховування запису файлу, який має в назві дату « 2012 01 11 -08 58 29» зареєстровані ознаки, які можуть свідчити про порушення неперервності під час здійснення первинного запису цієї розмови, багато голосів на другому плані, розмова, що не має відношення до справи. Об 15 хв. 34 сек. відмічено ймовірне припинення поновлення запису. З 15 хв. 53 сек. до 18 хв. 4 сек. маються нерозбірливі фрази та такі фрази: «ОСОБА_4. Дев'яносто третього року народження, частина перша, наркота», «Угу. Ну», «Угу», «Почекай», «Ага», «І подивимося». Далі 18 хв. 40 сек. до 30 хв. 4 сек. відмічено 3 ймовірних припинення поновлення запису. Далі з 32 хв. 28 сек. до 40 хв. 19 сек. мається розмова двох осіб, частина фраз та слів не розбірлива, з розбірливих фраз вбачається, що обговорюється справа ОСОБА_4, неможливість винесення виправдовувального вироку, наслідки невизнання вини. З 40 хв. 19 сек. до 43 хв. маються фрази, які стосуються звернення до диспансеру, є нерозбірливі фрази та такі розбірливі фрази: «Нормальні люди. Переживають за майбутнє сина», «Ну значить тоді можу порадити» Далі йде обговорення звернення до наркодиспансеру. Далі такі розбірливі фрази: «Ні з ким», «Зрозумів. Зрозумів.», «Нічого мені не потрібно. В даній ситуації я не хочу балакати», «Все. Добре», «Ну сам перебалакай. Хай скажуть, ми ж не на ринку», «Все. Окей. Все». Далі до 43 хв. 47 сек. розмова стосується призначення. Об 43 хв. 53 сек. відмічено ймовірне припинення поновлення запису. З 44 хв. 40 сек. до 45 хв. 04 сек. маються нерозбірливі фрази, а також розбірливі фрази, які стосуються направлення повістки, дати. Об 45 хв. 04 сек. відмічено ймовірне припинення поновлення запису. Далі мається фраза про середу, вісімнадцяте. О 45 хв. 12 сек. відмічено ймовірне припинення поновлення запису. Далі маються нерозбірливі та розбірливі фрази, які стосуються часу та дати, написання заяви до наркодиспансеру.

Відповідно до фонограми №4, зазначено що назва файлу має цифри: 2012_01_25 - 09_42_28». Розмова двох осіб починається з 7 хв. 25 сек., словом «Здрасьте», закінчується 09 хв. 30 сек. словом «Добре». Відповідно до фонограми, багато які слова нерозбірливі. Розбірливими є такі слова: Здрасьте», «Ага», «Ні, ну так хай і буде. Вже. Як балакали», «Я ж думаю, що», «Та ні».

Як зазначено в повідомленні (т.№6, а.с.77), станом на 5 вересня 2013 року абонентській номер « НОМЕР_18) був зареєстрований за Управлінням СБУ в Кіровоградській області (м. Кіровоград, вул. Дворцова, 9), станом на 20 вересня 2013 року абонентській номер « НОМЕР_16) був зареєстрований за кіровоградською дирекцією УДППЗ «Укрпошта» (м. Кіровоград, вул. Гоголя, 72).

З оглянутого судом плану вбачаються назва вулиць у м. Кіровограді та їх розташування (т.№6, а.с.81).

Як зазначено в матеріалах кримінального провадження (т.№6,а.с.85-154) щодо працівників УСБУ Кіровоградської області кримінальне провадження закрито у зв'язку з відсутністю події кримінального правопорушення, передбаченого ст. 364 ч.3 КК України, не встановлено вчинення примусу на свідка ОСОБА_5 При цьому, в протоколі допиту (т.№6, а.с.100-102) ОСОБА_5 зазначено, що останній показав, що 2 лютого 2012 року перебував на вул. Конєва та розмовляв по телефону з працівником СБУ, тому не міг писати заяву в приміщенні СБУ. Як вбачається з матеріалів, очні ставки під час вказаного кримінального провадження не проводилися.

Під час огляду судом встановлено, що цифровий диктофон має прямокутну форму з написами. На корпусі, виконаному з металу, є кругле віконце, яке нагадує дзеркало, зазначена назва "Edic-mini Tiny 16 A37", на зворотній стороні є запис "СИМ 1390058".

При огляді судом за участю спеціаліста, за допомогою технічних засобів речового доказу - магнітного оптичного диску з написом: "Обл. № 115. Відділ ОД УСБУ в Кіровоградській області" встановлено, що на диску мається один відеофайл з позначкою "02.02.12" назва "Кіровоград. Габдрахманова, 7", на запису зазначена дата « 02.02.2012р», початок запису «о 10-22 год.». При

відтворенні видно зсередини салон автомобіля, чоловічий голос каже «телефон не вимикаємо». Далі на відеозапису слова не зрозумілі. Далі екран монітору темний, зображень не видно, є звуки, які нагадують пересування по снігу. При позначці « 10-33» відтворюються якісь голоси, які не зрозуміло що кажуть. О 10-37, 10-39 чуються голоси, зрозуміти зміст неможливо. О 10-41 чується розмова, зміст зрозуміти неможливо. О 10-43 з'являється зображення світлої плями, чується розмова, яка стосується телефону, чуються слова «все нормально». Чуються окремі розбірливі слова, які скласти в одну змістовну фразу неможливо. Далі, при відтворенні, екран монітору зображень не має, чути кроки. Далі з'являється зображення будівлі та автомобіля, який рухається. Закінчується запис о 10-51 годині. Спеціаліст ОСОБА_46 пояснив, що не може сказати, який був первісний носій інформації; створений файл 02.02.2012р, дату створення диска визначити не може.

При додатковому огляді судом за участю спеціаліста та з використанням додаткових технічних засобів диску з позначенням «Обл. № 115.», спеціаліст пояснив, що на диску є один файл з назвою «Габдрахманова, 7». Дата 02.02.2012р. 10-50год. При відкритті файлу чути чоловічий голос: «телефон не вимикаємо». Другий чоловічий голос погано чути. Чітко слова та фрази незрозумілі.

Під час додаткового огляду судом диску з позначенням «Обл.№ 115», спеціаліст пояснив, що на диску мається 1 відеофайл, з назвою « 20.12_02_02_Кіровоград_Гадрахманова 2_ АВ», який створений 02.02.2011 року 11-50 год. Під час відтворення встановлено, що на екрані зображені цифри: « 20.12.02», чути чоловічий голос, іде діалог. Спеціаліст пояснив, що це первісний запис, убрати шуми неможливо, бо це звук «шуршання» об тканину одягу, щоб очистити звук, потрібно спеціальне обладнання, визначити частоти, на які записані шуми, неможливо в умовах залу судового засідання. При подальшому відтворенні файлу чути шаги. При відтворенні з часу 10-39, екран монітору темний, дуже тихо чути голоси, розібрати зміст розмови неможливо, слова заглушені шумами. Далі чути чоловічі голоси, слова розібрати неможливо. Чути такі фрази: «я тобі просто кажу», «слухай, таке питання, така ситуація», «пойняв, все». Відтворюється повторно файл, чуються чоловічі голоси, фрази, слова незрозумілі.

При огляді судом за участю спеціаліста речового доказу встановлено, що на ньому маються написи: «TDK DVD-R», на якому відображені події - 11.01.12 та 25.01.2012 року - розмова ОСОБА_5 з ОСОБА_2 під час обговорення ними порядку та обставин передачі грошових коштів у розмірі 1000 доларів США останньому за вчинення дій в інтересах третьої особи - ОСОБА_4.» На диску не мається написів. При огляді за допомогою технічних засобів встановлено, що диск має два файли: один створений 13.01.2012р., другий 25.01.2012р., які, як пояснив спеціаліст, визначають створення самого файлу. Спеціаліст ОСОБА_46 пояснив, що можливо, через 2 дні, було створено конвертування запису, з одного формату на інший, наприклад з касети на диск, може з диктофона на диск, неможливо визначити дату створення цього файлу, який є звуковим. При відтворенні файлу на третій хвилині запису чується розмова, але зміст розмови незрозумілий, чується фраза «почекай», кому належить голос - незрозуміло. Об 06-46 чується жіночий голос та інші голоси, о 08-00 чується жіночій сміх, о 10-40 чується розмова, зміст якої зрозуміти неможливо. Об 11-22 чується чоловічий голос, розмова чоловічого та жіночого голосу до 12-06 і продовжується далі. Всі учасники процесу пояснили, що не розуміють змісту розмови. Далі чуються слова чоловічим голосом «зберігаються в матеріалах справи», підсудний пояснив, що це не його голос. Об 16-38 чується чоловічий голос, о 17-20 чується чоловічий голос, розмова стосується часу, того, що хтось підійде. Об 20-22 чуються голоси. З 25-27 год. чується чоловічий голос «добре», кроки. Об 29-33 чуються жіночий та чоловічий голоси, зміст незрозуміло. Об 31-11 чуються кроки, незрозумілі шуми. Об 32-34 чуються слова «ОСОБА_4. Я думав ОСОБА_57, а він ОСОБА_4». Хтось підтверджує «ОСОБА_4». Об 34-26 чується голос жіночий або чоловічий - незрозуміло, який згадує автостанцію. Об 34-36 фрази чутні фрази: «Вам треба заяву писати на побачення», «У кого справа ОСОБА_4? У мене справа?», «Може у вашої канцелярії запитати». Об 39-58 чується фраза: «у повному визнання своєї вини. Які проблеми». Об 50-30 зачитується документ чоловічим голосом. Звучать фрази: «Нормально оформлена справа», «У ОСОБА_4 вилучено», «Це стандартна ситуація», «Ми розуміємо», один голос пояснює про показання свідків. Розмова про кваліфікацію. Чуються фрази «Не знаю, не можу знати», «Одне... давай я гляну», «Давай», «Якщо він не буде визнавати вину, то сяде в тюрму, відразу, зі старту», «Ми назначаємо. Давай я піду перекурю». З 40-25 до 40-37 чується розмова, під час якої чутні фрази: «Нормальні люди. Переживають за судьбу сина. Як вирішиться це питання», «Йому треба». Далі чується розмова, зміст незрозумілий. Об 42-10 чуються шуми, які перекривають голоси. Далі чуються фрази: «Пройти курс лікування», «В цій ситуації я не хочу», «В даній ситуації це дріб'язок». Далі шуми перекривають зміст розмови. Далі чути фрази:

«Попередньо, «Запишіть». Об 44-30 чується розмова про те, щоб завести в кабінет. Об 45-06 чуються слова: « 18. В середу. 09-40. ОСОБА_4», «Може йти в наркодиспансер, писати заяву про лікування від наркоманії». Далі чуються звуки, які нагадують гавкання собак, рух автомобілів. При відтворенні розмова йде як російською, так і українською мовою. Об 51-17 чується незрозумілий голос. Закінчується запис о 51-24. Спеціаліст ОСОБА_46 пояснив, що не може відповісти чи є на запису ознаки монтування, що запис переривався, на запису день запису зазначений, ім'я файлу містить дату створення, не може стверджувати що ця дата не справлена, день та час зазначаються ті, які були на комп'ютері на момент запису.

Далі при огляді цього ж диску відкривається файл №2, який називається « 25.01.2012р. 09:42:48», тривалість запису 14-29. При відтворенні в перших хвилинах чуються звуки, які нагадують кроки по снігу. Об 03-45 кроки закінчилися. Об 03-55 чується розмова. Об 04-29 чоловічі голоси ведуть розмову, як українською так і російською мовами. Чуються фрази «Я знаю судів....вони продажні...але не можуть довести», «Вимоги певні». Об 05-20 чується розмова, але слова неможливо розібрати. Чути голос. Фраза «Не родич?», далі шуми перекривають розмову. В розмові беруть участь три особи та є звук, який схожий на крик птаха. Об 08-47 розмова триває. Далі чується фраза: «Я думаю, що...», об 09-32 знову з'являються шуми. Об 09-50 чути звуки, які нагадують шаги. Захисник пояснив, що чутно, що розмовляють якісь особи, зміст розмови незрозумілий. Прокурор пояснив, що при відтворенні запису чула слова: «приніс» та «як домовлялися». При повторному відтворенні файлу на 03-50 прозвучало слово «приніс». Захисник пояснив, що в матеріалах справи запису об 03-50 немає, роздруківки в протоколі немає. Хто сказав «приніс» незрозуміло. При подальшому прослуховуванні чуються шаги, шуми до кінця запису. Запис закінчується. Прослуховування повторюється з часу 02-33. Ніякої розмови об 02-33 немає, чути звуки кроків. Далі прослуховування повторюється з часу 07-20. Відтворюється файл з часу 07-16. Чути розмову, шуми, крик птаха, жодного слова зрозуміти неможливо. Розмова іде дуже тихо, є третій голос - жіночий. Чується фраза «Як балакали», «Я ж думаю, що...». При повторному прослуховуванні з часу 07-37 чути розмову, яку перекривають шуми. Чуються фрази: «Я зрозумів», «Без проблем», «В принципі», «Не, ну та хай (незрозуміло) як балакали». При повторному прослуховуванні з часу 08-50 чути тиху розмову. Чується фраза «Хай так і буде, як балакали». Кожний з учасників процесу пояснив, що фраз: «Ставлять на облік» та « 1000 баксів» - не чутно. Під час додаткового огляду за участю спеціаліста та додаткового технічного диску, на конверті якого мається пояснювальний запис: «Речовий доказ у справі - «TDK DVD-R», на якому відображені події - 11.01.12 та 25.01.2012 року - розмова ОСОБА_5 з ОСОБА_2 під час обговорення ними порядку та обставин передачі грошових коштів у розмірі 1000 доларів США останньому за вчинення дій в інтересах третьої особи - ОСОБА_4.», спеціаліст пояснив, що мається 2 файли. Перший файл створений 13.01.2012р. 11-31год. Другий файл створений 25.01.2012р. 13-13год. При відкритті першого файлу запис прослуховується з часу 02-43, чути шуми, голоси. Чується чоловічий голос «почекай». Далі чути шуми, жіночі голоси. Далі запис прослуховується з часу 10-40, чути шуми, розмови. Прокурор пояснив, що знову погана якість відтворення.

Під час додаткового огляду судом диску, де відображені події 11.01.2011 та 25.01.2011р. встановлено, що диск має два файли. При відтворенні першого файлу чути кроки, шуми автомобілів, крики птиці, на 3 хвилині чути розмова, чоловічий голос «почекай». Далі дуже тихо чути розмову, жіночі голоси, розібрати, що вони кажуть неможливо. Об 10-40год. чути розмову, жіночій сміх, шум відчинення дверей, чоловічий голос каже: «Обалдеть». Спеціаліст пояснив, що це балакають люди, які далеко від особи, яка все записує. Далі відтворюється файл з 31 хвилини. Чути голоси, чоловічий голос каже: «ОСОБА_4?», «він вийшов», «я думав ОСОБА_57», «ОСОБА_4». Фраза «ОСОБА_4» звучить на 32 хвилині. Спеціаліст пояснив, що коли людина поруч, його чітко чути. При повторному відтворенні якість відтворення така сама, як при перегляді вперше.

При огляді в суді за участю спеціаліста речового доказу встановлено, що мається пояснювальний запис «Речовий доказ у справі - магнітний оптичний диск «Verbatim DVD+R». На корпусі мається пояснювальний напис наступного змісту: «Обл. № 116. ВОД УСБУ в Кіровоградській області». При відтворенні за допомогою технічних засобів на диску виявлений один відеофайл та один звуковий файл, їхня дата 10.02.2012р.

При відтворенні відеофайлу встановлена дата « 10.02.2012р.» та час 11:12:14. На моніторі темний екран, далі вбачаються сходи, особа іде наверх, вбачається коридор, двері. Далі на зображенні за столом жінка, поряд ще одна жінка, двері відкриваються, виходить чоловік в светрі, жінка заходить в ці двері, виходе. Далі хтось заходить в кабінет, виходить. Далі на зображенні ОСОБА_2 спускається вниз, встає

біля вікна. Далі чується фраза: «Та заховай». Далі ОСОБА_2 дістає цигарки, чується розмова про рішення суду. Запис закінчений о 16:12:04. Повторно відтворюється запис, де ОСОБА_2 спускається зі сходів. Об 11:14:21 чується фраза: «Та заховай. На хрена ці розмови».

При відтворенні аудіофайлу чути шуми, скрип. Об 01-15 чуються фрази вітання, голос представляється ОСОБА_5, чути фрази: «Ви знаєте», «Все. Почекати трошки. Давай я почекаю». Далі чути кроки. Далі чуються фрази: «Та заховай», «Ти не міг раніше», «Чуєш, а рішення можна забрати», «Ми йому все назначили....15 днів пройшло». Об 05-30 чується фраза: «давай до зв'язку». Підсудний пояснив, що після цієї розмови через 3 хвилини та 17 секунд до його кабінету зайшли працівники СБУ. При відтворенні кожний з учасників процесу пояснив, що на цих файлах не вбачається, що хтось комусь дав вказівку куди покласти гроші.

При огляді судом за участю спеціаліста речового доказу встановлено, що мається пояснювальний запис: «Речовий доказ у справі - магнітний оптичний диск «DVD-R EXTRA FINE MATT 1-16 x», на якому міститься відеозапис зображення з камер зовнішнього спостереження Кіровського районного суду м. Кіровограда», мається печатка Генеральної прокуратури України та підпис, на іншій стороні має пояснювальний запис: «м. Кіровоград, відеореєстратор. 10.02.2012». Диск не має пояснювальних записів. При відтворенні диску за допомогою технічних засобів встановлено, що на диску мається відображення камери № 3. При оглядати запису з часу 11-12 год. вбачається на моніторі подвір'я, споруда, яка нагадує туалет. Також зображено 4 автомобіля. 3 та 1 з різних сторін забору. Автомобілі розвернуті номерами, передньою частиною до екрану. Номера автомобілів розібрати неможливо. Самий близький до туалету автомобіль підсудного. Об 11-12 год. на зображенні двір пустий. Об 11-13 год. двері автомобіля відчинилися, людина вийшла та завернула за кут. Двері відчинила інша людина, заглянула в автомобіль, на заднє сидіння. Далі на зображенні вийшла людина одягнута в форму, з туалету вийшла людина та зайшла до будівлі. Далі видна людина в формі. Об 13-02 год. вийшла людина в костюмі, оглянулася та пішла. Об 13-04 год. вийшла інша людина. Коли ця людина відійшла від автомобіля, відбулося блимання фар автомобіля. Підсудний пояснив, що закрив автомобіль. При потворному відтворенні запису з 12-11 год. вбачається, що під'їхав автомобіль мікроавтобус, з якого вийшли люди у формі, вийшла людина, яка заглядала в автомобіль. На моніторі видно, як поряд з автомобілем ходить людина в формі та масці. В 12 год. 15 хв.39 сек. мигнули 4 рази габаритні фари автомобіля, який належить підсудному. На цьому перегляд файлу завершено. Спеціаліст ОСОБА_46 пояснив, що на тих моментах, що переглянуті, монтажу на файлі не вбачається. Захисник пояснив, що згідно протоколу обшуку в час 12 год. 15 хв. 33 сек., відбувався обшук в кабінеті ОСОБА_2, перебіг якого фіксувався. На оглянутому файлі видно, як мигають габаритні огні автомобіля.

При огляді в суді за участю спеціаліста та технічних засобів речового доказу - касети встановлено, що мається зображення приміщення суду, не відображений час створення, тривалість запису 1 година 30 хвилин. На запису видно, як людина в формі з позначенням «СБУ» відчиняє двері кабінету, куди заходять. Звук на відтворенні тихий. Далі чути чоловічі голоси: «слідчий, зараз вручимо, розумію, що в нарадчій кімнаті». Підсудний пояснив, що обшук проходив.

При огляді судом за участю спеціаліста та технічних засобів речового доказу - касети встановлено, що на касеті є помітка «обшук суду», час створення не зазначений, тривалість запису 58 хвилин. На зображенні видно як люди заходять до кабінету, де знаходиться голова суду, зазначена дата 10.02, час 15-10. Чути чоловічі голоси: «вийдіть, будь ласка, з кабінету», «з оригіналом згідно. Покажіть мені оригінал», відбувається суперечка стосовно документу. Захисник пояснив, що ці обставини не заперечує.

Під час огляду судом ключа, представленого підсудним, визнаного речовим доказом, встановлено, що ключ складається з пластмасової і металевої частин, загальна довжина ключа 96 мм. Металева частина довжиною 48 мм, шириною 8 мм. Довжина пластмасової частини 38 мм, має овальну форму. На одному боці пластмасової частини 4 заглиблення неправильної форми, маються зображення: «Автомобіль у відкритому вигляді. Замок замкнутий, відкритий». На зворотній стороні металева емблема «Тойоти» кнопки білого кольору. Підсудний пояснив, що зображення відкритого замку означає відкриття, зображення закритого замку означає закриття.

Під час огляду в суді журналу, який надійшов від УСБУ в Кіровоградській області встановлено, що журнал представляє собою книжку у не підшитому вигляді, в якій пронумеровані 100 аркушів. На титульному листі запис: «Журнал № 26 особистого прийому», слово «відвідувачів» закреслено громадян обліку УСБУ Кіровоградської області», розпочато 25.01.2011р.» Записи маються на сторінках

1 зворот - 32 зворот. Починаються записи з 25.01.2011, останній запис 10.04.2013р. Останній запис мається за 29.02.2012 року. Слідів пошкодження журналу немає. Прізвища відвідувачів за грудень 2011р. зазначені такі: ОСОБА_71, ОСОБА_72, ОСОБА_72, ОСОБА_73, ОСОБА_74, ОСОБА_37, ОСОБА_75, ОСОБА_76, ОСОБА_77, ОСОБА_78. Прізвища відвідувачів за лютий 2012р. зазначені такі: ОСОБА_63, ОСОБА_64, ОСОБА_65, ОСОБА_66, ОСОБА_67, ОСОБА_68, ОСОБА_43, ОСОБА_69, ОСОБА_66, ОСОБА_70, ОСОБА_5, ОСОБА_4. Запис стосовно ОСОБА_5 такого змісту «№ 11; дата прийому 02.02.2012; приймає ОСОБА_8; ОСОБА_5; АДРЕСА_9; порушення питання щодо вимагання хабара суддею Кіровського суду м. Кіровограду; доручено ОСОБА_8; № П-5/46; наслідки розгляду: « 06.02.12. надіслано до Генеральної прокуратури». Наступний запис «№12; ОСОБА_4; АДРЕСА_10». Інші записи ідентичні запису стосовно ОСОБА_5. Графи в журналі такі: «№ п/п, дата прийому, хто приймає, ПІБ, адреса чи місце роботи громадянина, порушені питання, кому доручено».

Оцінюючи за своїм внутрішнім переконанням, відповідно до ст.67 КПК України (в редакції 1960 року) зазначені докази, які були повно, об'єктивно та всебічно досліджені в судовому засіданні, приймаючи до уваги вимоги ст. 62 Конституції України, згідно якої обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також припущеннях, усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь, суд приходить до наступних висновків.

Так, суд вважає допустимими доказами дані у судовому засіданні показання підсудного, свідків ОСОБА_7, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_8, ОСОБА_21, ОСОБА_22, ОСОБА_32, ОСОБА_33, ОСОБА_20, ОСОБА_35, ОСОБА_28, ОСОБА_29, протоколи оголошених у судовому засіданні показань свідків ОСОБА_42 та ОСОБА_43, протокол відтворення обстановки та обставин події, як отримані без порушення вимог КПК України (1960 року).

Висновок судової криміналістичної експертизи матеріалів та засобів відео-звукозапису суд вважає допустимим доказом, так як при призначенні та проведенні експертизи були дотримані вимоги КПК України (1960 року).

Повідомлення (т.№4, а.с.81), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Список, протокол, повідомлення (т.№4, а.с.82, 83-91, 90), суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України.

Каталог, інструкцію (т.№4, а.с.133, 134-181), суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол відтворення обстановки і обставин події (т.№5, а.с.2-4) суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Висновок експерта (т.№6, а.с.45-66), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України, при призначенні експертизи та проведенні експертизи порушень КПК України (в редакції 1960 року) допущено не було. Суд вважає, що цей висновок є науково обґрунтованим, виконаним на підставі наданих експертам матеріалів, а тому знаходить його правильним.

Повідомлення (т.№6, а.с.77), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Роздруківки (т.№5, а.с.7-112), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Повідомлення (т.№5,а.с.121), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Оцінюючи з точки зору допустимості протокол (т.№1, а.а. 36), згідно якого ОСОБА_5 2 лютого 2012 року видав аудіозаписуючий пристрій цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37», суд виходить з наступного. Відповідно до показань ОСОБА_5 даний пристрій йому був наданий робітниками СБУ, зі ОСОБА_8 з приводу ОСОБА_2 спілкувався до 2 лютого 2012 року, разом з ОСОБА_4 2 лютого 2012 року до СБУ не звертався, його заява відносно ОСОБА_2 була виготовлена до 2 лютого 2012 року. Також вказаний свідок показував, що проводив запис з власної ініціативи, придбавши особисто диктофон у м. Києві, особисто виготовляв з цього пристрою записи на диск, зміг це зробити випадковими діями, пристрій та диски приніс в СБУ 2 лютого 2012 року, коли звертався с заявою разом

з ОСОБА_4 Показання свідка ОСОБА_5 про те, що він особисто придбав диктофон у м. Києві спростовуються повідомленням про те, що даний пристрій не продавався на території України, пояснення, що він випадково зміг перенести інформацію з диктофону на диск є непереконливими. Показання свідка ОСОБА_5 про те, коли саме він віддав пристрій є суперечливими. Згідно даних про місцезнаходження 2 лютого 2012 року телефону свідка ОСОБА_5 в той час коли він, згідно матеріалів справи, надавав пояснення та знаходився в будівлі СБУ, він насправді знаходився за іншою адресою, до 2 лютого 2012 року неодноразово з'єднувався з телефоном, належним ОСОБА_8 Таким чином, на переконання суду, висновком експерта, що записи на диктофоні є копіями, спростовуються показання свідка ОСОБА_5 про те, що він особисто придбав, використав та видав пристрій та підтверджується показання цього свідка про вручення йому вказаного пристрою робітниками СБУ. До цього висновку суд приходить враховуючи, крім того, що в самому протоколі не зазначений час видачі пристрою. На переконання суду, викладення усього тексту протоколу друкованим способом, крім даних про понятих та дати, свідчить про завчасне, тобто до 2 лютого 2012 року, виготовлення цього протоколу. Суд виключає, що ОСОБА_8, який склав цей протокол, завчасно, до настання зазначеної у протоколі події, без освіченості, що у ОСОБА_47 мається диктофон, міг знати що вона настане. Тому зміст цього протоколу узгоджується з показаннями свідка ОСОБА_5 про те, що диктофон йому був переданий ОСОБА_8, з яким вони зустрічалися з приводу судді ОСОБА_2 раніше, чим 2 лютого 2012 року. Однак, протокол з відповідними додатками про вручення, використання, видачу цього пристрою, передбачений як доказ статтею 65 ч.2 КПК України (1960 року) Управлінням СБУ в Кіровоградській області, не складався. Таким чином, суд приходить до переконання, що даний протокол є недопустимим доказом, а тому відкидає цей доказ.

Оцінюючи з точки зору допустимості заяву ОСОБА_5 (т.№1, а.с.34-35), суд приймає до уваги наступне. Відповідно до показань ОСОБА_5, диктофон йому був наданий робітниками СБУ, зі ОСОБА_8 з приводу ОСОБА_2 спілкувався до 2 лютого 2012 року, разом з ОСОБА_4 2 лютого 2012 року до СБУ не звертався, його заява відносно ОСОБА_2 була виготовлена до 2 лютого 2012 року. Також вказаний свідок показував, що проводив запис з власної ініціативи, придбавши особисто диктофон у м. Києві, особисто виготовляв з цього пристрою записи на диск, зміг це зробити випадковими діями, пристрій та диски приніс в СБУ 2 лютого 2012 року, коли звертався с заявою разом з ОСОБА_4 Показання свідка ОСОБА_5 про те, що він особисто придбав диктофон у м. Києві спростовуються повідомленням про те, що даний пристрій не продавався на території України, пояснення, що він випадково зміг перенести інформацію з диктофону на диск є непереконливими. Показання свідка ОСОБА_5 про те, коли саме він віддав пристрій, є суперечливими. Згідно даних про місцезнаходження 2 лютого 2012 року телефону свідка ОСОБА_5 в той час, коли він згідно матеріалів справи надавав заяву та пояснення та знаходився в будівлі СБУ, він насправді знаходився за іншою адресою, до 2 лютого 2012 року неодноразово з'єднувався з телефоном, належним ОСОБА_8 Таким чином, на переконання суду, висновком експерта, що записи на диктофоні є копіями, спростовуються показання свідка ОСОБА_5 про те, що він особисто придбав, використав та видав пристрій та підтверджуються показання цього свідка про вручення йому вказаного пристрою робітниками СБУ, та про завчасне виготовлення заяви, та про те, що 2 лютого 2012 року до СБУ він не звертався. До цього висновку суд приходить враховуючи, крім того, те, що в самій заяві увесь текст викладений друкованим способом, крім даних про дату, що на думку суду свідчить про завчасне, тобто до 2 лютого 2012 року, виготовлення заяви та про те, що дана заява 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 не подавалася. Таким чином, суд приходить до переконання, що дана заява є недопустимим доказом, а тому відкидає цей доказ.

Оцінюючи з точки зору допустимості заяву ОСОБА_4 (т.№1, а.с.32-33), суд приймає до уваги наступне. Відповідно до показань ОСОБА_4, він тривалий час був знайомий та спілкувався з ОСОБА_5, а 2 лютого 2012 року разом з останнім звертався до СБУ. ОСОБА_5 показав, що ніколи не знав ОСОБА_4 Суд прийшов до переконання, що доказами по справі підтверджуються показання ОСОБА_5 про завчасне виготовлення заяви робітниками СБУ, про те, що ОСОБА_5 2 лютого 2012 року не подавав заяву в СБУ. Показання ОСОБА_4 про знайомство та спілкування з ОСОБА_5 є суттєво суперечливими, про які свідок ОСОБА_4 сам пояснив, що «заплутався». Також з квитанції (т.№2, а.с.115) вбачається, що ОСОБА_4 знаходився у приміщенні банку, оплатив штраф 2 лютого 2012 року о 9 годині 32 хвилині. Крім того, в самій заяві увесь текст викладений друкованим способом, крім даних про дату, а в кінці заяви заявник вказаний не як «ОСОБА_4.», а як «ОСОБА_12.», що на думку суду свідчить про завчасне, тобто до 2 лютого 2012 року, виготовлення заяви та про те, що дана заява 2 лютого 2012 року ОСОБА_4 не подавалася. Таким чином, суд приходить до переконання, що дана заява є недопустимим доказом, а тому відкидає цей доказ.

Протокол від 2 лютого 2012 року прослуховування та аналізу диску (т.№1, а.с.37-41), суд вважає недопустимим доказом та відкидає цей доказ. При цьому, суд виходить з того, що відповідно до цього протоколу, даний диск був доданий до заяви ОСОБА_5 Вказану заяву суд визнав недопустимим доказом. Також суд визнав недопустимим доказом протокол (т.№1, а.а. 36), згідно якого ОСОБА_5 2 лютого 2012 року видав аудіозаписуючий пристрій цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37».

Ксерокопію дублікату квитанції (т.№1, а.с. 54), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол (т.№1, а.с. 55-57), складений за результатами проведення 2 лютого 2012 року на підставі постанови голови апеляційного суду Черкаської області №152 цт від 1 лютого 2012 року технічного заходу по негласному візуальному та слуховому контролю із застосуванням технічних засобів відносно ОСОБА_2, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Дані (т.№1, а.с.58-59), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Свідоцтво (т.№1, а.с.61), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Особову картку, автобіографію, Укази Президента України(т.№1, а.с.62-63, 64-66, 67-71) суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Оцінюючи з точки зору допустимості протокол та копії (т.№1, а.с.72-73), в яких зазначено, що 10 лютого 2012 року з 8 год. 40 хв. до 9 год. 00 хв. для проведення оперативно-розшукових заходів для отримання фактичних даних про одержання хабара ОСОБА_2 громадянину ОСОБА_5 для дачі хабара ОСОБА_2 були передані 10 купюр по 100 доларів США кожна суд, з урахуванням наявності в справі доручення (т.№1, а.с.226), вважає цей доказ допустимим.

Протокол обшуку (т.№1, а.а.83-84), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Дозволи (т.№1, а.с. 87, 88) суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол обшуку (т.№1, а.с.93-95) суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол обшуку (т.№1, а.с.99-100), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол обшуку (т.№1, а.с.104-106), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол огляду (т.№1, а.с. 107-108), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Постанову (т.№1, а.с.109-110) про визнання речовими доказами, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Оцінюючи з точки зору допустимості протокол огляду (т.№1, а.с.113-119), під час якого 23 березня з 11 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. був оглянутий магнітний оптичний диск, на якому виявлені два файли, суд виходить з наступного. Викладений в даному протоколі зміст файлів відповідає змісту протоколу від 2 лютого 2012 року прослуховування та аналізу диску (т.№1, а.с.37-41). Відповідно до висновків суду, протокол (т.№1, а.с.37-41) був визнаний недопустимим доказом, так як даний диск був доданий до заяви ОСОБА_5, а вказану заяву суд визнав недопустимим доказом і також суд визнав недопустимим доказом протокол (т.№1, а.а. 36), згідно якого ОСОБА_5 2 лютого 2012 року видав аудіозаписуючий пристрій цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37». Суд вважає, що в протоколі (т.№1, а.с.113-119) необґрунтовано наведені дані про коментарі до запису якогось співбесідника, так як згідно протоколу прослуховування проводив слідчий в присутності понятих, які не могли роз'яснювати зміст зафіксованих подій. Крім того, судом встановлено, що зміст цього протоколу в частині відображеного в ньому змісту розмов є ідентичним відображеним в протоколі (т.№1, а.с.37-41) даним

про зміст цих розмов. Також суд враховує, що зазначена тривалість файлів у своїй сумі (1 година 5 хвилин 52 сек.) перевищує зазначений у протоколі час, витрачений слідчим на проведення огляду. Крім того, суд враховує, що в обох протоколах наведені дані про якогось співбесідника, який начебто надає коментарі, при чому в обох протоколах російською мовою, в обох протоколах ідентичне розміщення тексту. На переконання суду, зазначені дані дають підстави дійти до висновку, що протокол від 23 березня 2012 року був скопійований з протоколу від 2 лютого 2012 року, а огляд диска не проводився. Відповідно до ст.ст. 85, 195 КПК України (1960 року), в протоколі огляду повинні бути зазначені всі суттєві для справи обставини, виявлені при проведенні огляду. Вказаними нормами КПК України (1960 року), не передбачено, що слідчий під час складання протоколу огляду має право надавати оцінку тим обставинам, які виявлені під час огляду. В порушення вказаних норм, слідчий в протоколі зазначив, що на файлі №1 має місце факт зустрічі 11 січня 2012 року двох чоловіків, в ході якої одна особа за отримання хабара готова винести вирок, не пов'язаний з позбавленням волі. Однак в записах відсутня дата коли відбулася зустріч, відсутні фрази або слова про передачу хабара. Також слідчий зазначив, що у файлі №2 має місце факт зустрічі 25 січня 2012 року двох чоловіків, в ході якої одна особа повідомляє про можливість призначення покарання у вигляді штрафу на тих же умовах. Однак, в записах відсутня дата, коли відбулася зустріч та відсутні фрази або слова про передачу хабара. Тому суд приходить до переконання, що протокол (т.№1, а.с.113-119) є недопустимим доказом, так як отриманий з порушенням зазначених норм КПК України (1960 року). Тому суд відкидає цей доказ.

Довідку (т.№1, а.с. 120), відповідно до змісту якої слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5, суд вважає недопустимим доказом, так як КПК України (1960 року) не передбачає такої процесуальної дії як складання слідчим довідки. Тому суд відкидає цей доказ.

Постанову (т.№1, а.с.121-122), якою до справи долучений в якості речового доказу оптичний диск, оглянутий 23 березня 2012 року, суд вважає недопустимим доказом, так як заява, до якої доданий диск, протокол огляду диску визнані недопустимими доказами, а тому відкидає цей доказ.

Оцінюючи з точки зору допустимості протокол огляду (т.№1, а.с.123 - 129), в якому зазначено, що 23 березня 2012 в період з 12 год. 00 хв. до 13 год. 10 хв. був оглянутий цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37», на якому виявлені два записи тривалістю 51 хв. 24 сек. та 14 хв. 30 сек., суд виходить з наступного. Згідно супровідної (т.№1, а.с.29), даний диктофон разом з матеріалами, яки стали підставою для порушення даної кримінальної справи, не передавався до Генеральної прокуратури України, інших документів, які б свідчили про те, що цей диктофон якимось чином був переданий слідчому, не мається. Суд вважає, що в протоколі необґрунтовано наведені дані про коментарі до запису якогось співбесідника, так як згідно протоколу прослуховування проводив слідчий в присутності понятих, які не могли роз'яснювати зміст зафіксованих подій. Крім того, судом встановлено, що зміст цього протоколу в частині відображеного в ньому змісту розмов є ідентичним відображеним в протоколі (т.№1, а.с.37-41) та в протоколі (т.№1, 113-119) даним про зміст цих розмов. Крім того, суд враховує, що в протоколах наведені дані про якогось співбесідника, який начебто надає коментарі, при чому в обох протоколах російською мовою, що в цих трьох протоколах ідентичне розміщення тексту, а в протоколі (т.№1, а.с.113-119) та в протоколі (т.№1, а.с.113-129) маються ідентичні описки та виправлення в слові «пресанули». На переконання суду, зазначені дані дають підстави дійти до висновку, що протокол огляду диктофону від 23 березня 2012 року був скопійований з протоколу від 2 лютого 2012 року, а огляд диктофону в дійсності не проводився. Відповідно до вже зроблених висновків суду, недопустимим доказом є протокол (т.№1, а.а. 36), згідно якого ОСОБА_5 2 лютого 2012 року видав аудіозаписуючий пристрій цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37». Тому суд приходить до переконання, що протокол (т.№1, а.с.123-129) є недопустимим доказом і відкидає його.

Довідку (т.№1, а.с. 130), відповідно до змісту якої слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5, суд вважає недопустимим доказом, так як КПК України (1960 року) не передбачає такої процесуальної дії як складання слідчим довідки. Тому суд відкидає цей доказ.

Зважаючи на те, що відповідно до показань свідка ОСОБА_5 цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37» був наданий йому робітником СБУ, а належних процесуальних документів про проведення цього оперативного заходу не існує, зважаючи на те, що протокол видачі диктофону, протокол огляду диктофону визнані недопустимими доказами, суд визнає постанову (т.№1, а.с.131-132), якою до справи

долучений в якості речового доказу диктофон, оглянутий 23 березня 2012 року, цифровий диктофон «Едік міні Тіні 16 А37» недопустимими доказами, та відкидає ці докази.

Протокол та постанову (т.№1, а.с.133-134, 135-136), згідно яких оглянута та долучена до справи в якості речового доказу копія кримінальної справи за обвинуваченням ОСОБА_4, суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол огляду (т.№1, а.с.137-139) відео реєстратору, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Постанову (т.№1, а.с.140-141), якою до справи долучений в якості речового доказу відеореєстратор, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол огляду (т.№1, а.с.142-145), під час якого був оглянутий оптичний диск з поміткою «обл..№114….», суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Довідку (т.№1, а.с. 146), відповідно до якої слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5, суд вважає недопустимим доказом, так як КПК України (1960 року) не передбачає такої процесуальної дії як складання слідчим довідки. Тому суд відкидає цей доказ.

Постанову (т.№1, а.с.147-148), якою до справи в якості речового доказу долучений оптичний диск з поміткою «Обл №114….», суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол огляду (т.№1, а.с.149-152) оптичного диску з поміткою «обл..№115….», суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Довідку (т.№1, а.с. 153), згідно якої слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5, суд вважає недопустимим доказом, так як КПК України (1960 року) не передбачає такої процесуальної дії як складання слідчим довідки, а тому суд відкидає цей доказ.

Постанову (т.№1, а.с.154-155), якою до справи в якості речового доказу долучений оптичний диск з поміткою «Обл №115), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол (т.№1, а.с.230-232), складений за результатами проведення оперативно-технічного заходу за оперативно-розшуковою справою, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол огляду (т.№1, а.с.156-161) оптичного диску з поміткою «обл..№116….» на якому виявлені два файли, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Довідку (т.№1, а.с. 162), згідно якої слідчий на підставі проведеного слідства встановив, що вказані у протоколі огляду розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5, суд вважає недопустимим доказом, так як КПК України (1960 року) не передбачає такої процесуальної дії як складання слідчим довідки, а тому суд відкидає цей доказ.

Постанову (т.№1, а.с. 163-164), якою до справи в якості речового доказу долучений оптичний диск з поміткою «обл.№116….», суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протоколу огляду (т.№1, 165-166), під час якого були оглянуті 10 купюр номіналом по 100 доларів США з номерами HB 28345590 B, HB 33467228 M, HB 02161388 G, HL 5062735 E, HF 30645598 F, AB 42518967 S, Hl 33833164 F, FH 59105710 A, HK 28855691 C, HK 31349504 B, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Висновок експерта (т.№1, а.с. 217-221), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року). При цьому суд знаходить цей висновок обґрунтованим.

Повідомлення (т.№1, а.с.234), в якому зазначено, що фактів причетності співробітників правоохоронних органів до дій, пов'язаних з документуванням факту отримання суддею ОСОБА_2 хабара, а також їх можливих провокаційних дій під час зустрічей заявника із суддею протягом січня-лютого 2012 року не встановлено, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Копію кримінальної справи за обвинуваченням ОСОБА_4 за ч.1 ст. 309 КК України, (т.№2, а.с. 2-115), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимогКПК України (в редакції 1960 року).

Копію особової справи ОСОБА_2, (т.№2, а.с. 120-252, т.№3, а.с.4-43) суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Журнал (т.№4, а.с.93-132), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Повідомлення (т.№4, а.с.200-201), суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Повідомлення, довідку (т.№4, а.с.203, 204), згідно яких на території Кіровського районного суду 26 листопада 2011 року НП «Інком - Кіровоград» було встановлено 4 камери відеоспостереження, звернень до 10 лютого 2010 року щодо неналежної роботи відеореєстратора чи камер системи відеоспостереження не було, суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Матеріали кримінального провадження (т.№6,а.с85-154.) суд вважає допустимими доказам, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Повідомлення (т.№5, а.с.133), в якому не зазначено, коли саме та за яким документом були отриманні гроші, передані робітниками СБУ свідку ОСОБА_5 суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Копію журналу особистого прийому громадян УСБУ в Кіровоградській області (т.№5, а.с.134-140), та оглянутий оригінал журналу, суд вважає допустимими доказами, так як вони отримані без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Довідку (т.№5, а.с.188), яка передана з телефону 5 вересня 2013 року з факсу, встановленого за номером телефону НОМЕР_17 про хворобу ОСОБА_4, суд вважає допустимим доказом, так як вона отримана без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Визнаний речовим доказом представлений підсудним ключ, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Оглянутий судом журнал особистого прийому, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Повідомлення (т.№6, а.с. 35), яким зазначено, що грошові кошти ОСОБА_5 отримав від робітника СБУ, а надати відповідь про отримання грошей робітником СБУ, порядком застосування підрозділу «Альфа» не надається за можливе, суд вважає допустимим доказом, так як він отриманий без порушень вимог КПК України (в редакції 1960 року).

Протокол допиту свідка ОСОБА_5 (т.№ 1, а.с.186-189), суд вважає недопустимим доказом, так як в даному протоколі зазначено, що він проводився 11 лютого 2012 року з 14 год. 30 хв. до 18 год. 30 хв. в приміщенні СБУ, а з роздруківки вбачається, що номер телефону, яким користувався ОСОБА_5 з 14 год. 30 хв. до 18 год. 30 хв. 11 лютого 2012 року знаходився від вул. Попова до вул. Жовтневої революції, тобто ОСОБА_5 в зазначений в протоколі допиту час, не знаходився в СБУ. Тому суд відкидає цей доказ.

Повідомлення апеляційного суду Черкаської області (т.№6, а.с.30,31), суд вважає допустимим доказом.

Звернення ОСОБА_2 та Рішення Ради суддів України суд вважає допустимими доказами.

Оцінюючи за своїм внутрішнім переконанням в сукупності та взаємозв'язку визнані судом допустимими докази з точки зору їх достовірності, належності та достатності, суд приходить до наступних висновків.

Суд вважає повідомлення (т.№4, а.с.81) достовірним та належним доказом, так як з нього вбачається що диктофон «Edic mini Tiny 16 A37-300h» (с.н.139058), був придбаний приватною особою, на територію України не постачався. Цей доказ підтверджує ту обставину, що ОСОБА_5 не міг придбати вказаний диктофон на території України та не придбав його.

Список, протокол, повідомлення (т.№4, а.с.82, 83-91, 90), згідно яких з 9 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв. 11 січня 2012 року суддя ОСОБА_2. був зайнятий у судовому засіданні, суд вважає належними та достовірними доказами, які підтверджують, що ОСОБА_2 з 9 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв. 11 січня 2012 року не міг спілкуватися з ОСОБА_5

Суд вважає достовірними та належними доказами каталог, інструкції (т.№4, а.с.133, 134-181), які підтверджують вартість диктофону а також, що виробник диктофону знаходиться за адресою: ОСОБА_79.

Повідомлення (т.№4, а.с.200-201), суд вважає достовірним та належним доказом, так як ним встановлено, що після придбання ОСОБА_2 автомобіля «Тойота», на нього не встановлювався позаштатний пристрій для дистанційного замикання та відмикання ззовні автомобіля, автомобіль обладнаний заводом-виробником ключем, який може використовуватися для дистанційного замикання та відмикання автомобіля, оглядом, проведеним 31 липня 2012 року не встановлено втручань власника в електронні системи автомобіля. Вказані дані мають відношення до предмету доказування по даній справі, а саме чи було втручання в систему відмикання-замикання автомобіля після його продажу.

Протокол відтворення обстановки і обставин події (т.№5, а.с.2-4), суд оцінює в сукупності з повідомленням (т.№4, а.с. 200-201) та вважає, що цим доказом прямо підтверджується неможливість вчинення ОСОБА_2 дій з відкриття-закриття автомобіля 10 лютого 2012 року, за допомогою радіокерованого ключа від входу в будівлю суду, а також з приміщення суду. Тому, даний протокол суд вважає достовірним та належним для оцінки показань підсудного доказом.

Суд вважає достовірними та належними доказами роздруківки (т.№5, а.с.7-112), так як з них вбачається де саме в певний час знаходилися номери телефонів, якими користувалися ОСОБА_5, ОСОБА_4, ОСОБА_8, як коли саме вони спілкувалися. Вбачається, що 2 лютого 2012 року в період часу з 7 год. 30 хв. до 9 год. 40 хв. телефон, яким користувався ОСОБА_5 знаходився на АДРЕСА_7; за номером, яким користувався ОСОБА_5 з 8 год. 57 хв. до 9 год. 38 хв. 2 лютого 2012 року малося чотири телефонні з'єднання з номером, яким користувався ОСОБА_8; 2 лютого 2012 року в період часу з 16 год. до 17 год. 5 хв., номер яким користувався ОСОБА_5 знаходився на АДРЕСА_8. Також вбачається, що номер, яким користувався ОСОБА_4 2 лютого 2012 року в 9 год. 29 хв. та в 9 год. 39 хв. знаходився в районі вулиць Червонозорівська та Короленко в місті Кіровограді; за номером, яким користувався ОСОБА_4 в період часу з 9 год. 29 хв. до 10 годин 2 лютого 2012 року малося 12 телефонних з'єднань з номером телефону, яким користувався ОСОБА_8; номер телефону, яким користувався ОСОБА_4 2 лютого 2012 року в період часу з 17 год. 10 хв. до 18 год. 20 хв. знаходився в районі вулиць Червонозорівська та Короленко в місті Кіровограді. Також вбачається, що між номером телефону ОСОБА_5 та номером телефону ОСОБА_4 за період з 5 грудня 2011 року по 24 травня 2012 року відсутні будь-які телефонні з'єднання. Також вбачається, що за номером телефону ОСОБА_5 та номером телефону ОСОБА_8, починаючи з грудня 2011 року, а між ОСОБА_4 та ОСОБА_8 з 11 січня 2012 року, зокрема 25 січня 2012 року, мали місце численні телефонні контакти та телефонні розмови.

Повідомлення (т.№5,а.с.121), суд вважає достовірним та належним доказом, так як цей доказ підтверджує знаходження ОСОБА_4 на заняттях 2 лютого 2012 року з 10 год. 00 хв. до 11 год. 20 хв. і відсутність з 13 год. 10 хв. до 14 год. 30 хв.

Суд вважає належним доказом висновок експерта (т.№6, а.с.45-66), так як ним встановлені обставини, що підлягають доказуванню по даній справі, а саме якість запису, зміст розмов між ОСОБА_5 та ОСОБА_2 2 лютого 2012 року та 10 лютого 2012 року, а також дії ОСОБА_5 Цей висновок на переконання суду є достовірним, науково обґрунтованим. Експертами встановлено, що записи, які стосуються 2 лютого 2012 року, є нерозбірливими. Суд довіряє висновку в цій частині, оскільки при огляді в судовому засіданні за участю спеціаліста неможливо встановити зміст розмов, які міститься на дисках з поміткою «Обл..№115» та «Обл.№114». Також цим висновком встановлено, що запис за 10

лютого 2012 року має нерозбірливі фрази, а також фрази: «Що там», «Та заховай», «На хера от ці розмови». Також експерт зазначає, що на запису мається фраза: «Так, назад? Вперед» або співзвучна фраза. При прослуховуванні даного запису в судовому засіданні учасниками судового засідання, ця фраза не була почута, кожний з учасників процесу пояснив, що на цих файлах не вбачається, що хтось комусь дав вказівку куди покласти гроші. Тому, керуючись ст. 62 Конституції України, суд тлумачить висновок експерта на користь обвинуваченого та вважає, що на диску фраза «Так, назад? Вперед» відсутня. Вважаючи висновок експерта належним доказом, суд також приймає до уваги, що експертами встановлено, що записи на диктофоні є копіями, мають ознаки переривання, тобто монтажу.

Довідку (т.№5, а.с.188), яка передана суду 5 вересня 2013 року з факсу, встановленого за номером телефону НОМЕР_17 та повідомлення (т.№6, а.с.77), суд вважає достовірним та належними доказами, так як ними встановлено, що станом на 5 вересня 2013 року абонентській номер « НОМЕР_18) був зареєстрований за Управлінням СБУ в Кіровоградській області (м. Кіровоград, вул. Дворцова, 9), і таким чином, довідка про хворобу ОСОБА_4 була направлена до суду робітниками СБУ. Прийшовши до висновку про належність цього доказу, суд виходив з того, що цим доказом прямо підтверджується наявність впливу під час розгляду судом справи на свідка ОСОБА_4 збоку робітників СБУ, що дає підстави оцінювати зміст показань даного свідка та оцінити показання свідка ОСОБА_5 про наявність такого впливу на ОСОБА_4

Ксерокопію дублікату квитанції (т.№1, а.с. 54), згідно якої о 17 год. 02 хв. 2 лютого 2012 року ОСОБА_4 отримав дублікат про те, що здійснив оплату штрафу в сумі 850 грн. 00 коп., суд вважає достовірним та належним доказом, яким підтверджується сплата штрафу, отримання дублікату та неодноразове спілкування ОСОБА_4 з робітниками СБУ 2 лютого 2012 року.

Повідомлення апеляційного суду Черкаської області (т.№6, а.с.30,31), суд вважає достовірним та належним доказом, так як воно стосується оцінки проведення оперативних дій.

Оцінюючи з точки зору достовірності протокол (т.№1, а.с. 55-57), складений за результатами проведення 2 лютого 2012 року технічного заходу по негласному візуальному та слуховому контролю із застосуванням технічних засобів відносно ОСОБА_2, суд виходить з наступного. Як зазначено в даному протоколі, матеріали заходу знаходяться на двох оптичних дисках з реєстраційними номерами №№114, 115. Як зазначено в протоколі, при огляді двох дисків з реєстраційними номерами 114 та 115 на них мається аудіо та відеозапис зустрічі 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 та ОСОБА_2 Відповідно до протоколу, на записах одна особа зазначає, що без грошей, що мається квитанція, інша особа просить віддати квитанцію. На підставі цього в протоколі зроблений висновок, що на цих записах ОСОБА_2 обговорює з ОСОБА_5 обставини передачі хабара за постановлення рішення по кримінальній справі стосовно ОСОБА_4 Так, в протоколі зазначена фраза: «Я без грошей». В той же час, відповідно до висновку експерта, результатів огляду у судовому засіданні дисків, встановлено, що зміст запису не містить даних, які стосуються грошей. Тому суд приходить до переконання, що цей доказ є недостовірним, оскільки наведені в ньому відомості про передачу грошей є необґрунтованими. Тому суд відкидає цей доказ.

Дані про особу підсудного (т.№1, а.с.58-59), суд вважає достовірним та належним доказом, так як з них вбачається, що ОСОБА_2 працював суддею Кіровського районного суду м. Кіровограда.

Свідоцтво (т.№1, а.с.61), суд вважає достовірними та належним доказом, так як з нього вбачається, що в родині ОСОБА_2 мався автомобіль «Тойота» реєстраційний номер НОМЕР_1.

Суд вважає достовірними та належними доказами особову картку, автобіографії, Укази Президента України (т.№1, а.с.62-63, 64-66, 67-71), так як вони стосуються предмету доказування по справі, а саме, що ОСОБА_2 призначений на посаду судді та працював суддею Кіровського районного суду м. Кіровограда.

Протокол та копії (т.№1, а.с.72-73), суд вважає достовірними та належними доказами, так як ними підтверджується отримання ОСОБА_5 10 лютого 2012 року з 8 год. 40 хв. до 9 год. 00 хв. для проведення оперативно-розшукових 10 купюр по 100 доларів.

Протокол обшуку за місцем проживання ОСОБА_2 (т.№1, а.а.83-84), дозволи (т.№1, а.с.87, 88), суд вважає достовірними, але неналежними доказами, так як ними, ані прямо, ані непрямо, не підтверджуються обставини, які підлягають доказуванню по справі. Тому суд відкидає ці докази.

Оцінюючи протокол особистого обшуку (т.№1, а.с.93-95), проведений 10 лютого 2012 року в період з 11 год. 37 хв. до 12 год. 05 хв. в службовому кабінеті підсудного в Кіровському районному суді м. Кіровограду, суд вважає, що даний протокол є достовірним та належним доказом тієї обставини, що у ОСОБА_2 не було ключа від автомобіля.

Протокол обшуку (т.№1, а.с.99), під час якого були вилучені носії інформації з номерами 11300551, 11300552, 11300550, суд вважає достовірним та належним доказом, так як він підтверджує вилучення носіїв інформації.

Протокол обшуку (т.№1, а.с.104-106), суд вважає достовірним та належним доказом, так як ним підтверджується, що 10 лютого 2012 року в період з 12 год. 24 хв. до 13 год. 05 хв. у автомобілі «Тойота» реєстраційний номер НОМЕР_1 в задньому кармані крісла водія виявлені 10 купюр номіналом по 100 доларів США с з номерами HB 28345590 B, HB 33467228 M, HB 02161388 G, HL 5062735 E, HF 30645598 F, AB 42518967 S, Hl 33833164 F, FH 59105710 A, HK 28855691 C, HK 31349504 B.

Протокол огляду (т.№1, а.с. 107-108), під час якого 23 лютого 2012 року були оглянуті три пакети, в яких находяться: мобільний телефон, 400 грн., факсимільний папір з текстом та постанова про долучення до справи речових доказів (т.№1, а.с.109-110) є достовірними але неналежними доказами так як ними, ані прямо, ані не прямо, не підтверджуються обставини, які підлягають доказуванню по справі. Тому суд відкидає цей доказ.

Протокол огляду та постанова про долучення копії кримінальної справи (т.№1, а.с.133-134, 135-136) за обвинуваченням ОСОБА_4 у вчиненні злочину, передбаченого ст. 309 ч.1 КК України, є достовірними та належними доказами, так як прямо підтверджують, що суддя ОСОБА_2. розглядав кримінальну справу відносно ОСОБА_4, виніс вирок, ОСОБА_4 сплатив призначений судом штраф.

Оцінюючи протокол (т.№1, а.с.137-139), під час якого був оглянутий відеореєстратор з номерами 11300551, 11300552, 11300550, адаптер та кабель живлення, суд виходить з наступного. Як зазначено в протоколі на відеозапису починаючи мається зображення як о 9 год. 3 хв. на територію Кіровського районного суду заїхав автомобіль «Тойота», з якого вийшов чоловік та прослідував до входу в суд. Цей чоловік о 9 год. 4 хв. за допомогою дистанційного пристрою закрив автомобіль, про що свідчить блимання фар. Об 11 год. 13 хв. 02 сек. із дверей суду у двір вийшов чоловік, озирнувся та знову зайшов в приміщення. Як зазначено в протоколі, в цей же момент за допомогою дистанційного пристрою було відчинено двері автомобіля «Тойота» про що свідчить блимання фар. Об 11 год. 13 хв. 14 сек. у двір суду вийшов другий чоловік та прослідував до автомобіля «Тойота», відкрив задні двері з боку водія та щось поклав в салон автомобіля. Після чого, як зазначено в протоколі, автомобіль був зачинений за допомогою дистанційного пристрою, про що свідчить блимання задніх фар. Суд вважає цей доказ неналежним в частині того, в який спосіб відкривався та закривався автомобіль. Так, слідчий зазначає, що автомобіль був відкритий та закритий за допомогою дистанційного приладу. Але з тексту протоколу не вбачається, що на оглянутому запису мався якийсь пристрій, використаний для відкриття та закриття автомобіля. Тому суд відкидає у зазначений частині цей доказ як недостовірний. Разом з тим, в частині того, що автомобіль відкривався та закривався, що до автомобіля підходила людина та щось поклала у салон, суд вважає даний доказ достовірним та належним.

Постанову (т.№1, а.с.140-141), якою до справи в якості речового доказу долучений відеореєстратор, суд вважає недостовірним доказом в частині того, в який спосіб відкривався та закривався автомобіль. Так, слідчий зазначає, що автомобіль був відкритий та закритий за допомогою дистанційного приладу. Але з тексту протоколу не вбачається, що на оглянутому запису мався якийсь пристрій, використаний для відкриття та закриття автомобіля. Тому суд відкидає у зазначений частині цей доказ. Разом з тим, в частині того, що автомобіль відкривався та закривався, що до автомобіля підходила людина та щось поклала у салон суд вважає даний доказ достовірним та належним.

Оцінюючи протокол огляду (т.№1, а.с.142-145), під час якого був оглянутий оптичний диск з поміткою «обл..№114….», та постанову про долучення диску в якості речового доказу (т.№1, а.с.147-148), суд виходить з наступного. Як зазначено в протоколі, на запису мається аудіозапис розмови двох чоловіків, один другого запитує про те, у машину чи ні, повідомляє, що без грошей, що хтось буде в понеділок, що заплатили, що все буде нормально. Згідно протоколу, інша особа просить дати квитанцію, роз'яснює, що справа не може бути оскаржена. Відповідно до ст.ст. 85,195 КПК України (1960 року), в протоколі огляду повинні бути зазначені всі суттєві для справи обставини, виявлені при

проведенні огляду. Вказаними нормами КПК України (1960 року), не передбачено, що слідчий під час складання протоколу огляду має право надавати оцінку тим обставинам, які виявлені під час огляду. В порушення вказаних норм, слідчий вказав, що переглядом встановлено, що на аудіозображенні зафіксований факт зустрічі 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 та ОСОБА_2, під час якої обговорюються обставини передачі хабара за вирок стосовно ОСОБА_4 В той же час, відповідно до висновку експерта, результатів огляду у судовому засіданні дисків, які узгоджуються між собою, встановлено, що зміст запису не містить даних, які стосуються грошей. Тому суд, враховуючи також вимоги ст. 62 Конституції України, приходить до переконання, що ці докази є недостовірними, оскільки наведені в них висновки про обговорення обставин передачі хабара, є необґрунтованими. Тому суд відкидає ці докази.

Оцінюючи протокол огляду (т.№1, а.с.149-152), під час якого був оглянутий оптичний диск з поміткою «обл..№115….», та постанову про долучення диску в якості речового доказу (т.№1, а.с.154-155), суд виходить з наступного. Як зазначено в протоколі, на запису мається аудіозапис розмови двох чоловіків, один другого запитує про те, у машину чи ні, повідомляє, що без грошей, що хтось буде в понеділок, що заплатили, що все буде нормально. Згідно протоколу, інша особа просить дати квитанцію, роз'яснює, що справа не може бути оскаржена. Відповідно до ст.ст. 85,195 КПК України (1960 року), в протоколі огляду повинні бути зазначені всі суттєві для справи обставини, виявлені при проведенні огляду. Вказаними нормами КПК України (1960 року) не передбачено, що слідчий під час складання протоколу огляду має право надавати оцінку тим обставинам, які виявлені під час огляду. В порушення вказаних норм, слідчий вказав, що переглядом встановлено, що на аудіозображенні зафіксований факт зустрічі 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 та ОСОБА_2, під час якої обговорюються обставини передачі хабара за вирок стосовно ОСОБА_4 В той же час, відповідно до висновку експерта, результатів огляду у судовому засіданні дисків, які узгоджуються між собою, встановлено, що зміст запису не містить даних, які стосуються грошей. Тому суд, враховуючи також вимоги ст. 62 Конституції України, приходить до переконання, що ці докази є недостовірними, оскільки наведений в протоколі висновок про обговорення обставин передачі хабара є необґрунтованим. Тому суд відкидає ці докази.

Оцінюючи протокол (т.№1, а.с.230-232), який складено за результатами проведення оперативно-технічного заходу за оперативно-розшуковою справою, суд враховує наступне. Як зазначено в протоколі при огляді встановлено аудіо - та відео записи тривалістю 6 хв. 32 сек. та 5 хв. 29 сек. Як зазначено в протоколі на записах має місце факт зустрічі 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 та ОСОБА_5, під час якої ОСОБА_5 передає хабар ОСОБА_2 за винесення вироку. Однак, в записах відсутні фрази або слова про передачу хабара. Як вбачається з протоколу, під час зустрічі ОСОБА_5 та ОСОБА_2 розмовляють на різні теми. Згідно протоколу, ОСОБА_2 запитує «Що там, та заховай», ОСОБА_5 посилається на те, що хворів та не міг з'явитися раніше, на що ОСОБА_2 каже: «Це таке діло. Не балакай. Навіщо ці розмови». Далі, як зазначено в протоколі, вказані особи обговорюють, що набрало чинності. Далі, як вказано в протоколі ОСОБА_5 запитує: «Так, назад? Вперед», а ОСОБА_2 відповідає «Все давай, до зв'язку». Відповідно до ст.ст. 85,195 КПК України (1960 року), в протоколі огляду повинні бути зазначені всі суттєві для справи обставини, виявлені при проведенні огляду. Вказаними нормами КПК України (1960 року) не передбачено, що слідчий під час складання протоколу огляду має право надавати оцінку тим обставинам, які виявлені під час огляду. В порушення вказаних норм особа, яка проводила огляд, в протоколі зазначила, що на двох файлах має місце факт зустрічі 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 та ОСОБА_5, під час якої ОСОБА_5 передає хабар ОСОБА_2 за винесення вироку. В записах, наведених в протоколі, відсутні фрази в яких згадуються гроші, відсутні слова з боку ОСОБА_2, в яких він зазначає, що прийняв від ОСОБА_5 гроші. В своєму висновку, експерт зазначає, що на запису мається фраза: «Так, назад? Вперед» або співзвучна фраза. При прослуховуванні даного запису в судовому засіданні учасниками судового засідання, ця фраза не була почута, кожний з учасників процесу пояснив, що на цих файлах не вбачається, що хтось комусь дав вказівку куди покласти гроші. Тому, керуючись ст.62 Конституції України, суд тлумачить висновок експерта на користь обвинуваченого, та вважає, що на диску фраза «Так, назад? Вперед» відсутня. Тому суд вважає цей протокол (т.№1, а.с.230-232), неналежним доказом з точки зору доведеності отримання ОСОБА_2 грошей від ОСОБА_5 Тому протокол в частині висновків про передачу хабара, суд відкидає як недостовірний. Разом з тим, суд вважає цей протокол достовірним та належним як доказ того, що під час зустрічі, не було передачі грошей, а ОСОБА_2 відмовлявся від чогось того, що пропонував ОСОБА_5

Оцінюючи протокол огляду (т.№1, а.с.156-161), під час якого був оглянутий оптичний диск з поміткою «обл..№116….» та долучений до справи диск (т.№1, а.с. 163-164), суд виходить з наступного.

Як зазначено в протоколі, при огляді файлу під назвою: « 10.02.2012. Відеозапис» встановлено відеозображення розмови двох чоловіків загальною тривалістю 5 хв. 29 сек. Як зазначено в протоколі, на другому файлі мається ідентичний запис розмов. В протоколі зазначено, що на двох файлах має місце факт зустрічі 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 та ОСОБА_5, під час якої ОСОБА_5 передає хабар ОСОБА_2 за винесення вироку. Однак, в наведених в протоколі записах відсутні фрази або слова про передачу хабара. Як вбачається з протоколу, під час зустрічі ОСОБА_5 та ОСОБА_2 розмовляють на різні теми. Крім того, ОСОБА_2 запитує «Що там, та заховай», ОСОБА_5 посилається на те, що хворів та не міг з явитися раніше, на що ОСОБА_2 каже: «Це таке діло. Не балакай. Навіщо ці розмови». Далі, згідно протоколу, вказані особи обговорюють, що набрало чинності. Далі, як зазначено в протоколі, ОСОБА_5 запитує «Так, назад? Вперед», а на це питання ОСОБА_2 відповідає «Все давай, до зв'язку». Відповідно до ст.ст. 85,195 КПК України (1960 року), в протоколі огляду повинні бути зазначені всі суттєві для справи обставини, виявлені при проведенні огляду. Вказаними нормами КПК України (1960 року) не передбачено, що слідчий під час складання протоколу огляду має право надавати оцінку тим обставинам, які виявлені під час огляду. В порушення вказаних норм, слідчий, який проводив огляд, в протоколі зазначив що на двох файлах має місце факт зустрічі 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 та ОСОБА_5, під час якої ОСОБА_5 передає хабар ОСОБА_2 за винесення вироку. В записах, наведених слідчим, відсутні фрази, в яких згадуються гроші, відсутні слова з боку ОСОБА_2, в яких він зазначає, що прийняв від ОСОБА_5 гроші. В своєму висновку експерт зазначає, що на запису мається фраза «Так, назад? Вперед» або співзвучна фраза. При прослуховуванні даного запису в судовому засіданні учасниками судового засідання, ця фраза не була почута, кожний з учасників процесу пояснив, що на цих файлах не вбачається, що хтось комусь дав вказівку куди покласти гроші. Тому, керуючись ст. 62 Конституції України, суд тлумачить висновок експерта на користь обвинуваченого, та вважає, що на диску фраза «Так, назад? Вперед» відсутня. Тому протокол в частині висновків про передачу хабара, суд відкидає як недостовірний і вважає цей протокол (т.№1, а.с.156-161) та диск неналежними доказами з точки зору доведеності отримання ОСОБА_2 грошей від ОСОБА_5 Разом з тим, суд вважає ці докази достовірними та належними як докази того, що під час зустрічі не було передачі грошей, а ОСОБА_2 відмовлявся від чогось того, що пропонував ОСОБА_5

Протокол огляду (т.№1, 165-166) 10 купюр номіналом по 100 доларів США та висновок експерта (т.№1, а.с. 217-221), суд вважає достовірними та належними доказами того, що в автомобілі, яким користувався підсудний, були знайдені та вилучені вказані гроші, на яких є сліди спеціальної хімічної речовини, яка співпадає по хімічному складу із речовиною, якою були помічені грошові кошти 10 лютого 2012 року.

Суд вважає достовірним та належним доказом копію кримінальної справи за обвинуваченням ОСОБА_4 за ч.1 ст. 309 КК України (т.№2, а.с. 2-115), так як цим доказом підтверджується, що ОСОБА_2 розглядав справу за обвинуваченням ОСОБА_4, постановив по ній вирок, ОСОБА_4 оплатив штраф 2 лютого 2012 року о 9 год. 32 хв.

Копія особової справи ОСОБА_2 (т.№2, а.с. 120-252, т.№3, а.с.4-43) є достовірним та належним доказом, так як стосується посадового положення підсудного.

Копія журналу (т.№4, а.с.93-132), згідно якого 11 січня, 25 січня, 2 лютого та 10 лютого 2012 року в Кіровському районному суді вівся облік відвідувачів є достовірним та належним доказом, так як підтверджує наявність пропускного режиму в суді.

Повідомлення, довідку (т.№4, а.с.203, 204), суд вважає достовірними та належними доказами, так як з них вбачається, що на території Кіровського районного суду велося відеоспостереження, звернень до 10 лютого 2010 року щодо неналежної роботи відеореєстратора чи камер системи відеоспостереження, не було.

Повідомлення (т.№1, а.с.234), згідно якого фактів причетності співробітників правоохоронних органів до дій, пов'язаних з документуванням факту отримання суддею ОСОБА_2 хабара, а також їх можливих провокаційних дій під час зустрічей заявника із суддею протягом січня-лютого 2012 року, не встановлено, суд вважає недостовірним доказом. До такого переконання суд приходить тому, що до даної відповіді жодних перевірочних матеріалів не надано. Крім того, судом встановлено, що записи на диктофоні, до якого мали доступ робітники СБУ є монтованими копіями. Тому суд відкидає цей доказ.

Як вбачається з матеріалів кримінального провадження (т.№6,а.с85-154) щодо працівників УСБУ Кіровоградської області кримінальне провадження закрито у зв'язку з відсутністю події кримінального

правопорушення, передбаченого ст. 364 ч.3 КК України, не встановлено вчинення примусу на свідка ОСОБА_5 При цьому, в протоколі допиту ОСОБА_5 (т.№6, а.с.100-102) зазначено, що останній показав, що 2 лютого 2012 року перебував на вул. Конєва та розмовляв по телефону з працівником СБУ, тому не міг писати заяву в приміщенні СБУ. Як вбачається з матеріалів, очні ставки під час розслідування не проводилися. Прийнята за матеріалами постанова, викликає у суду сумнів в об'єктивності, оскільки очна ставка з ОСОБА_5 не проводилася, відомості, які містяться в роздруківці підтверджують місце перебування свідка ОСОБА_5, даний свідок диктофон не купував, записи на диктофоні є монтованими копіями. Тому суд вважає цей доказ недостовірним та відкидає цей доказ.

Повідомлення (т.№5, а.с.133, т.№6, а.с.35) є на думку суду недостовірними доказами, так як в них не зазначено, коли саме та за яким документом були отримані гроші, передані робітниками СБУ свідку ОСОБА_5 Тому суд відкидає цей доказ.

Копію журналу та оглянутий судом оригінал журналу особистого прийому громадян УСБУ в Кіровоградській області (т.№5, а.с.134-140), суд вважає недостовірними доказами, так як в цьому журналі та копії не вказаний точний час звернення громадян. Тому суд відкидає цей доказ.

Оглянутий судом та визнаний речовим доказом представлений підсудним ключ з емблемою «Тойоти», суд вважає належним та достовірним доказом.

Звернення ОСОБА_2 та Рішення Ради суддів України суд вважає достовірними та належними доказами, так ці докази надають підстави для оцінки показань як підсудного так і інших доказів по справі.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_5 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. Первісно у судовому засіданні свідок ОСОБА_5 в своїх показаннях викрив ОСОБА_2 та показав, що знав ОСОБА_4 познайомився з останнім на дні народження, бачився та спілкувався. Також показав, що на прохання останнього спілкувався з ОСОБА_2 з приводу винесення останнім вироку стосовно ОСОБА_4, при цьому робив з власної ініціативи записи на придбаний особисто диктофон. Крім того, показав, що під час цього спілкування, ОСОБА_2 сказав, що потрібна тисяча доларів. Також, показував, що про необхідність дачі хабара повідомляв ОСОБА_4 Також показав, що вважаючи дії ОСОБА_2 незаконними, після постановлення останнім вироку по справі за обвинуваченням ОСОБА_4, звернувся 2 лютого 2012 року разом з останнім з заявою до СБУ, виготовивши при цьому диск з копією записів з диктофону. Далі показував, що 10 лютого 2012 року отримав в СБУ гроші та при зустрічі з ОСОБА_2 за вказівкою останнього, який відкрив автомобіль, поклав ці гроші в автомобіль. При цьому, показання ОСОБА_5 мали суттєві суперечності, стосовно часу придбання диктофону, обставин, за які вирішив записувати зустрічі з ОСОБА_2, обставин передачі диктофону робітникам СБУ, обставин, при яких вирішив звернутися та звернувся до СБУ разом з ОСОБА_4, обставин при яких 2 лютого 2012 року пішов з роботи. Показання ОСОБА_5 про те, що показуючи палець ОСОБА_2 визначив «тисяча умовних одиниць», є непереконливими, так, як ОСОБА_5 показав, що про «умовні одиниці» зрозумів інтуїтивно. Показання ОСОБА_5 стосовно обставин, при яких він поклав гроші до автомобіля, також були суперечливими. Крім того, показання ОСОБА_5 стосовно того, які існували мотиви передачі хабара ОСОБА_2, після сплати штрафу ОСОБА_4, не були переконливими. Показання ОСОБА_5 відносно того, методом «спроб та помилок» він переніс інформацію з диктофону на диск, також були непереконливими.

Суд приходить до переконання, що первісні показання свідка ОСОБА_5 в суді, спростовуються об'єктивними, такими, що не викликають сумнів у дійсності, доказами. Так, показання ОСОБА_5 про придбання ним диктофону у м. Києві, спростовуються довідкою, згідно якої диктофон був проданий на території РФ, а названа ним вартість - каталогом, інструкцією. Надані в судовому засіданні показання про зустріч з ОСОБА_2 11 січня 2012 року в період з 9-00 год. до 13-00 год., спростовуються об'єктивними доказами, а саме списком, протоколом, повідомленням (т.№4, а.с.82, 83-91, 90), згідно яких з 9 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв. 11 січня 2012 року суддя ОСОБА_2. був зайнятий у судовому засіданні. Твердження ОСОБА_5 про те, що він робив на цей диктофон записи та передав їх до СБУ, спростовуються висновком експерта, згідно якого в цифровому диктофоні «Едік міні Тіні 16 А37», наявні копії записів з ознаками монтажу. Показання ОСОБА_5 про те, що 2 лютого 2012 року він разом з ОСОБА_4 прибув до СБУ та знаходився там, подаючи заяву та надаючи пояснення, спростовуються відомостями про місцезнаходження телефону, яким користувався ОСОБА_5, з яких вбачається, що 2 лютого 2012 року цей свідок не був за адресою знаходження СБУ та наданими у суді показаннями

ОСОБА_8, згідно яких ці заяви існували станом на 1 лютого 2012 року, коли судом надавалися дозволи на певні оперативні дії. Показання ОСОБА_5 про те, що 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 відкривав автомобіль, спростовуються проведеним відтворенням обстановки та обставин події.

В подальшому ОСОБА_5 дав показання, зі змісту яких вбачається, що ОСОБА_2, хабара не отримував. При цьому, ОСОБА_5 показав, що раніше давав неправдиві показання, що ніколи з ОСОБА_4 знайомим не був, на прохання робітників СБУ прийняв участь у провокаційних діях відносно ОСОБА_2, при цьому користався їх порадами як будувати бесіди стосовно ОСОБА_4, робив записи на переданий робітниками СБУ диктофон. При спілкуванні з ОСОБА_2 стосовно справи відносно ОСОБА_4, підсудний казав, що йому за цю справу нічого не потрібно, мови про передачу хабара не вів. Також зазначив, що зі ОСОБА_8 спілкувався раніше, чим 2 лютого 2012 року, а саме починаючи з грудня 2011 року. Крім того, показав, що 2 лютого 2012 року заяву до СБУ не подавав, ці заяви були виготовлені раніше. Також зазначив, що 10 лютого 2012 року дійсно показував ОСОБА_2 гроші, останній відмовився взяти гроші, ОСОБА_2 до тієї обставини, що гроші опинилися в автомашині непричетний, що робітники СБУ поставили мету щоб гроші опинилися в машині та пояснювали, що мають технічну можливість відкрити автомобіль. Також показав, що ОСОБА_4 є особою, яка підконтрольна СБУ. Ці показання ОСОБА_5 узгоджуються з довідкою, згідно якої диктофон був проданий на території РФ, з висновком експерта, згідно якого на диктофоні наявні копії записів з ознаками монтажу. Показання ОСОБА_5 про те, що 2 лютого 2012 року він разом з ОСОБА_4 не приходив до СБУ та не знаходився там, подаючи заяву та надаючи пояснення, узгоджуються з відомостями про місцезнаходження телефону, яким користувався ОСОБА_5, з яких вбачається, що 2 лютого 2012 року цей свідок не був за адресою знаходження СБУ. Показання ОСОБА_5 про завчасне виготовлення заяв на адресу СБУ узгоджуються з тим, що в заяві від імені ОСОБА_5 увесь текст викладений печатним способом, крім даних про дату, та в заяві від імені ОСОБА_4 також увесь текст викладений печатним способом, крім даних про дату, а в кінці заяви заявник вказаний не як «ОСОБА_4.», а як «ОСОБА_12.» а також наданими у суді показаннями ОСОБА_8, згідно яких ці заяви існували станом на 1 лютого 2012 року, коли судом надавалися дозволи на певні оперативні дії.

Показання ОСОБА_5, про те, що 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 не відкривав автомобіль, узгоджуються з результатами проведеного під час судового засідання відтворенням обстановки та обставин події. Показання ОСОБА_5 про те, що робітники СБУ мали можливість відкрити автомобіль ОСОБА_2, узгоджуються з результатами відтворення обстановки та обставин події. Суд також бере до уваги, що твердження ОСОБА_5 про залежність свідка ОСОБА_4 від робітників СБУ, беззаперечно підтверджується тим, що довідка про хворобу ОСОБА_4, надана суду, надійшла з факсу, встановленому в СБУ, що свідок ОСОБА_4, в своїх показаннях зазначив, що приїздив в судові засідання з робітниками СБУ. З урахуванням того, що судом встановлена залежність свідка ОСОБА_4 від робітників СБУ, суд довіряє показанням ОСОБА_5 про те, що показання, в яких він викривав ОСОБА_2, надані ним під впливом правоохоронних органів. Суд також враховує, що свої показання про те, що ОСОБА_2 не вчиняв протиправних дій, ОСОБА_5 послідовно підтвердив на очних ставках. На переконання суду, ці його показання не спростовуються показаннями свідка ОСОБА_8, який є заінтересованою особою та не спростовуються показаннями залежного від робітників СБУ свідка ОСОБА_4, які є непослідовними, суперечливими, про які сам ОСОБА_4 висловився, що «заплутався». Суд знаходить переконливими пояснення ОСОБА_5 причини того, чому він надав первісно в суді показання про причетність ОСОБА_2 до злочину. Тому суд віддає перевагу показанням свідка ОСОБА_5, в яких він стверджує про те, що ОСОБА_2 не вчиняв протиправних дій та відкидає показання цього свідка, надані під час досудового розслідування, визнані недопустимим доказом та його показання в суді, в яких він викриває підсудного. Показання ОСОБА_5 про непричетність ОСОБА_2 до отримання хабара, суд вважає достовірними та належними доказами того, що підсудний не вчиняв протиправних дій, у вчиненні яких обвинувачується.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_4 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. В своїх показаннях у судовому засіданні ОСОБА_4 зазначає, що раніше був знайомим з ОСОБА_5 В грудні 2011 року притягався до кримінальної відповідальності, тому звернувся за допомогою у вирішенні суддею справи до ОСОБА_5, який зустрічався з суддею, після чого ОСОБА_5 порадив звернутися до наркологічного диспансеру та повідомив, що за покарання у вигляді штрафу необхідно дати судді 1000 доларів США. Також, показав, що суддя визначив покарання у вигляді штрафу, що за своєю ініціативою разом з ОСОБА_5 одночасно звернулися до СБУ, грошей для

судді не передавав. Також дав показання про те, чого саме побоювався, вразі, якщо б не передав гроші після винесення вироку. Крім того, зазначав, що довідки про свою хворобу в вересні 2012 року передавав через знайомого, щоб той передав до суду. Також в судовому засіданні ОСОБА_4, стосовно перебування 2 лютого 2012 року в СБУ та обставин знайомства з ОСОБА_5 показав, що «заплутався», їздив у судові засіданні по даній справі з робітниками СБУ.

Показання ОСОБА_4 в судовому засіданні мають суттєві суперечності. Так, цей свідок неодноразово змінював показання про обставини знайомства з ОСОБА_5, називаючи різний час та ім'я осіб, де це знайомство сталося, не зміг назвати адресу, де це відбулося, його показання з очевидних питань є суперечливими, зокрема про реєстрацію. Крім того, ОСОБА_4 показав у судовому засіданні, що при розгляді справи суддею ОСОБА_2 вину визнав добровільно, ніхто не тиснув, а далі показав, що ОСОБА_5 казав, що якщо не визнає вину, то буде гірше. Також суперечливими є показання ОСОБА_4 про те, де саме та коли саме сталася його зустріч з ОСОБА_5, під час якої попросив останнього допомогти з розглядом справи та де відбувалися наступні зустрічі. В своїх показаннях свідок ОСОБА_4 показував як те, що звертався до СБУ до вироку, так і те, що звертався до СБУ після вироку. Показання ОСОБА_4 про черговість вказаних подій, які безумовно є значущими та пам'ятними для особи, є вкрай суперечливими і викликають у суду сумнів в їх дійсності. Показання свідка ОСОБА_4 про те, чого саме він після винесення вироку побоювався, є також суперечливими. Показання ОСОБА_4 про те, кому саме передавав довідку про свою хворобу для наступної передачі в суд, є також суперечливими. Разом з тим, об'єктивним доказом, а саме роздруківкою (т.№5, а.с.7-112) встановлено, що номер, яким користувався ОСОБА_4 2 лютого 2012 року в 9 год. 29 хв. та в 9 год. 39 хв. знаходився в районі вулиць Червонозорівська та Короленко в місті Кіровограді; за номером, яким користувався ОСОБА_4 в період часу з 9 год. 29 хв. до 10 годин 2 лютого 2012 року малося 12 телефонних з'єднань з номером телефону, яким користувався ОСОБА_8, що виключає можливість перебування ОСОБА_4 в СБУ та особисте, без телефону, спілкування із ОСОБА_8 Показання ОСОБА_4 про те, що він передав довідку про свою хворобу знайомому, спростовуються тією об'єктивною обставиною, встановленою повідомленням, що ця довідка передана з факсу, встановленого в СБУ. Показання ОСОБА_4 про те, що вони після знайомства в 2011 році з ОСОБА_5 в подальшому, до 10 лютого 2012 року, спілкувалися за мобільними телефонами спростовуються повідомленням, згідно якого між номером телефону ОСОБА_5 та номером телефону ОСОБА_4 за період з 5 грудня 2011 року по 24 травня 2012 року відсутні будь-які телефонні з'єднання. Показання ж свідка ОСОБА_5 про те, що він ніколи не був знайомий та не зустрічався з ОСОБА_4, узгоджуються з повідомленням стосовно телефонних перемов. Показання ОСОБА_5 про те, що ОСОБА_48 є залежною від СБУ особою, узгоджуються з повідомленням про те, що довідка до суду передавалася з СБУ, відомостями про те, що починаючи з грудня 2011 року, а між ОСОБА_4 та ОСОБА_8 з 11 січня 2012 року, зокрема 25 січня 2012 року, мали місце численні телефонні контакти та телефонні розмови, поясненнями самого ОСОБА_4 про те, що до суду він їздив разом з робітниками СБУ. На досудовому слідстві (том №1, а.с. 181-183) ОСОБА_4 показував, що просив про відстрочку передачі грошей, в суді показав, що не просив відстрочку.

Тому, зважаючи на суперечливий характер показань свідка ОСОБА_4 про знайомство, стосунки з ОСОБА_5, зверненням до СБУ, суд приходить до переконання, що ці показання спростовуються показаннями ОСОБА_5, який зазначив, що ніколи не був знайомим та не спілкувався з ОСОБА_4 При цьому, надаючи перевагу показанням свідка ОСОБА_5, суд приймає до уваги, що ці показання ОСОБА_5 визнані судом достовірними. Відкидаючи показання ОСОБА_4 стосовно знайомства, стосунків з ОСОБА_5, зверненням до СБУ, суд вважає, що ці показання надані свідком ОСОБА_4 під впливом робітників СБУ, з якими, як це встановлено показаннями ОСОБА_5 та фактом передачі довідки відносно стану здоров'я ОСОБА_4 з приміщення СБУ ОСОБА_4 підтримував стосунки в час розгляду справи судом. Тому показання ОСОБА_4 стосовно знайомства, стосунків з ОСОБА_5, зверненням до СБУ, є недостовірним доказом та суд відкидає в цій частині показання ОСОБА_4

Показання свідка ОСОБА_4 стосовно розгляду відносно нього кримінальної справи суддею ОСОБА_2, постановлення вироку, сплати штрафу, того, що не передавав грошей для судді ОСОБА_2, узгоджуються з оглянутою судом кримінальною справою, показаннями ОСОБА_5, ОСОБА_8, повідомленням про джерело отримання 1000 доларів США, а тому в цій частині, суд визнає ці показання достовірними та належними.

Оцінюючи показання ОСОБА_4, які він дав під час досудового розслідування в частині знайомства, стосунків з ОСОБА_5, зверненням до СБУ, суд вважає, що ці показання надані свідком ОСОБА_4 під впливом робітників СБУ, спростовуються визнаними дійсними показаннями ОСОБА_5

Тому показання ОСОБА_4, надані під час досудового розслідування стосовно знайомства, стосунків з ОСОБА_5, зверненням до СБУ, є недостовірними і суд відкидає ці показання у зазначеній частині.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_8 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. Свідок ОСОБА_8 у судовому засіданні дав показання, з яких вбачається, що до 2 лютого 2012 року ОСОБА_4 не знав, що знає в силу службових обов'язків ОСОБА_2 та ОСОБА_5, до 2 лютого 2012 року з ОСОБА_5 по телефону не спілкувався, що робочий день починається з 9-00 години, що зранку 2 лютого 2012 року в приміщенні СБУ прийняв заяву та пояснення від ОСОБА_4 та ОСОБА_5 і останній передав диск та диктофон з записами зустрічей з ОСОБА_2, а ОСОБА_4 передав квитанцію про сплату штрафу, що ОСОБА_5 вручалася спеціальна техніка для фіксування зустрічі з ОСОБА_2, що 10 лютого 2012 року ОСОБА_5 були вручені 1000 доларів США для передачі ОСОБА_2, що зустріч ОСОБА_2 та ОСОБА_5 10 лютого контролювалася в режимі онлайн, що в кабінеті ОСОБА_2 проводився обшук, що 10 лютого 2012 року в автомобілі ОСОБА_2 були вилучені 1000 доларів США. Крім того, показав, що при слуховому контролі зустрічі ОСОБА_5 та ОСОБА_2 було чути питання: «на переднє сидіння?». Також показав, що на час звернення до апеляційного суду Черкаської області про отримання дозволів були заяви про вчинення ОСОБА_2 злочинів. Свідок також показав, що під час руху по сходинах суду 10 лютого 2012 року, після обшуку в кабінеті, ОСОБА_2 натиснув на ключ від автомобіля. Також показав, що дата передачі ОСОБА_2 грошей була визначена слідчим Генеральної прокуратури, вважає, що оскільки ОСОБА_2 була висловлена вимога грошей, то ця подія повинна була статися. Також зазначив, що станом на 10 лютого 2012 року не малося даних, що після 2 лютого 2012 року ОСОБА_2 вимагав гроші. Також свідок ОСОБА_8 показав, що якби він не надав ОСОБА_5 гроші для передачі ОСОБА_2, то ОСОБА_5 на передав би гроші ОСОБА_2 і в нього, свідка, були б проблеми в прокуратурі.

Показання свідка ОСОБА_8 про те, що до 2 лютого 2012 року з ОСОБА_5 по телефону не спілкувався і не знав ОСОБА_4, на переконання суду є недостовірними, так як спростовуються показаннями свідка ОСОБА_5, згідно яких ОСОБА_5 та ОСОБА_8 зустрічалися з приводу дій відносно ОСОБА_2 раніше, чим 2 лютого 2012 року, а також даними роздруківки, з якої вбачається, що за номером телефону ОСОБА_5 та номером телефону ОСОБА_8, починаючи з грудня 2011 року, а між ОСОБА_4 та ОСОБА_8 з 11 січня 2012 року, зокрема 25 січня 2012 року, мали місце численні телефонні контакти та телефонні розмови. Показання ж ОСОБА_4, в частині його явки в СБУ, є суперечливими. Тому показання свідка ОСОБА_8 в зазначеній частині, суд відкидає.

Показання свідка ОСОБА_8 про те, що зранку 2 лютого 2012 року в приміщенні СБУ прийняв заяву та пояснення від ОСОБА_4 та ОСОБА_5 і останній передав диск та диктофон з записами зустрічей з ОСОБА_2, а ОСОБА_4 передав квитанцію про сплату штрафу, суд вважає недостовірними. Ці показання спростовуються показаннями ОСОБА_5 про те, що він 2 лютого 2012 року з заявою до СБУ не звертався; роздруківкою, згідно якої 2 лютого 2012 року в період часу з 7 год. 30 хв. до 9 год. 40 хв. телефон, яким користувався ОСОБА_5 знаходився на АДРЕСА_7; за номером, яким користувався ОСОБА_5 з 8 год. 57 хв. до 9 год. 38 хв. 2 лютого 2012 року малося чотири телефонні з'єднання з номером, яким користувався ОСОБА_8; дублікатом квитанції, доданої до пояснень ОСОБА_4 (т.№1, а.с.54), який отриманий о 17 год. 02 хв. 2 лютого 20012 року. Показання ж ОСОБА_4, в частині його явки в СБУ, є суперечливими. Тому показання свідка ОСОБА_8 в зазначеній частині, суд відкидає як недостовірні.

Показання свідка ОСОБА_8 про те, що при слуховому контролі зустрічі ОСОБА_5 та ОСОБА_2 було чути питання: «на переднє сидіння?» спростовуються змістом прослуханого у суді запису, на якому такі слова відсутні, та висновком експерта, в якому експерт зазначає, що на запису мається фраза «Так, назад? Вперед» або співзвучна фраза, тобто зазначена фраза експертами була сприйнята нечітко, але слова «сидіння» в ній нема. Тому показання свідка ОСОБА_8 в зазначеній частині, суд вважає недостовірними та відкидає.

Показання свідка ОСОБА_8 про те, що на час звернення до апеляційного суду Черкаської області, тобто 1 лютого 2012 року про отримання дозволів існували заяви про вчинення ОСОБА_2 злочинів, суд вважає достовірними, так як вони узгоджуються з показаннями свідка ОСОБА_5 та способом, в який в них виготовлений текст. Ці показання не спростовуються тією обставиною, що реєстрація заяв ОСОБА_4 та ОСОБА_5 була здійснена в СБУ 2 лютого 2012 року, так як факт вчинення реєстрації не спростовує фактичного існування заяв станом на 1 лютого 2012 заяв. Наявність в цих

заявах дати « 2 лютого 2012 року», на переконання суду не спростовує складання їх в інший час, оскільки у судовому засіданні встановлено, що робітники СБУ мали текст цих заяв раніше 2 лютого 2012 року.

Суд приходить до переконання, що є недостовірними показання ОСОБА_8 про те, що під час руху по сходинах суду 10 лютого 2012 року після обшуку в кабінеті, ОСОБА_2 натиснув на ключ від автомобіля. При цьому, суд враховує, що в своїх показаннях ОСОБА_8 зазначає, що самого пристрою не бачив, не може назвати на якому поверсі це сталося, що показання відносно ключа є суперечливими. Крім того, названі показання свідка ОСОБА_8, спростовуються показаннями підсудного та результатами проведеного відтворення обстановки та обставин події, згідно якого, наявним у ОСОБА_2 ключем, автомобіль можливо відкрити з відстані лише 1 метр. Тому показання свідка ОСОБА_8 в зазначеній частині, суд відкидає.

Суд знаходить достовірними показання ОСОБА_8 про те, що станом на 10 лютого 2012 року, не малося даних, що після 2 лютого 2012 року ОСОБА_2 вимагав гроші, так як ці показання ОСОБА_8 про відсутність вимог з боку ОСОБА_2 після 2 лютого 2012 року повністю узгоджується з показаннями ОСОБА_5, згідно яких ОСОБА_2 такої вимоги взагалі не висував та показаннями ОСОБА_4, який зазначив, що про вимоги грошей після 2 лютого 2012 року йому невідомо.

Суд знаходить достовірними показання ОСОБА_8 про те, що дата передачі ОСОБА_2 грошей, була визначена слідчим Генеральної прокуратури, що якби він не надав ОСОБА_5 гроші для передачі ОСОБА_2, то ОСОБА_5 на передав би гроші ОСОБА_2 При цьому, суд бере до уваги, що показаннями самого свідка ОСОБА_8, показаннями ОСОБА_5 та показаннями ОСОБА_4 беззаперечно встановлено, що з боку ОСОБА_2 після 2 лютого 2012 року не було вимоги передачі грошей.

Суд вважає, що заслуговують на довіру показання ОСОБА_8 про те, що 10 лютого 2012 року ОСОБА_5 були вручені 1000 доларів США для передачі ОСОБА_2, що зустріч ОСОБА_2 та ОСОБА_5 10 лютого 2012 року контролювалася в режимі онлайн, що в кабінеті ОСОБА_2 проводився обшук, що 10 лютого 2012 року в автомобілі ОСОБА_2 були вилучені 1000 доларів США.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_7 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. В своїх показаннях свідок ОСОБА_7 визначив, що в його присутності 10 лютого 2012 року проводився обшук в кабінеті ОСОБА_2; проводився обшук в автомобілі, в якому були знайдені 1000 доларів США; що підсудний коли спускався по сходах намагався відкрити чи закрити автомобіль за допомогою брилка.

Суд вважає недостовірними показання ОСОБА_7 про те, що підсудний коли спускався по сходах намагався відкрити чи закрити автомобіль за допомогою брилка. При цьому, суд враховує, що показання ОСОБА_7 є суперечливими. Так, в своїх показаннях ОСОБА_7 первісно зазначив, що про спрацювання сигналізації на автомобілі йому хтось повідомив пізніше, і він, свідок, вирішив, що намагався відкрити чи закрити автомобіль ОСОБА_2 Далі показав, що ОСОБА_2 на сходах діставав ключі, але на бачив, щоб ОСОБА_2 натискав на сигналізацію, зазначив, що самого пристрою не бачив, не назвав на якому поверсі це сталося. Крім того, названі показання свідка ОСОБА_7, спростовуються показаннями підсудного та результатами проведеного відтворення обстановки та обставин події, згідно якого наявним у ОСОБА_2 ключем, автомобіль можливо відкрити з відстані лише 1 метр. Тому показання свідка ОСОБА_7 в зазначеній частині, як недостовірні суд відкидає.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_21 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності суд приходить до наступних висновків. З показань свідка ОСОБА_21 вбачається, що 10 лютого 2012 року привіз на автомобілі в Кіровський суд робітників СБУ та Генеральної прокуратури, у яких обладнання не бачив, які пішли до будівлі суду, а він знаходився на подвір'ї, встановивши свій автомобіль позаду автомобіля «Тойота»; за 10-15 хвилин до того, як почався обшук цього автомобіля, бачив як один раз «блимнули» фари автомобіля «Тойота». Суд вважає ці показання належними та достовірними, так як вони узгоджуються з матеріалами відеоспостереження.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_22 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх стосовності, достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. Відповідно до показань свідка ОСОБА_22 вбачається, що він підтримував обвинувачення по кримінальній справі за обвинуваченням ОСОБА_4, яку розглядав суддя

ОСОБА_2., що суддя призначив покарання, яке він, свідок, як держаний обвинувач, просив призначити. ОСОБА_2 не звертався до нього з проханням про призначення покарання ОСОБА_4 у вигляді штрафу, не пропонував винагороди, розглянув справу неупереджено. Суд вважає ці показання достовірними, так як вони узгоджуються з показаннями підсудного та змістом кримінальної справи за обвинуваченням ОСОБА_4.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_32 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. Відповідно до показань свідка ОСОБА_32, на запису від 11 січня 2012 року, який йому давали прослуховувати, фраза «ОСОБА_4, чи ОСОБА_57» сказана його, свідка, голосом; 10 лютого 2012 року в суді були присутні люди в масках; ключі від автомобіля ОСОБА_2 зазвичай тримає в барсетці. Суд вважає ці показання достовірними, так як вони не суперечать іншим доказам.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_33 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. Відповідно до показань свідка ОСОБА_33, на початку лютого 2012 року в якості понятого був присутнім в будівля СБУ, де при ньому робітники СБУ помітили 10 купюр по 100 доларів США та передали їх ОСОБА_5, був складений протокол. Показання свідка ОСОБА_33 суд знаходить достовірним, так як вони узгоджують с показаннями свідка ОСОБА_5, протоколом маркування і вручення грошей.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_20 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. Відповідно до показань ОСОБА_20, в лютому 2012 року в якості понятого був присутнім в будівля СБУ, де при ньому робітники СБУ помітили та в конверті передали їх ОСОБА_5, був наявним протокол; приймав участь в обшуку кабінету ОСОБА_2; спускаючись після обшуку кабінету по сходинах, ОСОБА_2 дістав ключі з куртки, натиснув та знов поклав в куртку. Суд вважає недостовірними показання ОСОБА_20 про те, що підсудний коли спускався по сходах користувався ключем, так як ці показання є суперечливими. Так, в своїх показаннях ОСОБА_20 первісно показав, що бачив ключ, але модель не роздивився. Далі показав, що бачив брилок, ключа видно не було, як саме побачив брилок, пояснити не може. Крім того, названі показання свідка ОСОБА_20, спростовуються показаннями підсудного та результатами проведеного відтворення обстановки та обставин події, згідно якого наявним у ОСОБА_2 ключем, автомобіль можливо відкрити з відстані лише 1 метр. Тому показання свідка ОСОБА_20 в зазначеній частині суд відкидає.

Показання свідка ОСОБА_20 про проведення обшуку, помітку грошей, суд знаходить достовірним, так як вони узгоджують с показаннями свідка ОСОБА_5, протоколом маркування і вручення грошей, протоколом обшуку.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_35 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. З показань свідка ОСОБА_35 вбачається, що при розслідуванні ним даної кримінальної справи, давав по справі усні та письмові вказівки, що 10 лютого 2012 року під час обшуку в автомобілі «Тойота» були знайдені 1000 доларів США; що в той же день допитував ОСОБА_2, а наступного дня інших осіб; 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 користувався технічним пристроєм, яким відкрив автомобіль перед обшуком, але пристрій описати не може; про наявність грошей в автомобілі дізнався до того, як заїхали на територію суду для виконання слідчих дій. Також зазначив, що справу відносно ОСОБА_2 отримав 9 лютого 2012 року, приїхав в м. Кіровоград 10 лютого 2012 року, що дізнався від оперативного підрозділу, що гроші будуть передаватися 10 лютого 2012 року; що вказівки здійснити передачу грошей 10 лютого 2012 року не давав, що пристрій, яким користувався ОСОБА_2 при проведенні відтворення не є тим, який був у ОСОБА_2 10 лютого 2012 року.

Суд вважає недостовірними показання ОСОБА_35 про те, що він дізнався від оперативного підрозділу, що гроші будуть передаватися 10 лютого 2012 року; що вказівки здійснити передачу грошей 10 лютого 2012 року не давав. При цьому суд бере до уваги суперечливий характер показань свідка ОСОБА_49 щодо цих обставини. Так, свідок ОСОБА_35 показав, що приїхали до м. Кіровограда 10 лютого 2012 року, але далі показав, що не вирішували їхати саме 10 лютого 2012 року. Також показав, що дізнався від оперативного підрозділу, що 10 лютого 2012 року буде передача грошей, але далі показав, що не знав напевно дату передання грошей, ця подія повинна було відбутися в ці дні. Показання ОСОБА_35 про відсутність з його боку вказівки здійснити передачу грошей 10 лютого 2012

року, спростовуються визнаними судом достовірними в цій частині показаннями ОСОБА_8 про наявність такої вказівки від слідчого і тією обставиною, що відповідно до положень КПК України (1960 року), слідчий вправі надавати доручення по справам, які знаходяться в його провадженні. Тому показання свідка ОСОБА_35 в зазначеній частині, суд відкидає.

Суд вважає недостовірними показання ОСОБА_35 про те, що при проведенні відтворення, у ОСОБА_2 був не той пристрій, який був 10 лютого 2012 року. На переконання суду, ці показання не є переконливими, так як свідок зазначає, що описати пристрій, який був у ОСОБА_2 10 лютого 2012 року, він не може. Будь яких доказів про те, що ОСОБА_2 при проведенні відтворення користувався іншим пристроєм, у судовому засіданні не добуто. Тому показання свідка ОСОБА_35 в зазначеній частині, суд відкидає

Показання ОСОБА_35 про те, що він дізнався про наявність грошей в автомобілі до того, як прибули на територію суду, не спростовуються матеріалами справи, тому суд вважає їх достовірними.

Показання ОСОБА_35 про те, що 10 лютого 2012 року ОСОБА_2 відкрив автомобіль перед обшуком, що 10 лютого 2012 року під час обшуку в автомобілі «Тойота» були знайдені 1000 доларів США, узгоджуються з протоколом обшуку.

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_28, суд вважає достовірними його показання стосовно того, що номери телефону, яким користувався ОСОБА_8, такі: службовий телефон: « НОМЕР_11», мобільний робочий телефон: « НОМЕР_12», мобільний особистий телефон: « НОМЕР_13», так як ці показання узгоджуються з показаннями свідків ОСОБА_5, ОСОБА_29 Також, у суду не викликають сумніву і не спростовуються матеріалами справи показання цього свідка, стосовно характеристики ОСОБА_2

Показання свідка ОСОБА_29 про те, що ОСОБА_8 користувався номерами телефонів «НОМЕР_14», « НОМЕР_12», суд знаходить достовірними, так як вони узгоджуються з показаннями свідків ОСОБА_28, ОСОБА_5 У суду не викликають сумніву і не спростовуються матеріалами справи, показання цього свідка стосовно характеристики ОСОБА_2

Оцінюючи показання свідка ОСОБА_42 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх стосовності, достовірності, належності, суд приходить до наступних висновків. З показань цього свідка вбачається, що 10 лютого 2012 року перед початком обшуку автомобіля «Тойота» на дворі Кіровського районного суду чув, що в автомобілі відкрилися замки дверей, під час обшуку було вилучено десять купюр номіналом по 100 доларів США. Суд вважає ці показання достовірними, такими що не суперечать іншим доказам по справі.

Показання свідка ОСОБА_43 про те, що 10 лютого 2012 року перед обшуком автомобіля прозвучав звук відкривання замку дверей, що під час обшуку автомобіля були знайдені десять купюр номіналом по 100 доларів США, суд знаходить достовірними, такими що не суперечать іншим доказам по справі.

Оцінюючи показання підсудного ОСОБА_2 в сукупності та взаємозв'язку з визнаними судом допустимими та належними доказами з точки зору їх достовірності, належності, суд приходить до наступного переконання. Відповідно до показань підсудного, оперативно-розшукова справа, про яку складена довідка, заведена не відносно нього. Далі зазначив, що чесно і сумлінно виконував свої професійні обов'язки, не мав дисциплінарних стягнень. Також показав, що в січні 2012 року, до нього звернувся ОСОБА_5, цікавився кримінальною справою щодо ОСОБА_4, повідомивши, що останній є його знайомим, що повідомив ОСОБА_5, що за умови добровільного звернення до лікувального закладу з приводу лікування від наркоманії, кримінальний закон по даній категорії справ передбачає закриття кримінальної справи за ч.4 ст.309 КК України, а якщо ОСОБА_4 лікуватись не буде з тих чи інших причин, то справа буде розглянута на загальних підставах. Також показав, що ніяких пальців ОСОБА_5 не показував і в інший спосіб не натякав на надання будь-якої винагороди за розгляд цієї справи, спілкувалися з ним і на інші теми, які стосуються їх особисто. Крім того, показав, що справа за обвинуваченням ОСОБА_4 була розглянута, державний обвинувач запропонував призначити ОСОБА_4 покарання у вигляді штрафу в розмірі 850 гривен, постановив вирок, яким ОСОБА_4 призначено покарання у вигляді штрафу в розмірі 850 грн. Далі показав, що ні до постановлення вироку, ні після постановлення вироку, ні з ким не домовлявся про одержання будь-якої винагороди по вказаній справі. Також показав, що 10 лютого 2012 року до нього, на першому поверсі приміщення Кіровського районного суду міста Кіровограда, звернувся ОСОБА_5 з питанням про одержання копії вироку

відносно ОСОБА_4, на що відповів, щоб ОСОБА_4 йшов в канцелярію суду і одержував копію вироку. Далі показав, що на першому поверсі ОСОБА_5 показав рукою конверт чи пакетик, що не став роздивлятись що це за предмет, але, відмовився від його отримання та сказав ОСОБА_5 цей предмет прибрати, що ОСОБА_5 відповів, що все зрозумів і заховав цей предмет в кишеню. Також показав, що зрозумів, що це якась винагорода по справі ОСОБА_4 Далі показав, що під час розмови з ОСОБА_5 на першому поверсі приміщення суду, докуривши сигарету викинув недопалок в урну, яка знаходиться на подвір'ї біля вхідних дверей, через декілька секунд зайшов у приміщення суду, після чого попрощався з ОСОБА_5 і пішов до службового кабінету. Також показав, що вказівок віднести конверт чи пакет до автомобіля «Тойота Авенсіс» ОСОБА_5 не давав, і автомобіль останньому не відкривав, так як не мав необхідності відкривати автомобіль, та не мав з собою ключа для відкриття автомобіля і, крім того не мав технічної можливості з тієї відстані дистанційно відкривати автомобіль, в той момент, коли перебуває в приміщенні суду, а автомобіль перебував на дворі суду. Також показав, що було відомо про камери відеоспостереження, тому не міг направляти ОСОБА_5 до своєї автомашини, так як в разі одержання хабара сам себе задокументував би. Далі зазначив, що в автомобілі, яким користувався, були знайдені під час обшуку і вилучені грошові кошти, не міг 10 лютого 2012 року припустити іншого і найти логічне пояснення факту знаходження грошей в автомобілі, а тому пояснив, що автомобіль не зачиняв і тому гроші туди змогли покласти сторонні особи. Далі зазначив, що справа відносно нього повністю сфальшована.

Показання підсудного про те, що до нього звернувся ОСОБА_5, та запитував про кримінальну справу щодо ОСОБА_4, повідомивши, що останній є його знайомим, що давав поради по цій справі, узгоджуються з визнаними достовірними показаннями ОСОБА_5, які він дав прибувши добровільно до суду і в яких він стверджує, про те, що ОСОБА_2 не вчиняв протиправних дій, не спростовуються будь-яким допустимими доказами. Тому ці показання підсудного суд вважає достовірними.

Показання ОСОБА_2 про те, що ніяких пальців ОСОБА_5 не показував і в інший спосіб не натякав на надання винагороди, спілкувалися і на інші теми, узгоджуються з тими показаннями ОСОБА_5, які визнані достовірними та не спростовуються будь-якими допустимими доказами. Тому ці показання підсудного суд вважає достовірними.

Показання підсудного, що він розглянув справу відносно ОСОБА_4 та призначив покарання, яке пропонував державний обвинувач, узгоджуються з оглянутою копією справи, показаннями свідка ОСОБА_22

Твердження обвинуваченого, що ні до постановлення вироку, ні після постановлення вироку, ні з ким не домовлявся про одержання будь-якої винагороди, узгоджуються з тими показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними та зі змістом запису розмов між підсудним та ОСОБА_5, на яких відсутні дані про те, що ОСОБА_2 просить якусь винагороду, чи погоджується її прийняти. Вказане твердження підсудного не спростовується будь-якими допустимими та достовірними доказами. Судом визнаний як недостовірний доказ протокол огляду (т.№1, а.с.142-145), в якому зазначено, що зафіксований факт зустрічі 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 та ОСОБА_2, під час якої обговорюються обставини передачі хабара за вирок стосовно ОСОБА_4 Тому показання підсудного про відсутність домовленостей на одержання винагороди, суд вважає достовірними.

Показання підсудного про те, що 10 лютого 2012 року до нього, звернувся ОСОБА_5 з питанням про одержання копії вироку відносно ОСОБА_4, на що відповів, щоб ОСОБА_4 йшов в канцелярію суду і одержував копію вироку, узгоджуються з визнаними достовірними показаннями свідка ОСОБА_5 та зі змістом оглянутого судом диску з поміткою: «Обл № 116.», на якому зафіксована фраза: «Чуєш, а рішення можна забрати». Тому ці показання обвинуваченого суд знаходить достовірними.

Показання підсудного про те, що зрозумівши, що ОСОБА_5 пропонує винагороду за справу відносно ОСОБА_4, відмовився від неї, узгоджуються з тими показаннями ОСОБА_5, які визнані достовірними та зі змістом оглянутого судом диску з поміткою: «Обл № 116.», на якому зафіксована фраза: «Та заховай. На хрена ці розмови». Тому ці показання обвинуваченого суд знаходить достовірними.

Показання підсудного про те, що докуривши сигарету викинув недопалок в урну, яка знаходиться на подвір'ї біля вхідних дверей, через декілька секунд зайшов у приміщення суду, після чого попрощався з ОСОБА_5, узгоджуються з тими показаннями ОСОБА_5, які визнані достовірними та зі змістом оглянутого судом диску. Тому ці показання обвинуваченого суд знаходить достовірними.

Показання підсудного про те, що вказівок віднести конверт чи пакет до автомобіля не давав, і автомобіль останньому не відкривав, узгоджуються з тими показаннями ОСОБА_5, які визнані достовірними а також результатами проведеного відтворення обстановки та обставин події. Вказані показання підсудного не спростовується будь-яким допустимими та достовірними доказами.

Суд також приймає до уваги стабільну позицію підсудного, а саме, що він з 10 лютого 2012 року, як це вбачається з показань свідка ОСОБА_7 заперечував причетність до отримання хабара, звертався до Ради суддів України, зазначаючи що справа відносно нього створена штучно, Радою суддів України визнана наявність загрози незалежності судді ОСОБА_2

Тому суд приходить до переконання, що показання підсудного є дійсними, правдивими, достовірними, а тому довіряє їм та вважає належним доказам по справі.

Керуючись внутрішнім переконанням, на підставі ст. 67 КПК України (1960 року), всебічно, повно й неупереджено дослідивши всі обставини кримінальної справи і, керуючись законом, оцінивши кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності а також оцінивши сукупність зібраних доказів з точки зору достатності, узгодженості між собою та взаємозв'язку, керуючись вимогами ст. 62 Конституції України, згідно якої обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом а також припущеннях, а усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь, суд приходить до внутрішнього переконання про те, визнаними судом допустимими та достовірними доказами, які судом приймаються, а саме: показаннями обвинуваченого; тими показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними; показаннями свідка ОСОБА_22; тими показаннями свідка ОСОБА_4, які визнані дійсними; висновком судової експертизи звукозапису; особовою справою ОСОБА_2; копією кримінальної справи відносно ОСОБА_4; повідомленням (т.№4, а.с.200-201); протоколом відтворення обстановки та обставин події; протоколом обшуку (т.№1, а.с.104-106); оглядом відео реєстратора; висновком експерта (т.№1, а.с.217-221); оглядом дисків; зверненням підсудного; Рішенням Ради суддів України встановлено, що підсудний займав посаду судді, розглядав кримінальну справу за обвинуваченням ОСОБА_4, визнав ОСОБА_4 винним та постановив вирок у вигляді штрафу, з приводу розгляду даної справи спілкувався з ОСОБА_5, не просив винагороди та відмовився від запропонованих останнім грошей за розгляд вказаної справи, що гроші в сумі 1000 доларів США були поміщені в автомобіль та в подальшому виявлені робітниками правоохоронних органів.

Також показаннями підсудного, тими показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними, повідомленням (т.34, а.с.200-201), протоколом відтворення обстановки та обставин події встановлено, що 10 лютого 2012 року підсудний не відкривав автомобіля для поміщення в автомобіль грошей, що знаходячись 10 лютого 2012 року на відстані, що перевищує 1 метр, ОСОБА_2 наявним в нього пристроєм не мав можливості відкрити автомобіль і, таким чином, гроші були поміщені без волі та участі підсудного в машину, якою користувався підсудний, яку відкрили для цієї мети невстановленим способом невстановлені особи без волі та участі підсудного.

Крім того, тими показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними, повідомленням (т.№4, а.с.81), каталогом, та інструкцією (т.№4, а.с.133, 134-181), роздруківкою (т.№5, а.с.7-112), довідкою (т.№5, а.с.188), повідомленням (т.36 а.с.66), встановлено, що ОСОБА_5 та ОСОБА_4 знайомі не були, що ОСОБА_5 при спілкуванні з ОСОБА_2 виконував поради робітників СБУ стосовно того, як будувати бесіду та користувався переданим ними диктофоном, який не купляв, що заяви стосовно ОСОБА_2 були виготовлені робітниками СБУ раніше 2 лютого 2012 року, що зранку 2 лютого 2012 року ОСОБА_5 та ОСОБА_4 до СБУ не зверталися, що 10 лютого 2012 року ОСОБА_5 від робітників СБУ отримав 1000 доларів для передачі ОСОБА_2, що ОСОБА_4 залежав від робітників СБУ, у зв'язку з чим давав показання, які не відповідають дійсності.

Суд приходить до переконання, що тими показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними, показаннями свідка ОСОБА_8, в частині, в якої вони визнані достовірними встановлено, що дату передачі грошей ОСОБА_2 визначив слідчий ОСОБА_52.

Таким чином, суд приходить до переконання, що ОСОБА_5 вчиняв дії, направлені на схиляння ОСОБА_2 до отримання грошей та з передачі грошей ОСОБА_2 під впливом робітників правоохоронних органів, які мають, на думку суду, ознаки провокаційних.

Органами досудового розслідування ОСОБА_2 обвинувачується в тому, що будучи суддею Кіровського районного суду м. Кіровограда, вчинив злочин, передбачений ст. 368 ч.3 КК України. Злочинність дій ОСОБА_2, як це визначено в обвинуваченні полягає в наступному.

Так, як зазначено в обвинуваченні, 11 січня 2012 року під час розмови між ОСОБА_5 та підсудним, у судді ОСОБА_2 виник злочинний умисел, спрямований на одержання від ОСОБА_5 хабара за звільнення ОСОБА_4 від кримінальної відповідальності на підставі ст. 309 ч. 4 КК України і він запропонував ОСОБА_5 за хабар у сумі однієї тисячі доларів США звільнити ОСОБА_4 від кримінальної відповідальності. На переконання суду ця обставина спростовується тими послідовними показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними та показаннями підсудного ОСОБА_2 та не підтверджується будь-яким допустимими та достовірними доказами по справі.

Відповідно до обвинувачення, 25 січня 2012 рок, продовжуючи свої злочинні дії, ОСОБА_2 запропонував ОСОБА_5 постановити вирок про засудження ОСОБА_4 за ч. 1 ст. 309 КК України до покарання у вигляді штрафу в розмірі 850 гривень за умови передачі хабара в розмірі 1000 доларів США. На переконання суду ця обставина спростовується тими послідовними показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними, та показаннями підсудного ОСОБА_2, та не підтверджується будь-яким допустимими та достовірними доказами по справі.

Згідно обвинувачення, 2 лютого 2012 року на запитання ОСОБА_2, чому ОСОБА_5 не приніс грошей, останній запевнив про їх передачу на наступному тижні. На переконання суду ця обставина спростовується тими послідовними показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними та показаннями підсудного ОСОБА_2 та не підтверджується будь-яким допустимими та достовірними доказами по справі.

Відповідно до обвинувачення, 10 лютого 2012 року ОСОБА_5 показав ОСОБА_2 грошові кошти - долари США, які він приніс за постановлений вирок щодо ОСОБА_4, на що ОСОБА_2 сказав заховати їх. Далі, як зазначено в обвинуваченні, ОСОБА_2 вийшов у двір суду, переконавшись, що там немає сторонніх осіб, відкрив за допомогою дистанційного пристрою автомобіль «Тойота Авенсіс», державний номер НОМЕР_1 та вказав ОСОБА_5, що той має покласти гроші до вказаного автомобіля. Як зазначено в обвинуваченні, після цього ОСОБА_5 поклав у цей автомобіль хабар у розмірі 1000 доларів США. На переконання суду ця обставина спростовується тими послідовними показаннями свідка ОСОБА_5, які визнані достовірними, та показаннями підсудного ОСОБА_2 про те, що підсудний відмовився отримувати гроші і до того факту, що вони опинилися в автомашині непричетний, а також результатами відтворення обстановки та обставин події, згідно якого ОСОБА_2 при зазначених в обвинуваченні умовах не мав можливості відкрити автомобіль. Зазначена обставина не знайшла у суді свого підтвердження будь-якими допустимими та достовірними доказами по справі.

Відповідно до обвинувального висновку вина ОСОБА_2 підтверджувалася наступними доказами.

Так, відповідно до обвинувального висновку вина Петрова підтверджується заявами ОСОБА_5 та ОСОБА_4, поданими ними 2 лютого 2012 року та їхніми поясненнями. Суд прийшов до переконання про те, що вказані зави є недопустимими доказами та відкинув їх як доказ.

Вина ОСОБА_2, як зазначено в обвинувальному висновку, підтверджувалася протоколом добровільної видачі ОСОБА_5 диктофону. Суд прийшов до переконання про те, що вказаний протокол є недопустимим доказом та відкинув його як доказ.

Вина ОСОБА_2, як зазначено в обвинувальному висновку, підтверджувалася протоколом прослуховування звукозапису (т.№1, а.с.113-199), що міститься на диску, наданому ОСОБА_5 до заяви від 2 лютого 2012 року, та протоколом прослуховування диктофону (т.№1, а.с.123-129). Суд прийшов до переконання про те, що вказані протоколи є недопустимими доказами та відкинув їх як докази.

Відповідно до обвинувального висновку та матеріалів справи речовим доказом визнано диктофон та оптичний диск (.№1, а.с.121-122, 131-132), які, як це зазначено в матеріалах справи, були видані ОСОБА_5 Суд прийшов до переконання про те, що вказані предмети є недопустимими доказами та відкинув їх як докази.

Крім того, судом визнані як недопустимі та відкинуті такі докази: довідка (т.№1, а.с.130), довідка (т.№1, а.а.146), довідка (т.№1, а.с.163), в яких слідчий зазначав, що розмови відбувалися між ОСОБА_2 та ОСОБА_5

Оцінюючи з точки зору достовірності наявний в справі протокол (т.№1, а.с. 55-57), складений за результатами проведення 2 лютого 2012 року технічного заходу по негласному візуальному та слуховому контролю із застосуванням технічних засобів відносно ОСОБА_2, суд прийшов до переконання, що цей доказ є недостовірним та відкинув його.

Оцінюючи наявний в справі протокол (т.№1, а.с.137-139), суд визнав цей доказ неналежним в частині того, в який спосіб відкривався та закривався автомобіль, а тому відкинув цей доказ.

Оцінюючи наявний в справі протокол огляду (т.№1, а.с.142-145), суд прийшов до переконання про те, що цей доказ є недостовірним, оскільки наведенні в ньому відомості про передачу хабара є необґрунтованими та відкинув цей доказ.

Оцінюючи наявний в справі протокол огляду (т.№1, а.с.149-152), суд прийшов до переконання про те, що цей доказ є недостовірним, оскільки наведенні в ньому відомості про передачу хабара є необґрунтованими та відкинув цей доказ.

Оцінюючи з точки зору достовірності наявний в справі протокол (т.№1, а.с.230-232), складений за результатами проведення 10 лютого 2012 року оперативно-технічного заходу відносно ОСОБА_2, суд прийшов до переконання про те, що цей доказ є неналежним доказом з точки зору доведеності отримання ОСОБА_2 грошей від ОСОБА_5 та відкинув його.

Оцінюючи наявний в справі протокол огляду (т.№1, а.с.156-161), суд визнав цей протокол та оглянутий диск, неналежними доказами з точки зору доведеності отримання ОСОБА_2 грошей від ОСОБА_5 та відкинув цей доказ.

Вина ОСОБА_2, як зазначено в обвинувальному висновку, підтверджувалася показаннями свідків ОСОБА_5 та ОСОБА_4 Суд прийшов до переконання, що показання ОСОБА_5 під час досудового розслідування є недопустимим доказом, а показання цього свідка в судовому засіданні стосовно того, що ОСОБА_2 були вчинені дії з отримання хабара є недостовірними та відкинув ці показання як доказ.

Суд прийшов до переконання, що показання ОСОБА_4 під час досудового розслідування та в судовому засіданні стосовно того, що ОСОБА_2 були вчинені дії з отримання хабара є недостовірними та відкинув ці показання як доказ.

Як зазначено в обвинувальному висновку, вина ОСОБА_2 підтверджується показаннями свідка ОСОБА_8 Суд прийшов до переконання про те, що показання цього свідка про те, що він до 2 лютого 2012 року не знав ОСОБА_5, що зранку 2 лютого 2012 року до нього звернулися ОСОБА_5 та ОСОБА_4, що він при прослуховуванні чув фразу «на переднє сидіння», що ОСОБА_2 на сходинах тиснув на ключ від автомобіля, є недостовірними, та суд відкинув його показання в цій частині.

Також в обвинувальному висновку зазначено, що вина ОСОБА_2 підтверджується показаннями свідків ОСОБА_43, ОСОБА_32, ОСОБА_42, ОСОБА_22, ОСОБА_21, ОСОБА_7

У судовому засіданні в своїх показаннях свідок ОСОБА_32 не зазначив будь-яких обставин, які вказують на вчинення ОСОБА_2 злочину.

Свідок ОСОБА_22 у судовому засіданні в своїх показаннях зазначив, що будь-яких протиправних дій під час розгляду справи стосовно ОСОБА_4, ОСОБА_2 вчинено не було. Аналогічні за змістом показання ОСОБА_22 надав під час досудового розслідування. Таким чином, показання свідка ОСОБА_22 не містять даних про будь-які обставини, що вказують на вчинення ОСОБА_2 злочину.

Показання свідків ОСОБА_42 та ОСОБА_43, які були оголошені в судовому засіданні, містять дані стосовно результатів обшуку та того, що перед обшуком чули звук відкривання замку дверей. На переконання суду показання цих свідків не містять даних про будь-які обставини, що вказують на вчинення ОСОБА_2 злочину.

Показання допитаного судом свідка ОСОБА_7 в частині того, що ОСОБА_2 на сходинах намагався відкрити двері автомобіля, суд визнав недостовірними та відкинув.

Показаннями свідка ОСОБА_21 встановлено, що перед обшуком «блимкали» фари автомобіля. На переконання суду показання цього свідка не містять даних про будь-які обставини, що вказують на вчинення ОСОБА_2 злочину.

Показання допитаного в суді в якості додаткового свідка ОСОБА_20, надані в суді в частині того, що ОСОБА_2 на сходинах намагався відкрити двері автомобіля, суд визнав недостовірними та відкинув.

Показання свідка ОСОБА_35 в частині того, що він не давав вказівки здійснити передачу грошей 10 лютого 2012 року та що при проведенні відтворення у ОСОБА_2 був інший пристрій, визнані судом недостовірними.

Таким чином, у судовому засіданні з допустимих, належних, достовірних доказів вбачається, що підсудний не вчиняв дії з отримання хабара та не отримував хабар.

Відповідно до ст.323 КПК України (1960 року), вирок суду повинен бути законним і обґрунтованим, а оцінка доказів має ґрунтуватися на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності. Згідно з ч.2 ст.327 КПК України (1960 року) обвинувальний вирок не може ґрунтуватися на припущеннях і постановляється лише за умови, коли в ході судового розгляду винність підсудного у вчиненні злочину доведена. Відповідно до ч. 3 ст.327 КПК України (1960 року), виправдувальний вирок постановляється у випадках, коли не встановлено подію злочину.

ОСОБА_2 обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого ст. 368 ч.3 КК України за ознаками одержання хабара службовою особою, яка займає відповідальне становище, в будь - якому вигляді за виконання в інтересах того, хто дає хабар, чи в інтересах третьої особи будь - якої дії з використанням наданої їй влади та службового становища.

Відповідно до обвинувачення, ОСОБА_2, будучи суддею, при розгляді справи за обвинуваченням ОСОБА_4 запропонував ОСОБА_5 за хабар у сумі 1000 доларів США звільнити ОСОБА_4 від кримінальної відповідальності та отримав хабар у розмірі 1000 доларів США.

Таким чином, суд приходить до переконання, що дослідженими під час судового розгляду справи доказами встановлено, що ОСОБА_2 при розгляді справи за обвинуваченням ОСОБА_4 не пропонував ОСОБА_5 за хабар у сумі 1000 доларів США звільнити ОСОБА_4 від кримінальної відповідальності та не отримував хабар у розмірі 1000 доларів США.

Таким чином, суд приходить до переконання, що діяння, у якому обвинувачується підсудний не доведено, не мало місця, а тому відсутня подія злочину і ОСОБА_2 належить виправдати на підставі п.1 ч.1 ст. 6 КПК України (1960 року) за відсутності події злочину.

Відповідно до ст. 81 КПК України (1960 року), речові докази належить: грошові кошти у розмірі 1000 доларів США, цифровий диктофон «Едик міні»- передати в дохід держави; мобільний телефон «Нокіа», факсимільний папір на 3 аркушах з текстом листа прокуратури Кіровоградської області на адресу Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України ОСОБА_51 - повернути ОСОБА_2; магнітний оптичний диск, на якому відображені події - 11.01.2012 та 25.01.2012 року, копії матеріалів кримінальної справи №26-9948 за обвинуваченням ОСОБА_4; 3 магнітні оптичні диски, які мають написи «Обл.№ 115…», «Обл.№114….», «Обл.№ 116…» - залишити на зберіганні в матеріалах кримінальної справи; відеореєстратор з трьома серійними номерами №11300551, №11300551, № 11300550, оптичний диск, на якому міститься відеозапис зображення з камер зовнішнього спостереження Кіровського районного суду м. Кіровограда - передати Кіровському районному суду м. Кіровограду.

Відповідно до ст.165 КПК України (1960 року), запобіжний захід у вигляді підписки про невиїзд належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Постанову Генерального прокурора України від 29 лютого 2012 року про відсторонення ОСОБА_2 від посади судді Кіровського районного суду м. Кіровограду належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Відповідно до ст.ст.126, 335 КПК України (1960 року), арешт на все майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 10 лютого 2012 року належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Відповідно до ст.ст.126, 335 КПК України (1960 року), арешт на майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1 у вигляді автомобіля «КИА», державний номер НОМЕР_2 накладений постановою

слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 14 березня 2012 року належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Відповідно до ст.ст.126, 335 КПК України (1960 року), арешт на майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1 у вигляді земельної ділянки площею 997,77 кв.м. за адресоюАДРЕСА_11 (Держаний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯЗ № 421143, зареєстрований від 21.11.2008 року №010838700492, кадастровий номер3510100000:02:000:0008) накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 19 березня 2012 року належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Відповідно до ст.ст.126, 335 КПК України (1960 року), арешт на нерухоме майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, розташоване за адресою: АДРЕСА_2, накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 19 березня 2012 року належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Відповідно до ст.ст.126, 335 КПК України (1960 року), арешт на нерухоме майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, розташоване за адресою: АДРЕСА_2, накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 22 лютого 2012 року належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Відповідно до ст.ст.126, 335 КПК України (1960 року), арешт на майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1 у вигляді 400 гривень, вилучених під час особистого обшуку 10 лютого 2012 року, накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 23 лютого 2012 року належить скасувати у зв'язку з виправданням підсудного.

Керуючись ст.ст. 321-327 КПК України (1960 року), суд, -

ЗАСУДИВ:

ОСОБА_2 в пред'явленому обвинуваченні у вчиненні злочину передбаченого ст.368 ч.3 КК України визнати невинним та виправдати ОСОБА_2 на підставі п.1 ч.1 ст. 6 КПК України (1960 року) - за відсутності події злочину.

Речові докази по справі: грошові кошти у розмірі 1000 доларів США, цифровий диктофон «Едик міні»- передати в дохід держави; мобільний телефон «Нокіа», факсимільний папір на 3 аркушах з текстом листа прокуратури Кіровоградської області на адресу Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України ОСОБА_51, ключ від автомобіля з зображенням емблеми «Тойота» - повернути ОСОБА_2; магнітний оптичний диск, на якому відображені події - 11.01.2012 та 25.01.2012 року, копії матеріалів кримінальної справи №26-9948 за обвинуваченням ОСОБА_4; 3 магнітні оптичні диски, які мають написи «Обл.№ 115…», «Обл.№114….», «Обл.№ 116…» - залишити на зберіганні в матеріалах кримінальної справи; відеореєстратор з трьома серійними номерами №11300551, №11300551, № 11300550, оптичний диск, на якому міститься відеозапис зображення з камер зовнішнього спостереження Кіровського районного суду м. Кіровограда -- передати Кіровському районному суду м. Кіровограду.

Запобіжний захід ОСОБА_2 у вигляді підписки про невиїзд - скасувати.

Постанову Генерального прокурора України від 29 лютого 2012 року про відсторонення ОСОБА_2 від посади судді Кіровського районного суду м. Кіровограду - скасувати.

Арешт на все майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 10 лютого 2012 року - скасувати.

Арешт на майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1 у вигляді автомобіля «КИА», державний номер НОМЕР_2 накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 14 березня 2012 року - скасувати.

Арешт на майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1 у вигляді земельної ділянки площею 997,77 кв.м. за адресоюАДРЕСА_11 (Держаний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯЗ № 421143, зареєстрований від 21.11.2008 року №010838700492, кадастровий номер3510100000:02:000:0008), накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 19 березня 2012 року -скасувати.

Арешт на нерухоме майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, розташоване за адресою: АДРЕСА_2, накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 19 березня 2012 року - скасувати.

Арешт на нерухоме майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, розташоване за адресою: АДРЕСА_2, накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 22 лютого 2012 року - скасувати.

Арешт на майно ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1 у вигляді 400 гривень, вилучених під час особистого обшуку 10 лютого 2012 року накладений постановою слідчого в особливо важливих справах ГП України ОСОБА_35 від 23 лютого 2012 року - скасувати.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до апеляційного суду Дніпропетровської області через Саксаганський районний суд на протязі 15 діб з моменту його проголошення.

Відповідно до ст. 401 КПК України (в редакції 1960 року), даний вирок як виправдувальний підлягає негайному виконанню.

Головуючий суддя: В.М.Прасолов